

การพัฒนากิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการ
เรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

กนกรัตน์ วงษ์ยะลา

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนากิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนากิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่าน
แบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2"

ของ กนกรัตน์ วงษ์ยะลา

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณวงษ์)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณวงษ์)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ผู้วิจัย	กนกรัตน์ วงษ์ยะลา
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณาวงษ์
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. หลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565
คำสำคัญ	กิจกรรมการอ่าน, สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น, การเสริมต่อการเรียนรู้, ความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) สร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการอ่านโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านปากคะยาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 34 คน โดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) กิจกรรมการอ่านโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา 2) แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีประสิทธิผล และการทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระ

ผลการวิจัยพบว่า 1. กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจโดยสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น

และกำหนดเป้าหมาย ขั้นที่ 2 เลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ ขั้นที่ 3 สร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ขั้นที่ 4 สรุปและนำเสนอองค์ความรู้ ขั้นที่ 5 ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ ผลการประเมินกิจกรรมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.43, S.D. = 0.50) และมีค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่านเท่ากับ 0.57 2. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา หลังเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการอ่านโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา อยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.68, S.D. = 0.23)

Title	DEVELOPMENT OF READING ACTIVITIES BY USING LOCAL CONTEXTS READING MATERIALS WITH SCAFFOLDING TECHNIQUE TO ENHANCE THE THAI READING ABILITY ENTITLED “SPELLING OF WORDS ENDING DO NOT FOLLOW THE RULES” FOR PRATHOMSUKSA 2
Author	Kanokrat Wongyala
Advisor	Chamnan Panawong
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in Curriculum and Instruction - (Plan B), Naresuan University, 2022
Keywords	Reading Activity, Local Context Reading Material, Scaffolding, Thai Reading Ability Entitled "Spelling of Words Ending Do Not Follow the Rules"

ABSTRACT

The aims of this research were to 1) construct and determine the effectiveness index of the reading activities by using local contexts reading materials with scaffolding technique to enhance the Thai reading ability entitled “spelling of words ending do not follow the rules” for Prathomsuksa 2, 2) compare the Thai reading ability entitled “spelling of words ending do not follow the rules” before and after studying with learning activities using the reading activities by using local contexts reading materials with scaffolding technique, and 3) study the satisfaction of students with studying by using the reading activities by using local contexts reading materials with scaffolding technique. The research was conducted by research and development methodology. The sample was 34 Prathomsuksa 2 students, semester 2, academic year 2022, Banpakkayang School, Primary Educational Service Area Office Sukhothai 2, which obtained by purposive sampling. The research instruments consisted of 1) the reading activities by using local contexts reading materials with scaffolding technique to enhance the Thai reading ability entitled “spelling of words ending do not follow the rules”, 2) the Thai reading ability entitled “spelling of words ending do not follow the rules” test, and 3) the satisfaction of students

questionnaire. Data were analyzed using mean, standard deviation, effectiveness index, and an independent t-test.

The results showed that; 1. The reading activities by using local contexts reading materials with scaffolding technique to enhance the Thai reading ability entitled “spelling of words ending do not follow the rules” for Prathomsuksa 2, there were 5 stages such as, Step 1: engagement , Step 2: selecting contexts reading materials, Step 3: constructing knowledge with materials, Step 4: conclusion and presentation, and Step 5: application of knowledge. The results of appropriateness of learning activities were at a high level (mean = 4.43, S.D. = 0.50) and had effectiveness index of reading activities at 0.57 2. The students had the Thai reading ability entitled “spelling of words ending do not follow the rules” after studying with the reading activities by using local contexts reading materials with scaffolding technique to enhance the Thai reading ability entitled “spelling of words ending do not follow the rules” for Prathomsuksa 2 higher than before at the statistical significance level of 0.5. 3. The students were satisfied with studying through the reading activities by using local contexts reading materials with scaffolding technique to enhance the Thai reading ability entitled “spelling of words ending do not follow the rules” for Prathomsuksa 2 , overall was at the highest level (mean = 4.68, S.D. = 0.23)

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลงได้อย่างสมบูรณ์ โดยได้รับความอนุเคราะห์ อย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณาวงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ รวมทั้งคณะกรรมการทุกท่านที่ได้กรุณาใช้เวลาให้ความรู้ คำแนะนำ ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งไว้ ณ โอกาสนี้ ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร ชำรงโสทธิสกุล อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมพร หลินเจริญ อาจารย์ประจำภาควิชาบริหาร วิจัย และพัฒนานวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร นางสาวเพียว อ่วมภักดีศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 และนายณัฐวุฒิ บัวเขียว ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย โรงเรียนบ้านแม่ท่าแพ ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไข ตรวจสอบ และให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้า จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความสมบูรณ์และมีคุณค่า ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครู บุคลากร และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ท่าแพ อำเภอศรีสัชชนาลัย จังหวัดสุโขทัย และโรงเรียนปากคะยาง อำเภอศรีสัชชนาลัย จังหวัดสุโขทัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และตอบแบบสอบถาม เหนือสิ่งอื่นใดกราบขอบพระคุณครอบครัว และผู้ที่เกี่ยวข้องของผู้ค้นคว้าอิสระที่ได้ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอมอบเป็นเครื่องบูชาแด่พระคุณของบิดามารดา บุรพคุณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนวิชาความรู้ ให้ความเมตตาผู้ศึกษาค้นคว้ามาโดยตลอด ซึ่งเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระเล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้ค้นคว้าอิสระหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานค้นคว้าอิสระนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและผู้ที่สนใจ

กนกรัตน์ วงษ์ยะลา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุุณุปการ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
สมมติฐานของการวิจัย.....	13
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	16
สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น.....	30
แนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้.....	48
ความสามารถในการอ่านภาษาไทย.....	59

การหาดัชนีประสิทธิผล	63
แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	65
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	71
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	80
ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรม ท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถใน การอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	80
ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรง มาตรา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน ภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	95
ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2.....	97
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	101
ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้	101
วิธีวิเคราะห์ข้อมูล.....	102
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	107
ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรม ท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถใน การอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	108

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรง มาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อ วัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2.....	116
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2.....	120
บทที่ 5 บทสรุป.....	123
สรุปผลการวิจัย.....	123
อภิปรายผล.....	125
ข้อเสนอแนะ.....	130
บรรณานุกรม.....	132
ภาคผนวก.....	143
ประวัติผู้วิจัย.....	220

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงรายละเอียดโครงสร้างเวลาเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2.....	27
ตาราง 2 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการอ่านโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการ อ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้.....	84
ตาราง 3 แสดงการคัดเลือกวัฒนธรรมท้องถิ่นที่นำมาใช้ในการสร้างกิจกรรมการอ่าน และ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	89
ตาราง 4 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรม ท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน ภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	110
ตาราง 5 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของแผนการจัด กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดย ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน.....	113
ตาราง 6 แสดงผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรม ท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน ภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	115
ตาราง 7 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรง มาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อ วัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 2.....	116
ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่าน	

แบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (n=34).....	120
ตาราง 9 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้.....	156
ตาราง 10 แสดงบทบาทครูและบทบาทนักเรียน	159
ตาราง 11 แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้.....	166
ตาราง 12 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน.....	169
ตาราง 13 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน	192
ตาราง 14 แสดงผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (ก่อนเรียน).....	202
ตาราง 15 แสดงผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (หลังเรียน).....	203
ตาราง 16 แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	206
ตาราง 17 แสดงผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	208
ตาราง 18 ผลคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	210

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 แสดงสูตรในการหาค่าดัชนีประสิทธิผล.....	64
ภาพ 2 แสดงกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	79
ภาพ 3 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการอ่าน	108
ภาพ 4 หนังสือขอความอนุเคราะห์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร ชำรงโสตสถิต.....	147
ภาพ 5 หนังสือขอความอนุเคราะห์ รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์	148
ภาพ 6 หนังสือขอความอนุเคราะห์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ	149
ภาพ 7 หนังสือขอความอนุเคราะห์ คุณพเยาว์ อ่วมภักดี.....	150
ภาพ 8 หนังสือขอความอนุเคราะห์ คุณณัฐวุฒิ บัวเขียว	151
ภาพ 9 ตัวอย่างกิจกรรมการอ่าน.....	153
ภาพ 10 ตัวอย่างสื่องานประเพณีแห่ช้าง บวชนาคชาวไทยพวน บ้านหาดเสี้ยว	213
ภาพ 11 ตัวอย่างสื่ออุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย	213
ภาพ 12 ตัวอย่างสื่อป้ายประชาสัมพันธ์ จดหมายข่าวจากห้องสมุดประชาชนอำเภอศรีสัชนาลัย	214
ภาพ 13 ตัวอย่างสื่อบัตรภาพและบัตรคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา.....	215
ภาพ 14 ตัวอย่างสื่อสุดเล่มเล็กบัตรภาพและบัตรคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา	215
ภาพ 15 แสดงขั้นสร้างความสนใจโดยสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย.....	217
ภาพ 16 แสดงขั้นเลือกสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ.....	217
ภาพ 17 แสดงขั้นสร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น	218
ภาพ 18 แสดงขั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้.....	218

ภาพ 19 แสดงชั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้..... 219

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทยในฐานะที่เป็นวัฒนธรรมประจำชาติและยังเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญ เป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างเอกภาพของชาติทำให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันตลอดจนเป็นเครื่องมือที่ใช้พัฒนาคนในชาติ เพราะการศึกษาเล่าเรียนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการถ่ายทอดความคิด ศิลปะวิทยาการล้วนต้องใช้ภาษาทั้งสิ้น ดังนั้นภารกิจของการศึกษาประการหนึ่งก็คือการสอนภาษาไทยให้คนในชาติสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างมีคุณภาพ และการใช้ภาษาไทยเพื่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเอง และสามารถสืบทอดมรดกทางภาษา ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของชาติ มีความชื่นชมที่จะใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและมีเจตคติที่ดีต่อภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2532, หน้า 76) ดังนั้นการศึกษาวิชาภาษาไทยจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนในชาติของเรา

วรรณิ โสสมประยูร (2534, หน้า 28) ได้สรุปความสำคัญของการสอนภาษาไทยไว้ตอนหนึ่งว่ามนุษย์ได้ใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน เป็นเครื่องมือในการศึกษาความรู้ เพื่อประกอบอาชีพพัฒนาบุคลิกภาพชีวิตในด้านอื่นๆ เพราะคนเราได้รับความรู้ ความคิดต่างๆ จากการฟัง การอ่าน แล้วการเขียนบันทึกไว้ เพื่อพูดหรือเขียนถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจอีกทอดหนึ่ง

ด้วยความสำคัญของการอ่าน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ในสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 คือ นักเรียนสามารถใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน รวมถึงกำหนดคุณภาพนักเรียน กำหนดตัวชี้วัดเกี่ยวกับการอ่านออกเสียง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น จะเห็นได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ และการนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันเป็นอย่างสูง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 15)

การอ่านออกเสียง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีความสำคัญต่อการเรียนและกำหนดให้เป็นเนื้อหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยมาอย่างต่อเนื่องแล้ว แต่พบว่าการอ่านก็ยังคงเป็น

ปัญหา กล่าวคือ นักเรียนจำนวนมากประสบปัญหา เนื่องจากอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน จากเรื่องที่ยังอ่านไม่ได้ จากรายงานผลคะแนน (NT) ปีการศึกษา 2563 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2563, หน้า 2) ซึ่งผลการทดสอบปรากฏว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้านภาษาไทย ระดับประเทศ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 47.46 อยู่ในระดับพอใช้ และระดับศึกษาธิการภาค มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 47.13 อยู่ในระดับพอใช้ โดยเฉพาะมาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน สรุปภาพรวมของระดับเขตพื้นที่ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 49.22 อยู่ในระดับพอใช้ และจากการคัดกรอง “ความสามารถในการอ่านและการเขียน” ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยสถาบันภาษาไทย สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ด้านการอ่านออกเสียง พบว่าคำที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านไม่ถูกต้อง เป็นคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน ดังนั้นนักเรียนยังต้องปรับปรุงเรื่อง การอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน จึงมุ่งจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรให้บรรลุผลตามตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ทุกระดับชั้น ทั้งนี้เพื่อต้องการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน และการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน ซึ่งการจะพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะภาษาไทยโดยเฉพาะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงมาตรฐานให้สูงขึ้น ครูผู้สอนต้องแสวงหาเทคนิคการสอนและจัดกิจกรรมให้เหมาะสม ครูต้องเอาใจใส่ให้นักเรียนได้ฝึกฝนการอ่านบ่อยๆ การสอนให้ผู้อ่านสามารถออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงมาตรฐานของเรื่องที่ยังอ่านได้นั้น สามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งแต่ละวิธีเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยเห็นว่าวิธีที่น่าสนใจและเหมาะสมกับการแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงมาตรฐาน คือ การสอนโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นวิธีการที่มุ่งให้นักเรียนใช้วิธีการอ่านที่ออกเสียง โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เนื่องจากนักเรียนมีความคุ้นเคยกับวัฒนธรรมในท้องถิ่นอยู่แล้ว ถ้านำวัฒนธรรมท้องถิ่นซึ่งเป็นสิ่งที่มีอยู่ในชีวิตประจำวันของนักเรียนมาเป็นสื่อ โดยใช้ตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จะทำให้กิจกรรมการอ่าน คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรฐาน มีความน่าสนใจ และช่วยเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนได้

จากการประชุมวิชาการนานาชาติด้านการสอนและการศึกษา (ICoTE) ฉบับที่ 2 (2562) FKIP Universitas Tanjungpura. Pontianak, Indonesia. ที่ศึกษางานวิจัยของห้องสมุดได้รวบรวมข้อมูลจากการศึกษาของนักวิจัยในบริบทของ EFL (English as a Foreign Language) ซึ่งผู้เรียนแทบไม่ได้รู้จักเจ้าของภาษาโดยตรง ประโยชน์ของการใช้หนังสืออ่านจริงนั้นไม่มีความหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนระดับเริ่มต้น เนื่องจากประเด็นต่างๆ เช่น การอ่านข้อความ ความเข้าใจในวัฒนธรรม และการป้อนข้อมูลจากประสบการณ์ ดังนั้น ขอแนะนำให้พัฒนาสื่อการอ่านตามวัฒนธรรมท้องถิ่น เนื่องจากมีประโยชน์มากมายสำหรับนักเรียนในบริบทภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และยืนยันว่าวัฒนธรรมท้องถิ่นมีประโยชน์ต่ออารมณ์และการรับรู้ เนื่องจากความคุ้นเคยของนักเรียน ด้านอารมณ์เกี่ยวข้องกับทัศนคติ แรงจูงใจ หรือความวิตกกังวลในการเรียนภาษาต่างประเทศ (Henter, 2014) การสอนภาษาร่วมกับวัฒนธรรมท้องถิ่นส่งผลต่อทัศนคติและแรงจูงใจ (Clouet, 2006) ในการศึกษาวิจัยที่จัดทำโดย Shahed (2013) อาจารย์เปิดเผยว่านักเรียนลังเลที่จะอ่านเนื้อหาใดๆ ที่ผิดปกติทางวัฒนธรรม เนื้อหาการอ่านที่ผิดปกติทางวัฒนธรรมนั้นไม่เกี่ยวข้องกับบริบท ไม่น่าสนใจ หรือสับสน แม้แต่กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในทางตรงกันข้าม สื่อที่คุ้นเคยทางวัฒนธรรมมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียน (Sinhaneti, 2015) การศึกษาโดย Thinley & Maxwell (2013) ช่วยเสริมความน่าเชื่อถือและความถูกต้องให้กับข้อความก่อนหน้านี้ เนื่องจากนักเรียนรู้สึกว่าจะไม่มีความเสี่ยงทางอารมณ์ ความหลงใหลในการค้นพบภาษาอังกฤษผ่านการอ่านนิทานพื้นบ้าน ดังนั้นสื่อการอ่านที่คุ้นเคยทางวัฒนธรรมทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสนทนาและอภิปรายอย่างกระตือรือร้น (Fajar Aminullah, Clarry Sada, Sudarsono Sudarsono, 2019, Page 193-197.)

จากการวิจัย ของพนาน้อย รอดชู (2563, หน้า 154-155) วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่เรียนด้วย สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้มีแรงจูงใจในการเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งรายด้านและภาพรวม ได้แก่ ด้านประโยชน์ของการอ่านภาษาอังกฤษ (\bar{X} = 4.3, S.D = .0.51) ด้านความสนใจ ความตั้งใจ และความเอาใจใส่ในการเรียน (\bar{X} = 4.49, S.D = .0.52) ด้านความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จ (\bar{X} = 4.42, S.D = .0.60) เนื้อหาของการใช้สื่อ สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ประกอบด้วย บทอ่านที่มีเนื้อหา หรือเรื่องราวเกี่ยวกับสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ผู้เรียนเกี่ยวข้อง

เนื้อหาประกอบด้วยหัวข้อคือ 1) อาหารประจำท้องถิ่น (Local Foods) 2) ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) 3) สถานที่สำคัญที่น่าสนใจ (Places of interest) 4) วิถีชีวิต (Way of Life) 5) บุคคลสำคัญ (Significant people) 6) เทศกาล (Festival) 7) การแต่งกาย (Costume) 8) ศิลปะการแสดงประจำท้องถิ่น (Southern Show) จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีผลหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีแรงจูงใจการเรียนของนักศึกษาโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและการเสริมต่อการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก และจากการวิจัย ของสุขนรินทร์ บัณพูนันทกุล และวรวรรณ เหมชะญาติ (2559, หน้า 70) วิจัยเรื่อง การพัฒนากระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผลการพัฒนากระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบ 5 ประการ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนซึ่งประกอบด้วยขั้นการวินิจฉัยปัญหาการอ่านขั้นการสอนและขั้นการประเมินผล และการประเมินผล และผลของการใช้กระบวนการสอนซ่อมเสริมฯ คือ หลังการทดลองค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังมีการวิจัย ของเดือนใจ พรหมสุขจันทร์ (2556, หน้า 87) วิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมสื่อประสมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ชุดกิจกรรมสื่อประสมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำภาษาไทยไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 88.68/85.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และความสามารถในการอ่านออกเสียงคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมสื่อประสมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำภาษาไทยไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้วยความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะพัฒนากิจกรรมการอ่านโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2. เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนากิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับเนื้อหาอื่นๆ ในรายวิชาภาษาไทย

3. เป็นแนวทางในการเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีขอบเขตของการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยได้แบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตในแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ขอบเขตด้านเนื้อหา และขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. การตรวจสอบความเหมาะสมของการสร้างกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยผู้วิจัยได้กำหนดคุณลักษณะของผู้เชี่ยวชาญไว้ ดังนี้

1.1 เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ในสาขาหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 ท่าน

1.2 เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ในสาขาภาษาไทย จำนวน 1 ท่าน

1.3 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย ที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป จำนวน 1 ท่าน

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่านที่พัฒนาขึ้น ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการ ดังนี้

2.1 การทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 โรงเรียนบ้านแม่ท่าแพ อำเภอศรีสัชชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 31 คน เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่านที่พัฒนาขึ้น

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การสร้างกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาจากโครงสร้างรายวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ท 1.1 ป.2/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง ซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรมการอ่านทั้งหมด 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง ได้แก่

แผนที่ 1 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กก) 3 ชั่วโมง

แผนที่ 2 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กบ) 3 ชั่วโมง

แผนที่ 3 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กน) 3 ชั่วโมง

แผนที่ 4 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กด) 3 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1. ความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
2. ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เครือข่ายแก่งสารจิตร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เครือข่ายแก่งสารจิตร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 โรงเรียนบ้านปากคะยาง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 34 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การสร้างกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาจากโครงสร้างรายวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ท 1.1 ป.2/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง ซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรมการอ่านทั้งหมด 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง ได้แก่

แผนที่ 1 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กก) 3 ชั่วโมง

แผนที่ 2 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กบ) 3 ชั่วโมง

แผนที่ 3 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กน) 3 ชั่วโมง

แผนที่ 4 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กต) 3 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. **ตัวแปรต้น** ได้แก่ กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
2. **ตัวแปรตาม** ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านปากคะยาง อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดสุโขทัย จำนวน 34 คน ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านกิจกรรมการอ่าน หมายถึง การกระทำต่างๆ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจในการอ่าน เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการอ่าน เกิดความเพลิดเพลินในการอ่าน พยายามพัฒนาการอ่านของตนให้ถึงระดับการอ่านออกเสียง การอ่านเป็น และอ่านจนเป็นนิสัย

2. ด้านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น หมายถึง วัสดุหรือเอกสารที่เกี่ยวกับวิถีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีตประเพณี พิธีกรรม และภูมิปัญญา ซึ่งกลุ่มชนและสังคมในท้องถิ่นได้ร่วมกันสร้างสรรค์ สั่งสม ปลูกฝัง สืบทอด เรียนรู้ ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งด้านจิตใจและด้านวัตถุ อย่างสันติสุข ซึ่งจะนำมาช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนให้เข้าใจการอ่านออกเสียง คำ และความหมายของคำ

3. ด้านการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรม หมายถึง นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม มีโอกาสได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการอ่านด้วยตนเองทุกคน

4. ด้านผลการจัดกิจกรรม หมายถึง นักเรียนมีความใฝ่รู้ มีความสนใจในการอ่าน และมีความสามารถในการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตราได้อย่างถูกต้อง

5. ด้านสถานที่ เวลา และอื่นๆ หมายถึง สถานที่ในการจัดกิจกรรม และเวลาที่ใช้จัดกิจกรรม มีความเหมาะสมต่อความสนใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายเฉพาะของคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ให้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงนิยามความหมายของคำต่างๆ ไว้ ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดหลายตัวในมาตราเดียวกัน เพราะออกเสียงเหมือนตัวสะกดเดียวกัน มี 4 มาตรา คือ แม่ กก , แม่ กบ , แม่ กน และแม่ กต ได้ตรงตามผู้เขียนต้องการ โดยการเปล่งเสียง วัดโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราแบบกำหนดคำมาให้แล้วอ่านออกเสียงคำนั้นๆ ให้ถูกต้อง จำนวน 20 คำ

2. กิจกรรมการอ่าน หมายถึง กระบวนการเรียนรู้หรือสร้างนิสัยที่มีลำดับขั้นตอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยกระบวนการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการอ่าน เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการอ่าน เกิดความเพลิดเพลินในการอ่าน พยายามพัฒนาการอ่านของตนให้ถึงระดับการอ่านออกเสียง การอ่านเป็น และอ่านจนเป็นนิสัย

3. สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น หมายถึง วัสดุหรือเอกสารที่เกี่ยวกับวิถีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีตประเพณี พิธีกรรม โบราณสถาน โบราณวัตถุ และภูมิปัญญา ซึ่งกลุ่มชนและสังคมในท้องถิ่นได้ร่วมกันสร้างสรรค์ สืบสาน ปลูกฝัง สืบทอด เรียนรู้ ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งด้านจิตใจและด้านวัตถุ อย่างสันติสุข ซึ่งจะนำมาช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

3.1 เอกสารจริงประเภทเขียนหรือประเภทสิ่งตีพิมพ์ ได้แก่ โปสเตอร์ แผ่นป้าย ประชาสัมพันธ์ต่างๆ ตาราง แผนภูมิ นิทาน รูปภาพ ใบปลิว ฉลากยา แบบฟอร์มต่างๆ คำแนะนำในการใช้เครื่องมือ เป็นต้น

3.2 วัสดุจริงประเภทเสียง ได้แก่ เสียงที่บันทึกจากสถานการณ์จริง เสียงพูดจากเจ้าของภาษา วิดีทัศน์ เพลง บทสัมภาษณ์ และรายการวิทยุ

4. แนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ หมายถึง แนวคิดการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงลักษณะของผู้เรียน เนื้อหาบทอ่าน และวัตถุประสงค์การอ่าน เพื่อกำหนดกิจกรรมการอ่านที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการอ่านที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน โดยเริ่มจากการอ่านพื้นฐานคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราในแม่ กน จะเป็น

คำที่มี น เป็นตัวสะกด, แม่ กก เป็นคำที่มี ก เป็นตัวสะกด, แม่ กต เป็นคำที่มี ด เป็นตัวสะกด และ แม่ กบ คำที่มี บ เป็นตัวสะกดก่อน แล้วจึงเสริมต่อการเรียนรู้การอ่าน โดยการเพิ่มคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราเข้าไป

5. กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้หรือสร้างนิสัยที่มีลำดับขั้นตอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยกระบวนการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการอ่าน เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการอ่าน มีความต้องการที่จะพัฒนาการอ่านของตนให้ถึงระดับการอ่านออกเสียง การอ่านเป็น และอ่านจนเป็นนิสัย โดยใช้วัสดุหรือเอกสารที่เกี่ยวกับวิถีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีตประเพณี พิธีกรรม และภูมิปัญญาในท้องถิ่น เป็นตัวช่วยสนับสนุนนักเรียนให้มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยได้ โดยเริ่มจากการสร้างความสามารถทางปัญญา เริ่มต้นจากสิ่งที่อยู่ใกล้กับประสบการณ์ของนักเรียน และสร้างสิ่งที่อยู่ไกลจากประสบการณ์ออกไป เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการอ่านมากขึ้นตามลำดับ โดยมีครูคอยช่วยเหลือ สนับสนุนในการเรียนรู้ ซึ่งมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

5.1 ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความสนใจโดยสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย โดยครูใช้สื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่น ซึ่งมีเรื่องราวที่นักเรียนมีความสนใจ หรือมีความคุ้นเคยมาก่อนมา กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ และคิดตาม โดยครูแจกแจงประเด็นให้นักเรียนค้นหา และให้เชื่อมโยงกับสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียน นั่นคือเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

5.2 ขั้นที่ 2 ขั้นเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ โดยครูเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่สอดคล้องกับเรื่องตัวสะกดไม่ตรงมาตรา มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ศึกษาจากสื่อ โดยครูคอยให้การช่วยเหลือ สนับสนุน และสะท้อนผลนักเรียนในการศึกษาสื่อ กระตุ้นให้นักเรียนได้อ่านคำหรือข้อความจากสื่อที่นำมาใช้ และคอยชี้แนะให้นักเรียนสังเกตคำที่มีตัวสะกดและบอกตัวพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดของคำให้ได้

5.3 ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยครูนำสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นมากระตุ้นความสนใจของนักเรียน และสร้างประเด็นท้าทายเพิ่ม เพื่อให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการใช้สื่อต่างๆ ในการฝึกอ่าน พัฒนาการการอ่านของตนเอง ค้นหาประเด็นที่สนใจ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในห้องเรียน นำข้อมูลของตนเองมาวิเคราะห์ อภิปราย สรุป

และสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกัน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง โดยมีครูคอยเป็นผู้ช่วยเหลือชี้แนะ และบอกข้อบกพร่อง เพื่อให้นักเรียนไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้

5.4 ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้ โดยการให้นักเรียนได้สรุปสิ่งที่เรียนรู้ในรูปแบบของใบกิจกรรมซึ่งเป็นการตอบคำถามจากการเรียนรู้ที่ผ่านมา โดยนักเรียนสามารถเลือกคำหรือข้อความที่จะมานำเสนอได้ด้วยตนเอง แล้วนำเสนอสิ่งที่รู้ให้กับเพื่อน และครูด้วยตนเองก่อน ซึ่งครูจะคอยตรวจสอบการนำเสนอของนักเรียน ว่ามีความถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังไม่ถูกต้อง ครูจะคอยแนะนำเพื่อให้เกิดความถูกต้อง

5.5 ขั้นที่ 5 ขั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้ โดยการให้นักเรียนได้ทบทวนสิ่งที่เรียนรู้ และเสนอแนวคิดของตนเองผ่านสิ่งที่เรียนรู้ว่าจะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปทำอะไรกับตนเอง โดยครูแสดงตัวอย่างการนำไปประยุกต์ใช้ เมื่อเจอคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา มีวิธีการอ่านอย่างไร เมื่อนักเรียนได้เห็นแบบอย่าง จะทำให้เกิดการเลียนแบบและเรียนรู้ในการนำไปใช้กับตนเอง

6. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

6.1 ด้านกิจกรรมการอ่าน หมายถึง การกระทำต่างๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในการอ่าน เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการอ่าน เกิดความเพลิดเพลินในการอ่าน พยายามพัฒนาการอ่านของตนให้ถึงระดับการอ่านออกเสียง การอ่านเป็น และอ่านจนเป็นนิสัย

6.2 ด้านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น หมายถึง วัสดุหรือเอกสารที่เกี่ยวกับวิถีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีตประเพณี พิธีกรรม และภูมิปัญญา ซึ่งกลุ่มชนและสังคมในท้องถิ่นได้ร่วมกันสร้างสรรค์ สั่งสม ปลูกฝัง สืบทอด เรียนรู้ ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งด้านจิตใจและด้านวัตถุ อย่างสันติสุข ซึ่งจะนำมาช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนให้เข้าใจการอ่านออกเสียงคำ และความหมายของคำ

6.3 ด้านการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรม หมายถึง นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม มีโอกาสได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการอ่านด้วยตนเองทุกคน

6.4 ด้านผลการจัดกิจกรรม หมายถึง นักเรียนมีความใฝ่รู้ มีความสนใจในการอ่าน และมีความสามารถในการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตราได้อย่างถูกต้อง

6.5 ด้านสถานที่ เวลา และอื่นๆ หมายถึง สถานที่ในการจัดกิจกรรม และเวลาที่ใช้จัดกิจกรรม มีความเหมาะสมต่อความสนใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา มีความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนำมาเสนอรายละเอียดเป็นลำดับ ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการนำไปใช้
 - 1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.2 ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 - 1.3 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 - 1.4 คำอธิบายรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 - 1.5 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. กิจกรรมการอ่าน
 - 2.1 ความหมายของกิจกรรม
 - 2.2 ความหมายของกิจกรรมการอ่าน
 - 2.3 องค์ประกอบของกิจกรรมการอ่าน
3. สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น
 - 3.1 ความหมายของสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น
 - 3.2 ความสำคัญของสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น
 - 3.3 ประเภทของสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น
 - 3.4 การพัฒนาและสร้างสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการเรียนการสอน
 - 3.5 แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น

- 3.6 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น
4. แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมต่อการเรียนรู้
 - 4.1 ความหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้
 - 4.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้
 - 4.3 ประโยชน์ของการสอนโดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้
 - 4.4 บทบาทของครูในการใช้การเสริมต่อการเรียนรู้
5. ความสามารถในการอ่านภาษาไทย
 - 5.1 ความหมายของการอ่าน
 - 5.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 5.3 องค์ประกอบของการอ่าน
 - 5.4 ความหมายของการอ่านออกเสียง
 - 5.5 การวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านออกเสียง
6. การหาดัชนีประสิทธิผล
7. แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 7.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 7.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 7.3 การวัดความพึงพอใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ
9. กรอบแนวคิดในการวิจัย

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จัดเป็น 5 สาระ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษาไทย และวรรณคดีและวรรณกรรม

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง 2. อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความและบทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.1 ไม่น้อยกว่า 800 คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการ์นต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง
3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - นิทาน
4. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องสั้น ๆ - บทเพลงและบทร้อยกรองง่าย ๆ
5. แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ - ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน
6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	อ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
7. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตาม คำสั่ง หรือข้อแนะนำ	อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติหรือข้อแนะนำ <ul style="list-style-type: none"> - การใช้สถานที่สาธารณะ - คำแนะนำการใช้เครื่องใช้ที่จำเป็นในบ้านและในโรงเรียน
8. มีมารยาทในการอ่าน	มีมารยาทในการอ่าน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะงักหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่านอยู่

คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ ความสามารถ ดังนี้
จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจ ความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอและมีมารยาทในการอ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวันเขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเรียน

3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. สละกค้ำและเข้าใจความหมายของค้ำ ความแตกต่างของค้ำและพยางค์ หน้าที่ของค้ำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของค้ำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งค้ำคล้องจอง แต่งค้ำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5. เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณกรรมคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็น วัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้อเล่นสำหรับ ในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มี คุณค่าตามความสนใจได้

ค้ำอธิบายรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ท 12101 ภาษาไทย

รายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เวลา 200 ชั่วโมง

ศึกษา เรียนรู้ การอ่านออกเสียงค้ำ และความหมายของค้ำ ค้ำคล้องจอง ข้อความ บทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยค้ำพื้นฐานเพิ่มจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไม่น้อยกว่า 800 ค้ำ รวมทั้งค้ำที่ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ อ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ จากหนังสือตามความสนใจ หนังสือที่ครู และนักเรียนกำหนดร่วมกันการอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามค้ำสั่งหรือข้อแนะนำ

ศึกษา เรียนรู้ การคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย การเขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ และตามจินตนาการ

ศึกษา เรียนรู้ การฟังและปฏิบัติตามค้ำแนะนำ ค้ำสั่งที่ซับซ้อน การจับใจความ และ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก จากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ศึกษา เรียนรู้ การเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย การเขียนสละกค้ำและบอกความหมายของค้ำ การแจกลูก การอ่านเป็นค้ำ มาตราตัวสละกค้ำที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ ค้ำที่มีตัวการันต์ ค้ำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ค้ำที่มีอักษรนำ ค้ำที่มีความหมายตรงข้าม ค้ำที่มี รร การแต่งประโยค การเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้นๆ การบอกลักษณะของค้ำคล้องจอง และการเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น

ศึกษา เรียนรู้ การระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่าน หรือการฟังวรรณกรรมสำหรับเด็ก บทร้องเล่น สำหรับเด็กในท้องถิ่น การท่องจำบทอาขยานที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า

โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน การฟัง การดู และการพูด อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์ บอก ระบุ เขียน สกตคำ แจกกลูก อ่านเป็นคำ ผันอักษร แต่งประโยค เลือกใช้ และ ท่องจำ นำความรู้ ข้อคิด ที่ได้จากการอ่าน การฟัง ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ ภาษา วรรณคดีและวรรณกรรม มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด มีนิสัยรัก การอ่าน เหมาะสมกับระดับชั้น

สาระท้องถิ่น

อ่านนิทานพื้นบ้าน อ่านเขียนภาษาท้องถิ่น ร้องเพลงพื้นเมือง การเล่นเกมปริศนาคำทายอะ หยั่งเอ๊ะ กิจกรรมจำลองประเพณีท้องถิ่น และการเล่าเจ็ยก้อม

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ป 2/1 ป 2/2 ป 2/3 ป 2/4 ป 2/5 ป 2/6 ป 2/7 ป 2/8

ท 2.1 ป 2/1 ป 2/2 ป 2/3 ป 2/4

ท 3.1 ป 2/1 ป 2/2 ป 2/3 ป 2/4 ป 2/5 ป 2/6 ป 2/7

ท 4.1 ป 2/1 ป 2/2 ป 2/3 ป 2/4 ป 2/5

ท 5.1 ป 2/1 ป 2/2 ป 2/3

รวม 27 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 12101

ชื่อวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เวลา 200 ชั่วโมง

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	ทบทวนชวนทำ	ท 1.1 ป.2/8 ท 3.1 ป.2/4 ท 4.1 ป.2/1 ท 4.1 ป.2/2	เขียนพยัญชนะไทย 44 ตัวสระเสียงสั้น และเสียง ยาว อักษรสามหมู่ การผัน วรรณยุกต์ การอ่านเรื่องและตอบ คำถามจากเรื่อง อักษรสาม หมู่ การผันวรรณยุกต์	9	3
2	เรียนรู้คำนำไปใช้	ท 1.1 ป.2/3 ท 4.1 ป.2/1 ท 4.1 ป.2/2	การอ่าน เขียน แจกลูกคำ ที่ประสมสระเอียะ สระเอีย อ่านเขียนและสะกดคำแม่ ก กา แม่กง แม่กม แม่เกอว แม่เกย การตั้งคำถาม และ ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน	12	4
3	สนุกกับมาตราตัวสะกด	ท 1.1 ป.2/1 ท 1.1 ป.2/4 ท 4.1 ป.2/1 ท 4.1 ป.2/2 ท 4.1 ป.2/3	การอ่าน เขียน แจกลูก สะกดคำที่ประสม สระอือ สระออ การอ่าน เขียน สะกดคำที่มีตัวสะกด แม่ก แม่กบ ทั้งที่ตรงและไม่ตรง มาตรา และการอ่านเป็นคำ คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะ ควบกล้ำทั้งควบแท้และควบ ไม่แท้	9	4

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
4	อ่านเขียนสนุก	ท 1.1 ป.2/1 ท 1.1 ป.2/2 ท 1.1 ป.2/3 ท 3.1 ป.2/5 ท 4.1 ป.2/1 ท 4.1 ป.2/2 ท 5.1 ป.2/2	การอ่าน เขียน แจกลูก สะกดคำที่ประสม สระเอื้อะ สระเอื้อ อ่าน เขียน สะกด คำที่มีตัวสะกด แม่กน แม่กด ทั้งที่ตรงและไม่ตรงมาตรา อ่านและเขียนสะกดคำ พุด แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่ดู	12	4
5	รู้จักอาชยาน	ท 1.1 ป.2/1 ท 1.1 ป.2/3 ท 2.1 ป.2/1 ท 4.1 ป.2/1 ท 4.1 ป.2/2 ท 5.1 ป.2/1 ท 5.1 ป.2/3	การอ่านออกเสียงร้อย กรอง ท่องจำบทอาชยาน และบอกข้อคิดที่ได้จากบท อาชยาน อ่าน เขียน แจกลูก สะกดคำที่ประสมสระอำ สระโอะ ไม้้วน สระโอะไม้ มลาย การอ่าน เขียน สะกด คำอักษรนำ ท นำ อ นำ ย และ การคัดลายมือ	10	4
6	สื่อความตามสัญลักษณ์	ท 1.1 ป.2/1 ท 1.1 ป.2/3 ท 1.1 ป.2/7 ท 4.1 ป.2/1 ท 4.1 ป.2/2	การอ่าน เขียน สะกดคำที่ ประสม สระโอะ สระโ สระเอาะ อักษรสูง อักษรต่ำ การอ่านเครื่องหมายจรรจร สัณ ญ ลั ก ษ ณ์ ที่ ใช้ ใน ชีวิตประจำวัน และบทร้อย กรองวิชาความรู้	8	3
7	วรรณคดีตอนสะท้อนคิด	ท 1.1 ป.2/1 ท 1.1 ป.2/4 ท 2.1 ป.2/1 ท 4.1 ป.2/1	การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์ การอ่านคำที่ใช้ไม่ย่มก คำ อุทานบอกอาการและคำ อุทานเสริมบท เครื่องหมาย	9	3

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท 4.1 ป.2/2	วรรณคดีตอน หลักการคัด ลายมือ ลักษณะ และการ อ่านออกเสียงบทดอกสร้อย		
8	คำคล้องจองร้อยกรอง ไทย	ท 4.1 ป.2/1 ท 4.1 ป.2/2 ท 4.1 ป.2/4	การอ่าน เขียน คำที่ ประสม สระเออะ สระเออ สระอ๊วะ สระอัว การอ่าน เขียน คำคล้องจอง 2 พยางค์ 3 พยางค์ และ 4 พยางค์ และคำคล้องจองใน บทร้อยกรอง	9	4
9	ภาษาไทยใสใจจำ	ท 1.1 ป.2/1 ท 1.1 ป.2/3 ท 1.1 ป.2/4 ท 1.1 ป.2/5 ท 4.1 ป.2/1 ท 4.1 ป.2/2 ท 4.1 ป.2/3 ท 5.1 ป.2/1	ทบทวนการอ่านเขียนคำ อักษรสามหมู่ สระเสียงสั้น และสระเสียงยาว คำที่สะกด ด้วยมาตรา แม่กง แม่กม แม่ กน แม่เกย แม่กก แม่กบ อ่านและเขียน คำที่ประสม สระเอียะ สระเอียะ สระเอือ คำควบกล้ำ และการจับ ใจความสำคัญของเรื่อง	8	3
10	รู้รักษ์ภาษาไทย	ท 1.1 ป.2/1 ท 1.1 ป.2/7 ท 4.1 ป.2/1 ท 4.1 ป.2/2 ท 4.1 ป.2/4	ทบทวนอักษรสามหมู่ เพื่อการผันวรรณยุกต์ การ อ่าน และเขียนอักษรนำ ห นำ และ อ นำ คำควบกล้ำ ร ล ว ทั้งควบแท้และพวกไม่ แท้ การอ่านออกเสียงตัว การันต์ คำคล้องจอง สัญลักษณ์และเครื่องหมาย จรรยา	9	3

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
11	ท่องไปทั่วถิ่นไทย	ท 1.1 ป.2/2 ท 1.1 ป.2/3 ท 1.1 ป.2/4 ท 4.1 ป.2/2 ท 4.1 ป.2/5 ท 5.1 ป.2/1 ท 5.1 ป.2/2	ภาษาไทยมาตรฐาน และ ภาษาถิ่น 4 ภาค อ่านนิทาน และเรื่องสั้น ๆ เพื่อจับ ใจความสำคัญของเรื่อง ซึ่ง เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนให้ คล่องแคล่ว คำที่มี ความหมายตรงข้ามกัน รวมทั้งฝึกอ่านออกเสียงคำที่ มีพยัญชนะต้นเป็น ร ล และ เรียนรู้ความหมายของคำ	10	3
12	อ่านได้ใช้เป็น	ท 1.1 ป.2/1 ท 1.1 ป.2/3 ท 1.1 ป.2/4 ท 1.1 ป.2/7 ท 3.1 ป.2/1 ท 4.1 ป.2/2 ท 4.1 ป.2/5	ป้ายจราจร ป้าย สัญลักษณ์ ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติ ตาม อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่ง หรือ คำแนะนำ คำที่ใช้ บัน คำที่ ใช้ บรร รร (ร หัน) การ แสดงความคิดเห็นและ คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่าน การอ่านออกเสียงบท ร้อยกรอง และตอบคำถาม และระบุใจความสำคัญจาก เรื่อง	11	4
13	ร้องเล่นการละเล่น เด็กไทย	ท 1.1 ป.2/1 ท 1.1 ป.2/3 ท 1.1 ป.2/4 ท 3.1 ป.2/3 ท 4.1 ป.2/1	การร้องบท ร้องเล่น การละเล่นเด็กไทย เช่น วีรี ข่าวสาร มอญซ่อนผ้า และ โพงพาง การจับใจความ สำคัญ และตอบคำถามจาก	10	3

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท 4.1 ป.2/2 ท 5.1 ป.2/2	การอ่าน เรื่องราวและการ ฟัง และดูจากสื่อต่างๆ รวมทั้งการอ่านคำ และ เรียนรู้ความหมายของคำที่มี พยัญชนะและสระที่ไม่ออก เสียง		
14	สร้างสรรค์งานเขียน	ท 1.1 ป.2/2 ท 2.1 ป.2/2 ท 2.1 ป.2/3 ท 3.1 ป.2/6 ท 4.1 ป.2/1 ท 5.1 ป.2/1	เล่า ประสบการณ์ใน ชีวิตประจำวัน เขียนเรื่องสั้น เขียนเรื่องตามจินตนาการ เขียนเรื่องจากประสบการณ์ สละกรรพ สละเปลี่ยนรูป สละกรรพ วิธีการใช้ พจนานุกรม การเรียงคำตาม พจนานุกรม และระบุข้อคิด ที่ได้จากปริศนาคำทาย	10	4
15	อ่าน เขียน เรียนรู้ หลัก ภาษา	ท 1.1 ป.2/1 ท 1.1 ป.2/2 ท 4.1 ป.2/2	เรียนรู้ คำพ้องรูป พ้อง เสียง และพ้องความ ศึกษา ความหมายของคำ ฝึกอ่าน ออกเสียงและเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดในมาตรา กก กต กบ กน กม เกย เกอว อ่านออกเสียงคำที่มี ถ ฤ ในภาษาไทย	10	4
16	ฟัง ดู พูด มีมารยาท	ท 1.1 ป.2/6 ท 2.1 ป.2/8 ท 3.1 ป.2/2 ท 3.1 ป.2/6 ท 3.1 ป.2/7	มารยาทการอ่าน อ่าน หนังสือตามความสนใจ มารยาทในการฟัง การดู และการพูด เล่าเรื่องที่ฟัง และดูทั้งที่เป็นความรู้และ	8	3

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท 5.1 ป.2/1	ความบันเทิง การพูดแนะนำ ตนเอง การพูดขอความ ช่วยเหลือ กล่าวคำขอบคุณ และกล่าวคำขอโทษ และ ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่าน หรือการฟังวรรณกรรม สำหรับเด็ก		
17	นิทานอ่านสนุก	ท 1.1 ป.2/3 ท 1.1 ป.2/4 ท 3.1 ป.2/3 ท 4.1 ป.2/2 ท 4.1 ป.2/3	เรียนรู้ส่วนประกอบ ของ ประโยค ฝึกแต่งประโยค ง่ายๆ อ่านและเขียนคำที่ ประวิสรรชนีย์ที่พยางค์หน้า พยางค์หลัง และคำที่ไม่ประ วิสรรชนีย์ จับใจความสำคัญ ตอบคำถามจากการอ่าน เรื่อง โลมาหาความรู้ ใต้งู ชื่อสัตย์ แม่ไก่ดี และบอก สาระสำคัญ จากสื่อวีดิทัศน์ รวมทั้งทบทวนการอ่าน เขียนและเรียนรู้ความหมาย ของคำศัพท์ในมาตราจบ	10	4
18	อาขยาน ขานไข	ท 4.1 ป.2/1 ท 4.1 ป.2/2 ท 5.1 ป.2/1 ท 5.1 ป.2/3	บทอาขยานกาตำ บท สัควา ดาวจระเข้ก็เหทก สระไอไม้ม้วน สระไอไม้ มลาย อักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำ การผันอักษรกลาง การผันอักษรสูง การผัน อักษรต่ำ และระบุใจความ สำคัญจากเรื่องที่อ่าน	10	4

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
19	ชวนเชิญรักษ์ไทย	ท 1.1 ป.2/3 ท 1.1 ป.2/4 ท 4.1 ป.2/2	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำ แท้และคำควบกล้ำไม่แท้ ใน ภาษาไทย อ่านและเขียน ตัวสะกดที่ไม่ตามมาตรา ได้แก่ มาตรากด มาตราคน และคำที่มีตัวการ์นต์ เรียนรู้ ความหมายของคำ อ่านและ จับใจความสำคัญจากบท ร้อยกรองเรื่องกรรมของนาย ประกัน	7	3
20	ท่องไปในโลกนิทาน	ท 1.1 ป.2/4 ท 1.1 ป.2/5 ท 2.1 ป.2/1 ท 4.1 ป.2/2 ท 4.1 ป.2/3 ท 5.1 ป.2/1 ท 5.1 ป.2/3	บทดอกสร้อยไก่อแก้ว การ อ่านนิทานพื้นบ้าน อ่าน นิทานเรื่อง อิงอ่าง การเขียน บันทึกและการแต่งประโยค จากรูปภาพ การคาดคะเน เหตุการณ์จากเรื่องี่อ่าน การพูดแสดงความรู้สึกและ ความคิดเห็นจากเรื่องี่ฟัง และดู และการคัดลายมือ	9	3
คะแนนหน่วยการเรียนรู้					35
คะแนนสอบปลายภาค					15
รวมตลอดภาคเรียน					50

ตาราง 1 แสดงรายละเอียดโครงสร้างเวลาเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

กิจกรรมการอ่าน

ความหมายของกิจกรรม

ผู้วิจัยได้สืบค้นความหมายของคำว่า “กิจกรรม” จากนักวิชาการที่ได้ให้นิยามความหมายของ “กิจกรรม” ไว้ดังนี้

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542, หน้า 126) กิจ, กิจ- [กิด, กิดจะ-] น.ฐานะ, งาน (ป.กิจจ). กิจกรรม น.การที่มีผู้เรียนปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่ง (เพื่อการเรียนรู้)

พจนานุกรมศึกษาศาสตร์ (2555, หน้า 11) ได้ให้ความหมายของ กิจกรรม Activity ไว้ดังนี้

- 1) ภารกิจที่ผู้เรียนปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาทั้งในและนอกชั้นเรียน
- 2) กระบวนการเรียนรู้หรือสร้างนิสัยที่มีลำดับขั้นตอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

จากความหมายดังกล่าว สามารถสรุป ได้ว่า กิจกรรม หมายถึง กระบวนการเรียนรู้หรือสร้าง นิสัยที่มีลำดับขั้นตอน ผ่านการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งทั้งในและนอกชั้นเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มี คุณลักษณะที่พึงประสงค์

ความหมายของกิจกรรมการอ่าน

คำว่า “กิจกรรมการอ่าน” นั้น พจนานุกรมไม่ได้ระบุไว้ชัดเจนว่าหมายความว่าอย่างไร ผู้วิจัย จึงได้สืบค้นความหมายของคำว่า “กิจกรรมการอ่าน” จากนักวิชาการที่ได้ให้นิยามความหมายของ “กิจกรรมการอ่าน” ไว้ดังนี้

การจัดกิจกรรมการอ่าน นับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการนำแผนการอ่าน ไปสู่การปฏิบัติอย่าง แท้จริง เพราะการจัดกิจกรรมการอ่านมุ่งหวังที่จะให้ผู้เรียน ได้บรรลุผลการอ่านที่คาดหวังหรือบรรลุ จุดประสงค์การเรียนรู้ในการสอนแต่ละครั้งที่ครูสอนตั้งไว้ หากผู้สอนได้ยึดหลักการสอน หรือจัด กิจกรรมการอ่าน มีการกำหนดกิจกรรมเป็นลำดับขั้นตอน ครูผู้สอนจะสามารถออกแบบการจัด กิจกรรมที่มีประสิทธิผล ส่งผลให้เด็กได้บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามจุดประสงค์ได้

กรมวิชาการ (2551, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมการอ่านไว้ว่า กิจกรรมการอ่าน หมายถึง การดำเนินการต่างๆ ในโรงเรียน ทั้งโดยครูและนักเรียน เช่น การสอนให้นักเรียนค้นคว้า อภิปราย บรรยาย การอบรม การสาธิต การปฏิบัติงาน การจัดนิทรรศการ และการศึกษานอกสถานที่ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553, หน้า 57) กิจกรรมการอ่าน หมายถึง การปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการอ่านของนักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

ยุพิน พิพิธกุล (2549, หน้า 19) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมการอ่านว่า สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้ให้นักเรียนได้อ่าน และก้าวไปตามความสามารถของตนเอง เนื้อหาจะถูกแบ่งออกเป็นส่วนๆ จากง่ายไปยาก

จากความหมายดังกล่าว สามารถสรุป ได้ว่า กิจกรรมการอ่าน หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ หรือสร้างนิสัยที่มีลำดับขั้นตอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยกระบวนการอ่าน

องค์ประกอบของกิจกรรมการอ่าน

การสร้างกิจกรรมเป็นการนำสื่อหลายๆ ชนิดมาจัดอย่างเป็นระบบและมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาเพื่อสะดวกต่อการนำไปใช้ มีนักการศึกษาได้กำหนดองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546, หน้า 213-216) กล่าวว่า กิจกรรมการอ่าน ประกอบด้วยหัวข้อสำคัญดังต่อไปนี้

1. จุดประสงค์การเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
2. สารการเรียนรู้
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้
4. การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้
5. แหล่งการเรียนรู้
6. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

ชนาธิป พรกุล (2555, หน้า 56) ได้อธิบายองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ประกอบด้วย

1. เรื่องและเวลาที่ใช้สอน
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/จุดประสงค์การเรียนรู้
3. สารสำคัญ
4. เนื้อหา (สาระ)
5. กิจกรรมการเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนการสอน)

6. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ (สื่อการเรียนการสอน)

7. การวัดและประเมินผล

นอกจากนี้ ชนาธิป พรกุล (2555, หน้า 86-93) อธิบายการเขียนองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีองค์ประกอบที่สำคัญครบถ้วนทุกองค์ประกอบ มีความสอดคล้องเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม ผู้สอนสามารถตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องขององค์ประกอบต่างๆ ได้ด้วยตนเอง

ความถูกต้อง หมายถึง ข้อความในแต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้องตามลักษณะขององค์ประกอบนั้น

ความสอดคล้อง หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่มีความเกี่ยวข้องต่อเนื่องอย่างสมเหตุสมผลเป็นเรื่องเดียวกัน

การสอนในชีวิตประจำวัน หากผู้สอนเขียนรายละเอียดทั้ง 7 องค์ประกอบ และสอนได้บรรลุจุดประสงค์ก็เพียงพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องเพิ่มเติมองค์ประกอบอื่นๆ เว้นแต่มีจุดประสงค์อย่างอื่น

จากตัวอย่างองค์ประกอบของกิจกรรมดังกล่าว สามารถสรุป “องค์ประกอบของกิจกรรมการอ่าน” ได้ 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ชื่อกิจกรรมและเวลาที่ใช้สอน 2) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สารสำคัญ 4) เนื้อหา (สาระการเรียนรู้) 5) กิจกรรมการเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนการสอน) 6) สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ (สื่อการเรียนการสอน) 7) การวัดและประเมินผลกิจกรรม

สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น

ความหมายของสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น

ความหมายของสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นตัวกลางที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ในการดำเนินชีวิตของชาวบ้านแต่ละท้องถิ่น ทั้งที่เป็นพฤติกรรมที่คนในท้องถิ่น ประพฤติปฏิบัติ กิจกรรม และวัตถุที่คนในท้องถิ่นพัฒนาหรือสร้างขึ้นตามสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ความเชื่อ ศาสนา ประเพณี และปัจจัยสี่ สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่แต่ละท้องถิ่นประพฤติปฏิบัติ และสร้างสรรค์ขึ้นในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคม ท้องถิ่นนั้นย่อมมีความแตกต่างกันไปตาม

ลักษณะของแต่ละท้องถิ่นในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ (บุญเลิศ ส่องสว่าง และลักขณา ศุภนะสิงห์, 2558, หน้า 11-5) สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นได้มี นักวิชาการให้คำนิยามไว้ดังนี้

ทิพย์เกสร บุญอำไพ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2553, หน้า 15-32) ให้ความหมายของสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ว่า หมายถึง สื่อที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นซึ่งสะท้อนความคิดของบุคคลออกมาในรูปแบบที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ วัตถุสิ่งของ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ที่ได้คิดประดิษฐ์ขึ้นมาตามวัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่น และบรรพบุรุษ ได้สั่งสมประสบการณ์ถ่ายทอดความคิด และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพิ่มความชำนาญใช้ประโยชน์กันต่อๆ มา จนเป็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น เช่น การทำร่มบ่อสร้าง จังหวัดเชียงใหม่ การทอผ้าไหมที่บ้านเขา จังหวัด สุรินทร์ การทำเครื่องจักสานที่จังหวัดอ่างทอง การทำชามสังคโลกที่จังหวัดสุโขทัย การทำกระเป๋าย่านลิเภา ที่จังหวัดนครราชสีมา ฯลฯ นอกจากวัตถุสิ่งของแล้ว ยังมีสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ได้ถ่ายทอดความเชื่อและขนบธรรมเนียม ประเพณี ซึ่งเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นของคนในชุมชนได้ยึดถือปฏิบัติต่อๆ มา

สุรพล วิรุฬห์รักษ์ (2527, หน้า 17, อ้างถึงใน ชัยยุทธ ถาวรานุรักษ์, 2560) อธิบายว่า สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น หมายถึง สิ่งของที่เป็นรูปธรรม กิจกรรมหรือรูปแบบของการกระทำ การประพฤติปฏิบัติ สืบต่อกันมาจนกลายเป็นความเคยชิน เป็นประเพณีที่ครอบคลุมถึงเรื่องภาษา ท่าทาง การแต่งกาย สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเล่น การเล่น ที่ประชาชนในสังคมหนึ่งกำหนดความหมายที่แน่นอนเอาไว้ให้เป็นที่เข้าใจ ตรงกัน สอดคล้องกับที่สมควร กวียะ (2529, หน้า 8) กล่าวว่า สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นคือ วัฒนธรรมที่ได้รับการ สร้างสรรค์และสั่งสมมาแต่อดีต กลายเป็นเครื่องมือที่รับส่งและเก็บข่าวสารที่เป็นสัญลักษณ์และเอกลักษณ์ ปรากฏให้เห็นในรูปของคำพูด ข้อเขียน บทเพลง ดนตรี และการละเล่น หัตถกรรม สถาปัตยกรรม พิธีการ ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมหรือแม่กระทั่งชีวิต

อรุณี หรดาล (2521, หน้า 11) สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น หมายถึง วัตถุสิ่งของที่มีในท้องถิ่นหรือที่คิดประดิษฐ์ขึ้นมาจาก วัสดุเหลือใช้หรือวัสดุในท้องถิ่น รวมถึง ความประเพณี การเล่น กิจกรรมหรือรูปแบบการกระทำที่สะท้อน ขนบธรรมเนียมประเพณี ความคิด ความเชื่อ ของบุคคลในท้องถิ่นและที่ได้รับการถ่ายทอดสืบต่อมาจาก บรรพบุรุษที่คนในชุมชนได้ยึดถือปฏิบัติต่อๆ มา จนเป็นเอกลักษณ์ประจำแต่ละท้องถิ่น

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561, หน้า 475) สื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่น/สื่อในชีวิตประจำวัน หมายถึง เอกสารประเภทเสียงและเอกสารจริงประเภทสิ่งพิมพ์ ซึ่งผลิตขึ้นมาเพื่อการสื่อสาร ให้ข้อมูล แนะนำ

ซัฟฟารอน อย่างใดอย่างหนึ่ง (Swaffar, 1985) ซึ่ง ศุภวรรณ สงวนแก้ว (2526) ให้ความหมายของ เอกสารจริงว่า คือเอกสารที่มีได้ผลิตเพื่อใช้ในการเรียนการสอนภาษาแต่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร มีการ ใช้คำศัพท์ สำนวนภาษาในการใช้ข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ตามสถานการณ์จริง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น หมายถึง วัสดุหรือเอกสารที่มีในท้องถิ่นเกี่ยวกับวิถี การดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีตประเพณี พิธีกรรม โบราณสถาน โบราณวัตถุ และ ภูมิปัญญา ซึ่งกลุ่มชนและสังคมในท้องถิ่นได้ร่วมกันสร้างสรรค์ สั่งสม ปลูกฝัง สืบทอด เรียนรู้ ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งด้านจิตใจและด้านวัตถุ อย่างสันติสุข

ความสำคัญของสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น

โลกปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสารที่แพร่กระจายทั่วถึงกันได้อย่างรวดเร็ว ไร้อาณาเขต สภาพ ดังกล่าวมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้คนทุกเพศทุกวัย เพราะเป็นสภาพที่เอื้ออำนวยในการรับ และถ่ายโยง เอาศาสตร์หรือองค์ความรู้ตะวันตกเข้ามาใช้ในการพัฒนาประเทศและพัฒนาผลผลิต ตลอดจนเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตอย่างมิได้มีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับภูมิปัญญาไทยที่มีความ เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ที่เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ทำให้ชุมชน ท้องถิ่นประสบปัญหาดังที่เรียกว่า ชุมชน ล่มสลาย อันมีผลรวมไปถึง ความทรุดโทรมของสิ่งแวดล้อมอย่างกว้างขวางและการละเลยกับ ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงามที่ บรรพบุรุษได้รักษาและถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น การพยายามใช้กลไก ทางการศึกษาจากเงื่อนไขที่เปิดโอกาส มีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกับบริบท ของชุมชนและท้องถิ่น เป็นช่องทางในการ ประยุกต์เอาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีจุดเด่นที่สามารถนำมาใช้ ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ท่ามกลาง กระแสการล่มสลายของชุมชนและการทรุดโทรม ของสิ่งแวดล้อมดังกล่าวมาสู่หลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ในแนวทางของการคิดปฏิบัติจริง จาก การประยุกต์ผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาไทยกับ ภูมิปัญญาสากล เพื่อให้เด็กค้นพบ คุณค่าภูมิปัญญาที่มีในท้องถิ่นที่เหมาะสมกับวิถีชีวิตของชุมชน และสามารถ นำมาประยุกต์ใช้ได้ อย่าง ไม่มีที่สิ้นสุด นำมาซึ่งดุลยภาพที่สงบสันติสุขของบุคคล ชุมชน และชาติ (วิเชียร วงศ์คำจันทร์, 2545)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้ กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ในหมวด 1 มาตรา 7 ระบุว่า “ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่ง ปลูกฝัง จิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและ

ของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และ ความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบ อาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง”และในหมวด 4 มาตรา 7 มีใจความสำคัญว่า “การจัดการศึกษาต้องเน้นการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องในเรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์กับของตนเองกับสังคม โดยมีการเน้นถึงการเรียนรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นประเด็นหนึ่งที่ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ, 2553, หน้า 5) สำหรับเด็กปฐมวัย ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสื่อจากวัสดุพื้นบ้านมีความสำคัญต่อเด็ก ดังนี้

1. ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า และมีประสบการณ์ตรงจากการศึกษา แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น มีแหล่งเรียนรู้ใกล้ตัว เด็กสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีประสบการณ์ตรง หรือลงมือปฏิบัติ เด็กได้รับความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี มีความภูมิใจในความสำเร็จในงานของตน

2. ช่วยให้เด็กมีอุปกรณ์ ของเล่น และเครื่องเล่น เด็กวัยนี้เรียนรู้ผ่านการเล่น การมีอุปกรณ์ของเล่น และเครื่องเล่นจะช่วยให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์ในการเล่น เล่นได้ซับซ้อนขึ้นและนานขึ้น และเอื้อให้เด็ก ได้เล่นร่วมกันเป็นกลุ่ม ได้เรียนรู้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ได้ฟังพากัน ได้เรียนรู้การปรับตัวที่จะช่วยให้ เล่นกับเพื่อนโดยไม่ทะเลาะกัน ที่สำคัญช่วยให้เด็กมีความสุข และได้รับความสนุกสนานจากการเล่น

3. ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้และเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาที่อยู่รอบตัวและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ ให้เหมาะสมกับวิถีการดำเนินชีวิตได้ เช่น การนำความรู้จากภูมิปัญญามาปลูกผัก รับประทานเพื่อประโยชน์ ต่อสุขภาพ เช่น ผักบุ้ง ตำลึง ตะไคร้ กะเพรา การนำสมุนไพรหลายชนิดมาทำเป็นเครื่องดื่ม ซึ่งมีราคาถูก มีประโยชน์ บางชนิดช่วยรักษาโรค เช่น ผลมะนาวคั้นเอาน้ำมาจิบแก้ไอและขับเสมหะ หอมแดงกินรักษา โรคหวัด ใบน้อยหน้ารักษาเหา ฯลฯ การทำของเล่น และเครื่องเล่นจากวัสดุพื้นบ้าน การใช้สีจากธรรมชาติ มาทำงานศิลปะ เช่น ดันครามให้สีฟ้าอ่อน ขี้ผึ้งให้สีแดง ฯลฯ รวมถึงการปรุงอาหารและการถนอมอาหาร ให้สามารถยืดอายุการเก็บรักษาอาหารไว้ได้นานขึ้น

4. ช่วยให้เด็กมีความรัก ความหวงแหน และความภาคภูมิใจในท้องถิ่น มรดกทางปัญญา มรดกทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่ได้สัมผัส สืบทอดมาช้านาน ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงความรู้ระหว่างภูมิปัญญาท้องถิ่น กับความรู้สมัยใหม่ การเชิญภูมิปัญญามาพูดคุย ทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก เป็นกิจกรรมที่

ถ่ายทอดให้เด็กทราบถึงวิถีชีวิตของคนในชุมชน ช่วยสร้างประสบการณ์ชีวิตเพื่อให้เด็กมีความรู้ และมีจิตสำนึกรักท้องถิ่น

5. ช่วยให้เด็กได้เห็นแบบอย่างที่ดี ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นบุคคลที่ได้รับการยกย่องจากคนในชุมชนทั้งในด้านการมุ่งมั่น อดทน และขยันหมั่นเพียรในการศึกษาทดลองเรื่องที่น่าสนใจ การเป็นบุคคลที่เสียสละช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน รวมทั้งเป็นตัวอย่างที่ดีในการครองตนที่มีคุณธรรม และศีลธรรมอยู่อย่างสมถะ เรียบง่าย และพอเพียง นอกจากนี้ องค์กรความรู้และแนวคิดภูมิปัญญาท้องถิ่นยังสอนในเรื่องการดำเนินชีวิตที่กลมกลืนไปกับธรรมชาติ ไม่เบียดเบียนธรรมชาติ การนำหลักธรรมมาประยุกต์ใช้กับวิถีชีวิตอย่างเหมาะสม ทำให้รู้จักกันพึ่งพากัน ช่วยเหลือซึ่งกันเห็นอกเห็นใจกัน และการให้อภัยกัน สอนให้คนในชุมชนรู้สึกอ้าใจในชุมชนทุกคนเป็นญาติกัน เป็นพี่น้องกัน การให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นมีช่วยให้เห็นมีการสืบสานความงาม และความเขยิบยลของภูมิปัญญา ปรัชญาอันที่ได้มีผู้สร้างสรรค์และสั่งสมไว้

อรุณี หรดาล (2521, หน้า 12) ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า มีอุปกรณ์ ของเล่น และเครื่องเล่นประกอบการเล่น ได้เรียนรู้และเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาที่อยู่รอบตัวและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับวิถีการดำเนินชีวิตได้ มีความรัก ความหวงแหน และความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน มรดกทางวัฒนธรรมและช่วยให้เด็กได้เห็นแบบอย่างที่ดีจากภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561, หน้า 476) สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น/สื่อในชีวิตประจำวันจะช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างในสถานการณ์จริง รวมทั้งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนอีกมาก ดังนี้ (สาวิตรี วุฒิกะโร, 2530)

1. ทำให้ผู้เรียนและผู้สอนมีอิสระในการเรียนการสอน
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พบกับความหลากหลายและความเป็นธรรมชาติของข้อความ เนื่องจากผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรื่องตามความสนใจของตนซึ่งจะทำให้การอ่านมีแรงจูงใจสูงขึ้นด้วย
3. เหมาะสำหรับการอ่านเพื่อความสนุกสนานหรือการอ่านนอกเวลา
4. ข้อความในเอกสารจริงที่มีลักษณะความซับซ้อน จะช่วยในการฝึกเดาความได้
5. ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมในการเดาความหมาย

6. ข้อความในเอกสารจริงที่นักเรียนคุ้นเคยและสนใจช่วยในด้านความทรงจำของผู้เรียน
7. ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงทางด้านวัฒนธรรมต่างๆ จากสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น
8. เอกสารจริงเป็นเครื่องช่วยเชื่อมระหว่างความรู้ในชั้นเรียนและความสามารถที่จะสื่อภาษาในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Wilkins, 1981)
9. การที่ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์จริงจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน เต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และได้ใช้ภาษาในการอภิปรายโต้แย้งอันจะก่อให้เกิดประสิทธิผลของการเรียนรู้ยิ่งขึ้น ซึ่ง Candlin (1981) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเนื้อหาที่พบในชีวิตประจำวันต่อการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารว่าแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้ความสำคัญต่อแรงจูงใจและความสามารถในการจดจำของผู้เรียนทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การเชื่อมโยงการเรียนการสอนกับชีวิตประจำวัน ความสนใจและความจำเป็นของผู้เรียนที่ต้องใช้ภาษาในชีวิตจริงในอนาคต

สรุปได้ว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น มีความสำคัญในการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ผ่านการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า การฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง การเรียนรู้จากแบบอย่างที่ดีทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ และเห็นคุณค่าของภูมิปัญญา รวมถึงสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นด้วย ปลูกฝังความรู้สึกรัก ห่วงแหน และความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ประจำถิ่น

ประเภทของสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น

สื่อจากวัสดุที่หาได้ในท้องถิ่นและสื่อที่ครุจัดทำขึ้นจากวัสดุในท้องถิ่น เป็นการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับท้องถิ่นที่เรียกว่า “Appropriate Technology” ซึ่งเป็นแนวโน้มการใช้เทคโนโลยีการศึกษาในประเทศกำลังพัฒนา (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2554, หน้า 1-25) สื่อจากวัสดุในท้องถิ่น หรือสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่จะนำมาใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียน มีหลากหลายประเภท ครูต้องศึกษาและทำความเข้าใจเพื่อให้สามารถเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสมกับวัย โอกาส ลักษณะกิจกรรม และจุดมุ่งหมายที่ต้องการพัฒนานักเรียน ในการจัดประเภทของสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้มีนักวิชาการจำแนกไว้แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การจำแนกตามลักษณะของสื่อ สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น สามารถจำแนกตามลักษณะของสื่อที่นำมาใช้ ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) สื่อจากวัสดุพื้นบ้าน เป็นการนำสิ่งที่มีในท้องถิ่นหรือพื้นบ้าน มาใช้ เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียน หรือนำมาเป็นของเล่นให้นักเรียน โดยไม่ต้องผ่านกระบวนการจัดทำหรือดัดแปลงแต่อย่างใด เช่น การนำดอกไม้ชนิดต่างๆ มาให้เด็กร้อย การนำยางวงมาให้เด็กนักเรียนเล่นเป่ายาง การนำเมล็ดพืชมาให้เด็กเล่นอีตัก การนำใบตาลมาให้เด็กนักเรียนสานเป็นของเล่น การนำดินเหนียวมาให้เด็กปั้น การนำลูกยางมาโยนในลักษณะที่ต่างกัน เพื่อให้เด็กนักเรียนสังเกตและเรียนรู้เรื่องแรงดึงดูดของโลก ฯลฯ

2) สื่อที่ผลิตจากวัสดุพื้นบ้าน เป็นการนำสิ่งที่มีในท้องถิ่นหรือพื้นบ้าน มาพัฒนาหรือจัดทำ เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียน หรือทำเป็นของเล่นให้นักเรียน เช่น การนำดอกอัญชันมาคั้นน้ำ เพื่อใช้เป็นสีให้นักเรียนทำงานศิลปะสร้างสรรค์ การนำไม้ไผ่มาทำเป็นของเล่นเพื่อฝึกการใช้กล้ามเนื้อและการประสานสัมพันธ์ หรือทำเป็นของเล่นป็นปาย รถลาก รถเข็น เพื่อฝึกความแข็งแรงของกระดูกและกล้ามเนื้อใหญ่บริเวณแขน ขา การนำก้านกล้วยมาทำเป็นม้าก้านกล้วยให้นักเรียนวิ่งเล่น การนำลูกตาลมาทำเป็นตุ๊กตาให้เด็กเล่น ฯลฯ

2. การจำแนกตามสภาวะของสื่อ บุญเลิศ ส่องสว่าง และลักขณา ศุภนะสิงห์ (2558) ได้จำแนกสื่อพื้นบ้าน ตามสภาวะของสื่อออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นพฤติกรรม หมายถึง ความรู้สึกรู้สีกิตติคุณด้านจริยธรรม คุณธรรม ค่านิยม จารีต วัฒนธรรมประเพณี ที่สะท้อนให้เห็นในรูปของพฤติกรรมที่พึงประสงค์หรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เช่น ความกตัญญู ความซื่อสัตย์ ความเมตตากรุณา ความจงรักภักดี ความเป็นผู้มีปัญญาที่แสดงออกด้วยคำพูดการประพฤติปฏิบัติ และการแสดงท่าทาง ฯลฯ

2) สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นวัตถุกรรม หมายถึง วัตถุที่มนุษย์ได้สร้างได้ประดิษฐ์ขึ้นมา เพื่อประโยชน์ใช้สอย และเป็นสื่อให้ผู้อื่นได้เห็น ได้เล่น ได้สัมผัส ได้ใช้ เช่น กระจุง หม้อ ไห เกมการศึกษา จากผ้าทอในท้องถิ่นเครื่องเล่นจากไม้ไผ่ ฯลฯ

3. การจำแนกตามประเภทของสื่อการเรียนการสอน สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น สามารถจำแนกตามประเภท ของการเรียนการสอน ออกได้เป็น 3 ประเภท (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2554) ดังนี้

1) สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นประเภทวัสดุ เป็นสื่อที่เป็นวัตถุดิบเปลืองใช้แล้วหมดไป หรือผู้ฟังได้ง่าย สื่อจากวัสดุพื้นบ้านประเภทวัสดุมีหลายชนิด เช่น ดินเหนียว ทราย ของเล่นเด็กที่ทำจากวัสดุ

พื้นบ้าน เช่น มาก้านกล้วย ของเล่นที่สานจากใบตาล ใบมะพร้าว ผักตบชวา รถม้าจากกาบมะพร้าว ตู๊กตาทำจากลูกตาล ฯลฯ

2) สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นประเภทอุปกรณ์ เป็นสื่อการสอนประเภทเครื่องมือ เครื่องใช้ ที่ครูนำมาใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังเช่น สิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น เต่าถ่านที่ทำจากดินเผา ถ้วยชาม เครื่องมือจับปลา (ลอบ ไซ ตะข่องหรือกระชังใส่ปลา) ตะกร้า เครื่องเล่นในสนาม ที่ให้นักเรียนใช้ประกอบการเล่น เช่น ชิงช้าที่ทำจากเชือกหรือไม้ไผ่ บ้านจำลองที่สร้างจากดินหรือไม้ในท้องถิ่น มุงหลังคาด้วยใบไม้ที่มีในท้องถิ่น รถลาก รถเข็น เป็นต้น

3) สื่อจากวัฒนธรรมท้องถิ่นประเภทวิธีการ ครอบคลุมกิจกรรมที่ครูจัดทั้งในและนอกห้องเรียน เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ครูจัดเพื่อส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา วิธีการเป็นสื่อการสอนที่ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น และมีประสบการณ์ตรง เช่น การจัดกิจกรรมประกอบอาหารพื้นบ้าน การจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน การจัดกิจกรรมปริศนาคำทาย การจัดกิจกรรมศึกษาแหล่งเรียนรู้ ฯลฯ

อรุณี หรดาล (2521, หน้า 18) สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น สามารถจำแนกตามเกณฑ์ต่างๆ ได้เป็น 3 เกณฑ์คือ 1) จำแนกตามลักษณะของสื่อได้เป็น 2 ประเภท คือ สื่อจากวัสดุพื้นบ้าน และสื่อที่ผลิตจากวัสดุพื้นบ้าน 2) จำแนกตามสภาวะของสื่อ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น พฤติกรรม สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น วัตถุกรรม และ 3) จำแนกตามประเภทของสื่อการเรียนการสอน ได้เป็น 3 ประเภท คือ สื่อประเภทวัสดุ สื่อประเภทอุปกรณ์ และสื่อประเภทวิธีการ

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2564, หน้า 307) ได้แบ่งประเภทของสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. เอกสารจริงประเภทเขียนหรือประเภทสิ่งตีพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร โฆษณา การ์ตูน โปสเตอร์ แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆ ตัว ตาราง เทล็กซ์ แผนภูมิ นิทาน นวนิยาย รูปภาพ บทประพันธ์ ใบปลิว ฉลากยา แบบสำรวจ แบบสอบถาม แบบฟอร์มต่างๆ คำแนะนำในการใช้เครื่องมือ เป็นต้น

2. วัสดุจริงประเภทเสียง ได้แก่ เสียงที่บันทึกจากสถานการณ์จริง เสียงพูดจากเจ้าของภาษา เพลง สุนทรพจน์ ปาฐกถา บทสัมภาษณ์ ภาพยนตร์ รายการวิทยุและโทรทัศน์ รวมทั้งสื่อออนไลน์ ต่างๆ จาก Youtube, Facebook, Line เช่น ข่าว การสนทนาปัญหาต่างๆ ละคร เป็นต้น

สรุปได้ว่า สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น สามารถแบ่งประเภทตามเกณฑ์การแบ่ง 3 เกณฑ์ ตามลักษณะของสื่อ ตามสภาวะของสื่อ และตามประเภทสื่อการเรียนการสอน ขึ้นอยู่กับการนำไปเลือกใช้ เพื่อให้เหมาะสมกับวัย โอกาส ลักษณะกิจกรรม และจุดมุ่งหมายที่ต้องการพัฒนานักเรียน

การพัฒนาและสร้างสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการเรียนการสอน

อรุณี หรดาล (2521, หน้า 15) การพัฒนาและสร้างสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการเรียนการสอน มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

1. การปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน อาจดำเนินการจากการปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่เดิม ให้เหมาะสมกับเนื้อหา และให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

1) ประเภทของสื่อการเรียนการสอน

สุกัญญา งามบรรจง (2539: 17) อังนยา สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2545: 18-21) ได้กล่าวถึงประเภทของสื่อการเรียนการสอนที่ควรพัฒนาไว้ดังนี้

สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในโรงเรียน จำแนกประเภทตามลักษณะของสื่อได้ คือ

(1) หนังสือเรียน เป็นหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้สำหรับการเรียน มีสาระตรงตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรอย่างถูกต้อง อาจมีลักษณะเป็นเล่ม

(2) คู่มือครู แผนการสอน แนวการสอน หรือเอกสารอื่นๆ ที่จัดทำขึ้น เพื่อช่วยครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แต่ละรายวิชาให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของหลักสูตร

(3) หนังสือเสริมประสบการณ์เป็นหนังสือที่จัดทำขึ้น โดยคำนึงถึงประโยชน์ในด้านต่อไปนี้

ก. การศึกษาหาความรู้ของตนเอง

ข. ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ความซาบซึ้งในคุณค่าของภาษา

ค. การสร้างเสริมทักษะและนิสัยรักการอ่าน

ง. การเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ตามหลักสูตรให้กว้างขวางขึ้น

หนังสือประเภทนี้โรงเรียนควรจัดหาไว้บริการครูและนักเรียนในโรงเรียน หนังสือเสริมประสบการณ์จำแนกออกเป็น 4 ประเภท คือ

ก. หนังสืออ่านนอกเวลา เป็นหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้ใช้ในการเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งตามหลักสูตรนอกเหนือจากหนังสือเรียน สำหรับให้นักเรียนอ่านนอกเวลาเรียน โดยถือกิจกรรมการเรียนเกี่ยวกับหนังสือเรียนนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนตามหลักสูตร

ข. หนังสืออ่านเพิ่มเติม เป็นหนังสือที่มีสาระอิงหลักสูตร สำหรับให้นักเรียนอ่าน เพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง ตามความเหมาะสมกับวัย และความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคล หนังสือประเภทนี้เคยเรียกว่าหนังสืออ่านประกอบ

ค. หนังสืออุเทศ เป็นหนังสือสำหรับใช้ค้นคว้าอ้างอิง เกี่ยวกับการเรียนโดยมีการเรียกเรียนเชิงวิชาการ

ง. หนังสือส่งเสริมการอ่าน เป็นหนังสือที่จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เน้นไปในทางส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดทักษะในการอ่าน และมีนิสัยรักการอ่านมากยิ่งขึ้น อาจเป็นหนังสือสารคดี นวนิยาย นิทาน ฯลฯ ที่มีลักษณะไม่ขัดต่อวัฒนธรรมประเพณีและศีลธรรมอันดีงาม ให้ความรู้ มีคติ และสารประโยชน์

(4) แบบฝึกหัด เป็นสื่อการเรียนสำหรับให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อช่วยเสริมให้เกิดทักษะและความแตกฉานในบทเรียน

(5) สื่อการเรียนการสอนอื่นๆ ที่นอกเหนือจาก ข้อ ก-ง เช่น สื่อประสม วิทยุทัศน์ แถบบันทึกเสียง ภาพพลิก แผ่นภาพ เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้น ท้องถิ่นสามารถเลือกใช้ปรับปรุงหรือจัดทำขึ้น เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามความเหมาะสม

2) การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน

การเลือกพัฒนาสื่อที่จะนำมาใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหา และสภาพคล่องท้องถิ่นนั้นๆ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

(1) วิเคราะห์หลักสูตร เพื่อแยกจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และคาบเวลาเรียน เพื่อกำหนดสื่อให้เหมาะสม

(2) สํารวจ รวบรวมสื่อการเรียนการสอน ที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องหรือสอดคล้องกับ จุดประสงค์จากแหล่งต่างๆ

(3) พิจารณาสื่อการเรียนการสอน ที่สํารวจและรวบรวมไว้แล้ว โดยมีเกณฑ์ในการ วิเคราะห์สื่อดังนี้

ก. สอดคล้องกับหลักสูตร

ก) ส่งเสริมการเรียนรู้ตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ข) มีเนื้อหาตามที่ปรากฏในคำอธิบายรายวิชา

ค) ส่งเสริมการพัฒนาทักษะทางการคิดและการปฏิบัติ

ง) ส่งเสริมการพัฒนาเจตคติและค่านิยม

จ) ส่งเสริมการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ข. ความถูกต้องและความเหมาะสม

ก) ถูกต้องตามหลักวิชา

ข) มีความเป็นปัจจุบัน

ค) เหมาะสมกับเวลาเรียน

ง) ยากง่ายเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

ค. ความเหมาะสมในการเสนอเนื้อหา

ก) เรียงตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้

ข) อธิบายชัดเจนเข้าใจง่าย

ค) ใช้ตัวอย่างประกอบเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจได้ดี

ง) ใช้ภาพประกอบ ตาราง แผนภูมิ ฯลฯ เพื่อช่วยความเข้าใจให้
เหมาะสม

ง. การใช้ภาษา

ก) ถูกต้องตามหลักภาษา

ข) สื่อความหมายได้ชัดเจน

ค) ใช้คำศัพท์และประโยคไม่ซ้ำซ้อน เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

จ. กิจกรรม

วิจารณ์

ก) มีคำถามหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รู้จักคิด วิเคราะห์

ข) มีกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ

ค) มีกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

(4) ทำการปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน ที่วิเคราะห์แล้วให้เหมาะสมและครอบคลุม
เนื้อหา หรือปราบปรามละเอียดให้เป็นปัจจุบัน แล้วเตรียมการเพื่อนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน
ต่อไป

2. การจัดทำสื่อการเรียนการสอนชิ้นใหม่ หากสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่เพียงพอหรือไม่
สอดคล้องกับเนื้อหาของหลักสูตร ก็จำเป็นต้องจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กรมวิชาการ (2539 อ้างอิงใน วิลารวรรณ ศรีค้อย, 2549, หน้า 17-20) ได้กล่าวถึงแนวปฏิบัติ
ในการจัดทำสื่อการเรียนการสอน เพื่อใช้กับหลักสูตรท้องถิ่นไว้ดังนี้

(1) ประเภทของสื่อการเรียนการสอนที่ท้องถิ่นจัดทำขึ้น

1) สื่อการเรียนการสอนประเภทหนังสือเรียน หนังสือเรียนที่ท้องถิ่น
สามารถจัดทำได้ คือ

ก) รายวิชาหรือเนื้อหาที่ท้องถิ่นจัดทำขึ้นใหม่ และได้รับอนุญาตให้
ใช้แล้ว

ข) รายวิชาในวิชาบังคับเลือกและวิชาเลือกเสรี และเนื้อหาในกลุ่มประสบการณ์ต่างๆ ที่ท้องถิ่นได้มีการวิเคราะห์แล้วเห็นว่า จำเป็นต้องจัดทำหนังสือเรียนเพื่อให้มีเนื้อหาสอดคล้องตามความต้องการของท้องถิ่น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

2) สื่อการเรียนการสอนประเภทคู่มือครู แผนการสอน แนวการสอน หนังสือเสริมประสบการณ์ แบบฝึกหัดและสื่อการเรียนการสอนอื่นๆ ท้องถิ่นสามารถจัดทำขึ้นได้และนำมาใช้ในการจัดกิจกรรม โดยอยู่ในดุลยพินิจของผู้บริหารสถานศึกษา

(2) ขั้นตอนการจัดทำสื่อการเรียนการสอน

1) ขั้นเตรียมการ

ก) วิเคราะห์จุดประสงค์ของหลักสูตร

ข) วิเคราะห์ขอบเขตของเนื้อหาสาระ

ค) พิจารณาคาบเวลาเรียน

ง) วิเคราะห์ความรู้ความสามารถของผู้เรียน

ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้างต้น จะเป็นพื้นฐานในการดำเนินงานขั้นตอนต่อไป

2) ขั้นวางแผน

ก) กำหนดจุดประสงค์ของสื่อการเรียนการสอน

ข) กำหนดขอบเขต หัวข้อเนื้อหาสาระของสื่อการเรียนการสอน

ค) จัดทำโครงร่างของสื่อการเรียนการสอน

ง) กำหนดแนวทางการเสนอเนื้อหาสาระของสื่อการเรียนการสอน

จ) เตรียมการเกี่ยวกับข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่จะใช้ในการยกร่าง

ต้นแบบสื่อการเรียนการสอน

3) ขั้นยกร่างสื่อต้นแบบการเรียนการสอน

ก) ลงมือเขียนต้นแบบขั้นที่ 1

ข) ตรวจสอบต้นแบบขั้นที่ 1 และปรับปรุง

ค) ตรวจสอบต้นแบบขั้นที่ 2 และปรับปรุง

4) ขั้นทดลองใช้ต้นแบบสื่อการเรียนการสอน

ก) ทดลองใช้ต้นแบบกับตัวแทนผู้เรียนหลายๆ คน

ข) ทดลองใช้ต้นแบบกับกลุ่มตัวแทนผู้เรียนตามสภาพการเรียนการ

สอนแล้วปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ

5) จัดทำสื่อต้นแบบการเรียนการสอน

(3) เกณฑ์การพิจารณาจัดทำสื่อการเรียนการสอน

ในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนท้องถิ่น ควรใช้เกณฑ์ต่อไปนี้
ประกอบการพิจารณาในการจัดทำคือ

1) สอดคล้องกับจุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชา

2) ถูกต้องตามหลักวิชาและมีเนื้อหาเป็นปัจจุบัน

3) เนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้

4) เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน

5) เนื้อหาเหมาะสมกับความยากง่ายและกับวัยของผู้เรียน

6) เนื้อหาไม่ลบหลู่สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ไม่ขัดต่อหลัก
ศีลธรรมอันดีงามและความมั่นคงของชาติ

7) เนื้อหาสอดคล้องกับลักษณะเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของท้องถิ่น

8) ใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน สละสลวย เป็นแบบอย่างได้

9) ภาพประกอบ แผนภูมิ แผนที่ ฯลฯ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับ

เนื้อหา

10) กิจกรรม (ถ้ามี) มีความเหมาะสม ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ ฝึกปฏิบัติ และส่งเสริมให้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

(4) การอนุมัติสื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น เพื่อใช้กับหลักสูตรท้องถิ่น ประเภท แบบฝึกหัด หนังสือเสริมประสบการณ์ คู่มือครู เมื่อท้องถิ่นพัฒนาขึ้นแล้วสามารถใช้ประกอบการ จัดการเรียนการสอนในโรงเรียนได้

สำหรับหนังสือเรียน ในกรณี ที่ท้องถิ่นตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค กระทรวงศึกษาธิการมอบอำนาจให้กรรมการการศึกษา การศาสนา และวัฒนธรรม เขตพื้นที่ การศึกษา เป็นผู้พิจารณาอนุมัติให้ใช้ได้ สถานศึกษาภายในเขตการศึกษาของตนและแจ้งกรม วิชาการพร้อมทั้งส่งตัวอย่างหนังสือเรียนที่ได้อนุมัติแล้วด้วย เพื่อกรมวิชาการจะได้เสนอ กระทรวงศึกษาธิการประกาศให้ทราบทั่วกัน

(5) การส่งเสริมพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้คณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและ วัฒนธรรม เขตพื้นที่การศึกษา และกรมต้นสังกัด มีหน้าที่ในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนของ ท้องถิ่น ดังนี้

1) ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดทำหนังสือสำหรับนักเรียน เพื่อ เสริมประสบการณ์ จัดทำสื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์การเรียนการสอนทุกระดับชั้น ทุกกลุ่ม ประสบการณ์ และทุกรายวิชาให้สอดคล้อง และเกื้อกูลต่อการพัฒนาชีวิต เศรษฐกิจและสังคมในแต่ ละท้องถิ่น

2) ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างหลากหลายในแต่ละกลุ่ม ประสบการณ์ สำหรับประถมศึกษาหรือแต่ละรายวิชาสำหรับมัธยมศึกษา เพื่อนำไปสู่การเกิด กระบวนการต่างๆ ตามที่หลักสูตรต้องการ

แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561, หน้า 475-477) การนำสื่อในชีวิตประจำวัน/สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น มาใช้ในการเรียนการสอน ครูจะต้องสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากสื่อเหมือนหรือ คล้ายคลึงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง ดังนั้นในการนำสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นไปใช้จึงควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ความเหมาะสมของตัวสาร หมายถึง เนื้อหาและระดับของภาษา จะต้องเหมาะสมกับ ความสามารถของผู้เรียนและเป็นเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนด้วย
2. ความเหมาะสมของงาน หมายถึง งานที่ให้ผู้เรียนปฏิบัตินั้นจะต้องเหมาะสมกับ ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน
3. ความเหมาะสมตามลำดับขั้น หมายถึง การจัดลำดับงานที่ให้ จะต้องเริ่มจากงานที่ซับซ้อน น้อยไปหามาก (Rogers and Frank, 1988)

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561, หน้า 476) การเลือกใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นในการเรียนการสอน การนำสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอนมีแนวการเลือก ดังนี้

1. ครูควรศึกษาจุดมุ่งหมายในการใช้เพื่อจัดอันดับและประเภทของเอกสารจริงที่ต้องการ ใช้ได้ถูกต้อง
2. ควรดูความสั้นยาวของข้อความว่าเหมาะสมกับระดับขั้นของผู้เรียนหรือไม่
3. ควรเป็นเรื่องใหม่และทันสมัย
4. ควรเน้นข้อความหรือเนื้อเรื่องที่น่าเชื่อถือและเหมาะสมกับผู้เรียน
5. ควรมอบหมายเอกสารจริงให้ผู้เรียนได้ฝึกทำ เพื่อเน้นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจใน การใช้ภาษามากขึ้น

Swaffar (1985) ได้กล่าวถึงเกณฑ์ในการเลือกเอกสารจริงดังนี้

1. คัดเลือกเอกสารจริงที่มีข้อความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการสอนและให้สอดคล้องกับ ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

2. จำแนกประเภทและเรื่องของลักษณะเอกสารจริง โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการคัดเลือก ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสนใจในเอกสารจริงมากขึ้น

3. คัดเลือกข้อความที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคย เพราะจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้นได้เร็วขึ้น

4. คัดเลือกข้อความที่มีความชัดเจน สอดคล้องตามหลักเหตุผล

5. เป็นข้อความที่มีลักษณะเชื่อมโยงกับกิจกรรมที่เคยทำในชั้นเรียนมาก่อนแล้วหรืออาจเป็นกิจกรรมที่ทำอยู่

6. เลือกข้อความที่คำนึงถึงศัพท์ โครงสร้างที่ผู้เรียนคุ้นเคยรวมทั้งเลือกหัวข้อที่น่าสนใจ ซึ่งจะช่วยในด้านความทรงจำของนักเรียน แทนที่จะยึดจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างเดียว

ศุภวรรณ สงวนแก้ว (2526) ได้สรุปการใช้เอกสารจริงในการสอนภาษาไว้ดังนี้

1. ใช้เป็นอุปกรณ์สื่อให้ผู้เรียนเข้าถึงและเข้าใจภาษาและวัฒนธรรม

2. ใช้เป็นสื่อการสอนหลักสำหรับการสอนความเข้าใจภาษาและการเขียน

3. ใช้เป็นตัวบทเรียนสำหรับสอนคำศัพท์ สำนวนภาษาและเนื้อเรื่อง

4. ใช้เป็นอุปกรณ์การสอนเขียนในการกำหนดขอบเขตของสถานการณ์ในการสื่อสารต่อการฝึกเขียน

5. ใช้เป็นแบบทดสอบเพื่อจะได้ทราบว่าสิ่งที่เรียนไปแล้วนั้น ผู้เรียนมีความเข้าใจมากน้อยเพียงใด

สรุป แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ครูควรเลือกสื่อที่เหมาะสมกับ จุดมุ่งหมาย/วัตถุประสงค์ในการสอน วัยและความสนใจของนักเรียน เลือกสื่อที่มีความทันสมัย น่าเชื่อถือ มีความชัดเจน โดยนักเรียนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกสื่อที่จะนำมาใช้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2564, หน้า 307) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยผู้สอนควรมีแนวทางในการเลือกใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น มาใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างนี้

1. ผู้สอนควรมีจุดมุ่งหมายในการใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นแต่ละชนิดให้เข้าใจว่าต้องการสื่อสารอะไรได้ดี

2. ควรเลือกใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน
3. ควรเป็นสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ใหม่และทันสมัย เชื่อมโยงอนาคต
4. ควรเลือกแหล่งสื่อที่น่าเชื่อถือ
5. ควรเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทำผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนมากยิ่งขึ้น
6. ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เลือกสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ และสร้างความสนใจในสิ่งนั้นมากขึ้น
7. ควรเลือกสื่อที่สัมพันธ์กับความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้เร็วขึ้น
8. บทบาทของผู้สอนควรเป็นผู้จัดประสบการณ์จริงให้กับผู้เรียนและเป็นผู้ชี้แนะ (coach) เท่านั้น โดยให้ผู้เรียนดำเนินการศึกษาจากสื่อเอง โดยที่ผู้สอนไม่จำเป็นต้องอธิบายทุกประเด็น
9. ควรจัดให้มีกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2564, หน้า 308) การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น มีกระบวนการในการจัดการเรียนรู้แต่ละขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นสร้างความสนใจ โดยผู้สอนใช้สื่อซึ่งมีเรื่องราวที่ผู้เรียนสนใจ มากระตุ้นให้ผู้เรียนคิดตามเพื่อนำไปสู่เรื่องที่จะเรียน เช่น เรื่องราว เหตุการณ์ในท้องถิ่น
2. ขั้นเลือกสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นในชีวิตจริง โดยผู้เรียนได้เลือกสื่อที่ตนเองสนใจที่สอดคล้องกับเรื่องราวหรือเนื้อหาในหลักสูตรที่ผู้เรียนต้องเรียน เช่น ผู้สอนจะสอน เรื่อง ภาวะโลกร้อนในวิชาวิทยาศาสตร์ จึงให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการสืบค้นสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น
3. ขั้นสร้างองค์ความรู้ผ่านสื่อ โดยการให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการใช้สื่อต่างๆ ที่นำมาและเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในห้องเรียน ได้วิเคราะห์ อภิปราย สรุป และสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกัน
4. ขั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้ โดยการให้ผู้เรียนได้สรุปสิ่งที่เรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ ตามความคิดของผู้เรียนแล้วนำเสนอสิ่งที่รู้ เช่น การให้ผู้เรียนเขียนผังมโนทัศน์ (Concept map) ความ

เข้าใจของตนเอง หรือการนำเสนอข้อสรุปของตนเองผ่านการจัดทำ วิดีทัศน์ หรือนำเสนอโดยการแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

5. **ขั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้** โดยการให้ผู้เรียนได้ทบทวนสิ่งที่เรียนรู้และเสนอแนวคิดของตนเองผ่านสิ่งที่เรียนรู้ว่าจะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปทำอะไรกับตนเอง บ้านตนเองหรือชุมชนของตนเอง ซึ่งอาจให้ผู้เรียนดำเนินการและบันทึกผลการปฏิบัติสักช่วงเวลาหนึ่ง และรายงานผลการศึกษาแก่ผู้สอนเป็นระยะๆ

สรุปจากการศึกษาแนวทางการนำสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นไปใช้ในการเรียนการสอน ผู้สอนต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายของการใช้สื่อแต่ละชนิด โดยเลือกใช้ให้เหมาะสมกับวัย มีความทันสมัย น่าเชื่อถือ และตรงกับความสนใจของผู้เรียน ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นสร้างความสนใจ 2) ขั้นเลือกสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นในชีวิตจริง 3) ขั้นสร้างองค์ความรู้ผ่านสื่อ 4) ขั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้ 5) ขั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้

แนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้

ความหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้

การเสริมต่อการเรียนรู้ หมายถึง บทบาทเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่ให้การช่วยเหลือด้วยวิธีการต่างๆ ตามสภาพปัญหาที่เผชิญอยู่ในขณะนั้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองได้ (Wood, Bruner and Ross, 1976, p.98)

Wood Bruner and Ross (1976 อ้างอิงใน กมล โพธิเย็น, 2547, หน้า 78) ได้สรุปเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ว่าเป็นกระบวนการที่ทำให้เด็กหรือนักเรียนฝึกหัดสามารถแก้ปัญหา ดำเนินงานหรือบรรลุตามเป้าหมายที่อยู่เหนือความพยายามของเด็กหรือนักเรียนฝึกหัด สามารถแก้ปัญหา ดำเนินงาน หรือบรรลุตามเป้าหมาย ที่อยู่เหนือความพยายามของเด็กที่จะทำได้ด้วยตนเอง แต่จะทำได้เมื่อได้รับความช่วยเหลือสนับสนุน การช่วยเสริมศักยภาพเป็นการควบคุมองค์ประกอบต่างๆ ของงานโดยครู หรือผู้ใหญ่ ที่ในครั้งแรกงานเหล่านั้นอยู่เหนือความสามารถของผู้เรียนที่จะทำได้ด้วยตนเอง ด้วยวิธีที่ทำให้ผู้เรียนใส่ใจและทำองค์ประกอบต่างๆ ของงานเหล่านั้นให้สำเร็จ ซึ่งองค์ประกอบเหล่านั้นต้องอยู่ในช่วงหรือขอบเขตที่ผู้เรียนสามารถทำได้

Vygotsky (1978 อ้างอิงใน เพียงขวัญ สีนาคม, 2563, หน้า 27) กล่าวว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) หมายถึง การให้ความช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถทำงานได้สำเร็จ โดยผู้เรียนจะไม่สามารถทำงานได้สำเร็จหากไม่ได้รับการช่วยเหลือ การเสริมต่อการเรียนรู้เป็นโครงสร้างชั่วคราวที่ออกแบบสำหรับผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม หลักการสำคัญของการเสริมต่อการเรียนรู้ คือ ผู้สอนต้องประเมินความรู้ ทักษะ และความต้องการของผู้เรียนเพื่อเตรียมหรือเลือกกิจกรรมการช่วยเหลือที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้การช่วยเหลือหรือเสริมต่อการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับพื้นที่รอยต่อพัฒนาการของผู้เรียน การช่วยเหลือมีหลายรูปแบบ เช่น การตั้งคำถาม การบอกหรืออธิบาย การสาธิต การชี้แนะการทำงานกลุ่ม การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบก่อนอ่านเรื่องนั้นๆ เป็นต้น

Rosenshine and Meister (1992, p. 26) ได้สรุป การใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ว่า เป็นการประยุกต์แนวคิด ZPD มาสู่การเรียนการสอน โดยกล่าวว่า “การใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นรูปแบบของการสนับสนุน ที่ครูหรือผู้เรียนคนอื่นๆ ให้แก่ผู้เรียนด้วยกัน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมต่อระหว่างความสามารถ ในปัจจุบันและเป้าหมายที่ตั้งไว้”

Dixon-Krauss (1996, p. 26) ได้ให้ความหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้ว่าเป็นการที่ผู้สอนมอบหมายงานที่จะให้ผู้เรียนรู้ และมีการแนะนำ ชี้แนะ โดยการพูดคุย สนทนากับผู้เรียน เพื่อให้แนวทางในการที่จะเรียนรู้งานนั้นๆ

Eggen and Kauchak (1996, p. 195) ได้ให้ความหมายของการใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นการช่วยเหลือ (assistance) ที่ให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนทำงานให้สำเร็จซึ่งงานนั้นเป็นงานที่ผู้เรียนไม่สามารถทำให้สำเร็จด้วยตนเอง

Raymond (2000 อ้างอิงใน พิมพ์มาดา มงคลแสน, 2553, หน้า 32) ได้ให้ความหมาย การเสริมต่อการเรียนรู้ ว่าเป็นกิจกรรมนั่งร้านหรือยุทธศาสตร์การสอนที่ก่อกำเนิดจากทฤษฎีการสร้างความรู้ของ ไวก็อตสกี และความคิดเกี่ยวกับพื้นที่ของการพัฒนาการเรียนรู้ซึ่งพื้นที่ของการพัฒนาการเรียนรู้คือระยะระหว่างสิ่งที่เด็กสามารถทำได้ด้วยตนเองและสิ่งที่เรียนรู้ถัดไปที่เขาสามารถถูกช่วยเหลือให้บรรลุผลให้มีความ สามารถ ความชำนาญและประสบการณ์

Chang, et al. (2000 อ้างอิงใน พิมพ์มาดา มงคลแสน, 2553, หน้า 32) ได้ให้ความหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้ว่าเป็นยุทธศาสตร์การสอนที่จัดเตรียมให้ผู้เรียนเฉพาะรายโดยอาศัย ZPD ของผู้เรียน

Olson and Pratt (2000 อ้างอิงใน พิมพ์มาดา มงคลแสน, 2553, หน้า 32) ได้ให้ความหมายของคำว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ ว่าเป็นมากกว่าความรู้ความสามารถในการจัดเตรียมการสนับสนุน หรือการแนะนำ

Larkin (2001 อ้างอิงใน กมล โปธิเย็น, 2547, หน้า 78) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นการช่วยเหลือสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถทำงานได้สำเร็จ เมื่อผู้เรียนต้องเรียนรู้สิ่งใหม่หรือสิ่งที่ยาก ผู้เรียนอาจจะต้องการความช่วยเหลือมากขึ้น และเมื่อผู้เรียนเริ่มจะทำงานนั้นได้สำเร็จการช่วยเหลือสนับสนุนนั้นจะค่อยๆ ลดลง จนกระทั่งผู้เรียนสามารถรับผิดชอบหรือทำงานนั้นได้ด้วยตนเอง การช่วยเหลือจะยุติลง

Stager (2002 อ้างอิงใน จุไรศิริ ชูรักษ์, 2552, หน้า 13) ได้ให้ความหมายการเสริมต่อการเรียนรู้ ว่าเป็นกระบวนการที่ครูจัดให้แก่ นักเรียน โดยการนำเสนอและสาธิต ช่วยเหลือแนะนำและเชื่อมต่อความรู้ให้แก่ นักเรียนด้วยวิธีการต่างๆ โดยการจัดให้นักเรียนเรียนทักษะพื้นฐานที่ง่ายก่อนถึงจะต่อในระดับสูงขึ้นไปและให้ผู้เรียนได้สามารถทำงานนั้นให้สำเร็จด้วยตนเองได้ในที่สุด

Lexico Publishing Group (2006 อ้างอิงใน จุไรศิริ ชูรักษ์, 2552, หน้า 14) ได้ให้ความหมายว่าการเสริมต่อการเรียนรู้หมายถึง การแนะนำในขั้นแรกการให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ในการส่งเสริมการเรียนรู้ในกรณีที่ต้องการให้นักเรียนเกิดอันคลิปรวบยอดและทักษะการส่งเสริมดังกล่าว ครอบคลุมถึง 4 ประการคือ

1. สืบค้นแหล่งเรียนรู้
2. ภาระงานที่แน่นอน
3. ตัวอย่างและคำแนะนำ
4. การแนะนำในทักษะการคิดและทักษะทางสังคม ทั้งนี้การช่วยเหลือจะค่อยๆ ลดลง เมื่อนักเรียน สามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองแล้ว

กมล โปธิเย็น (2547, หน้า 79) ได้ให้ความหมายการเสริมต่อการเรียนรู้ว่าหมายถึง กระบวนการของการช่วยเหลือ สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีระบบ โดยผู้สอนคอยให้การช่วยเหลือและผู้เรียนให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้เรียน ผู้สอน หรือผู้ที่มีศักยภาพมากกว่า ซึ่งการช่วยเหลือจะค่อยๆ ลดลง ในขณะที่ผู้เรียนค่อยๆ เพิ่มความสามารถในการปฏิบัติงานด้วยตนเอง

สมยศ ศรีบรรพต (2548, หน้า 28) ได้ให้ความหมายการเสริมต่อกันเรียนรู้ว่าหมายถึง การให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยมีผู้สอนคอยให้การช่วยเหลือ สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้เรียน ผู้สอน หรือ ผู้ที่มีศักยภาพมากกว่าซึ่งการช่วยเหลือจะค่อยๆ ลดลง ในขณะที่ผู้เรียนค่อยๆ เพิ่มความสามารถ ปฏิบัติงานได้ด้วยตนเองอยากอิสระแล้ว การช่วยเหลือในการทำกิจกรรมนั้นจะลดลง

จิราภรณ์ พรหมขุมภู (2560, หน้า 22) ได้ให้ความหมายการเสริมต่อการเรียนรู้หมายถึง ความสัมพันธ์ในการเรียนระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ที่ผู้สอนมีบทบาทในการช่วยเหลือสนับสนุนให้ผู้เรียนนั้นสามารถที่จะเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยมีการจัดเตรียม การให้ความช่วยเหลือ แนะนำ สนับสนุน ขณะที่ผู้เรียนกำลัง เรียนรู้ในสถานการณ์ต่างๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอนและสามารถปรับความรู้ให้เป็นความเข้าใจที่คงทน ซึ่งจะส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน ให้ก้าวไปสู่อันดับหรือระดับพัฒนาการที่สูงขึ้นไป ทำให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเองในการเรียนรู้และเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนมากยิ่งขึ้น

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเสริมต่อการเรียนรู้คือ กระบวนการให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนการเรียนรู้ โดยผู้สอนออกแบบกิจกรรม ที่คำนึงถึงลักษณะของผู้เรียน ลำดับกิจกรรมจากง่ายไปยาก โดยการให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เรียน จนกว่าผู้เรียนจะสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองได้อย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจที่คงทน และมีพัฒนาการก้าวไปในระดับที่สูงขึ้น ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเองในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ และมีประสิทธิภาพในการเรียนมากยิ่งขึ้น

การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้

แนวทางที่ไว้ออกตักเตือนไว้ และต่อมาบรูเนอร์ริเริ่มนำมาเผยแพร่ ขยายความ และมีชื่อเสียงเป็นอย่างมาก คือ การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffold) ซึ่งอธิบายไว้ดังนี้

การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) หมายถึง บทบาทเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ที่ให้การช่วยเหลือด้วยวิธีการต่างๆ ตามสภาพปัญหาที่เผชิญอยู่ในขณะนั้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหานั้นด้วยตนเองได้ (Wood; Bruner; & Ross. 1976: 98) โดยเป็นการจัดเตรียมสิ่งทีเื้ออำนวยความสะดวก การให้การช่วยเหลือ แนะนำ สนับสนุน ขณะที่ผู้เรียนกำลังแก้ปัญหา หรือกำลังอยู่ในระหว่างการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง (ผู้เรียนกำลังอยู่ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ) ทำให้ผู้เรียนต้องสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน และปรับการสร้างความรู้ความเข้าใจ

ภายในตน (Internalization) ให้กลายเป็นความรู้ความเข้าใจใหม่ภายในตนเอง ซึ่งจะส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน ให้ก้าวไปสู่ขั้นและระดับพัฒนาการที่สูงขึ้นไป (Raymond. 2000: 176) ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถกำกับตนเองในการเรียนรู้ และมีความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนรู้ที่เพิ่มมากขึ้น

Wood Bruner; & Ross (1976 อ้างอิงใน เพียงขวัญ สีนาคม, 2563, หน้า 29) ได้เสนอวิธี (Scaffolding โดยกล่าวว่าวิธีการที่ผู้สอนจะสามารถเสริมศักยภาพให้แก่ผู้เรียน ประกอบด้วย

1. การคัดสรรงานและแจกแจงงานให้เหมาะสม (Recruitment) ในขั้นแรกของการทำงาน ผู้สอนต้องเลือกงานที่เหมาะสม แจกแจงประเด็นที่ผู้เรียนสนใจ และให้เชื่อมโยงกับสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นในงานนั้น เช่น การสร้างความสนใจในงานที่ทำให้เห็นความสำคัญ เป้าหมายของงาน

2. การลดงานให้เป็นงานย่อยๆ (Reduction in degree of freedom) เป็นการแจกแจงงานให้เป็นขั้นย่อยๆ ไม่ซับซ้อน ลดขนาดของงานลง ให้งานมีลักษณะที่ง่ายขึ้น แต่ละขั้นจะมีทักษะที่จำเป็นสำคัญ ซึ่งจะง่ายต่อการให้ข้อมูลป้อนกลับต่อผู้เรียน ในระยะแรกให้ผู้เรียนทำงานในส่วนที่ทำได้ และครูทำในส่วนที่เหลือโดยครูผู้สอนจะต้องสะท้อนผลการเรียน (Feedback) เป็นระยะๆ สม่ำเสมอ ต่อเนื่องกัน เพื่อให้ผู้เรียนนำผลไปใช้เพื่อเพิ่มระดับการเรียนรู้ในแต่ละขั้นได้อย่างถูกต้อง

3. การสร้างแรงจูงใจอย่างต่อเนื่อง (Direction maintenance) เป็นการรักษาความสนใจของผู้เรียนให้คงอยู่อย่างสม่ำเสมอ โดยสร้างความท้าทาย ให้ผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ในระดับเหนือจากระดับที่ผู้เรียนเพิ่งทำงานได้สำเร็จ

4. กำหนดลักษณะสำคัญของสิ่งที่จะเรียนรู้ให้เด่นชัด (Marking critical features) เป็นการชี้ให้เห็นถึงคุณสมบัติสำคัญที่แสดงให้เห็นว่างานนั้นสำเร็จหรือไปถูกทางแล้ว เช่น การเน้นเสียงเป็นพิเศษในส่วนสำคัญ รวมถึงการบอกข้อบกพร่องหรือความคลาดเคลื่อนในงานที่ทำอยู่ กำหนดลักษณะสำคัญที่ควรพิจารณาของสิ่งที่จะเรียนรู้ให้เด่นชัด (Marking critical features) เช่น ผู้สอนเมื่ออธิบายเนื้อหาสาระบางอย่างที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ก็ควรเน้นเสียงเป็นพิเศษ หรือหากผู้เรียนเกิดความขัดแย้งในการทำความเข้าใจสิ่งที่เรียนรู้ ผู้สอนควรแปลความหมายของเรื่องที่กำลังเรียนรู้นั้นๆ เสียใหม่ ด้วยภาษาที่ให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายๆ และถูกต้องตรงกัน

5. การควบคุมปัญหาหรือความคับข้องใจของผู้เรียน (Frustration control) การแก้ปัญหาหรืองานควรจะมีปัญหาหรือความเครียดอยู่ได้บ้าง ดีกว่าที่จะไม่มีความเครียดเลย ในการทำงานผู้สอนจะต้องช่วยให้ผู้เรียนไม่รู้สึกวิตกกังวลจากความผิดพลาด ไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกเสียหน้าจากความผิดพลาด

ของตนเอง ผู้สอนดึงส่วนที่ผู้เรียนพอใจมาเป็นประโยชน์ หรือผู้สอนใช้วิธีการอื่นๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเครียดเพียงเล็กน้อยอย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญกว่าคือ ผู้สอนต้องระมัดระวังความเสี่ยงที่เกิดจากการที่ผู้เรียนพึ่งพาผู้สอนมากเกินไปในระหว่างทำกิจกรรม

6. การสาธิต (Demonstration) เป็นการแสดงตัวอย่างเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่ผู้เรียนเผชิญอยู่และรวมถึงการให้ผู้เรียนเกิดการเลียนแบบและเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะเฉพาะตัวของผู้เรียน

Stager (2002 อ้างอิงใน จุไรศิริ ชูรักษ์, 2552, หน้า 15) ได้เสนอว่า ในการสอนของครูนั้น ครูต้องใช้ทฤษฎีการสอนหลายๆ อย่าง เพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนได้ดีขึ้น การเสริมต่อการเรียนรู้ก็เป็นวิธีหนึ่งที่ครูทุกคนต้องใช้ในการจัดการเรียนรู้แก่นักเรียน ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของการเสริมต่อการเรียนรู้คือ การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวโก้ตสกี (Vygotsky's Zone of Proximal Development หรือ ZPD) โดยเห็นว่าหลักการพื้นฐาน ในการสอนโดยใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ นั้นมี 2 ประการคือ

1. การทำให้ดูเป็นตัวอย่างและการแนะนำ
2. การทำตัวอย่างให้ดูอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอจากการช่วยเหลือของครูแล้วค่อยๆ ลดความช่วยเหลือ ลงจนนักเรียนทำงานสำเร็จได้ด้วยตนเอง การใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ในการจัดกิจกรรมนั้นสามารถทำได้ในรูปแบบของการพูด แนะนำหรือการให้ความช่วยเหลือทางกายภาพ (Meece, 2002)

การใช้วิธี “การเสริมต่อการเรียนรู้” เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามระดับความสามารถ ของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งจะได้ผลดีนั้น ต้องประกอบด้วยลักษณะการจัดการเรียนรู้ 5 ลักษณะ ดังนี้ (Berk and Winsler, 1995, pp. 26-29)

1. การแก้ปัญหาร่วมกัน (Join problem solving) คือ การสร้างความกระตือรือร้นต่อสิ่งที่น่าสนใจและมีความหมายทางวัฒนธรรมในการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ปัญหา หรือไปสู่จุดมุ่งหมายร่วมกันระหว่างเด็กกับเด็กหรือเด็กกับผู้ใหญ่

2. การสร้างความเข้าใจร่วมกัน (Intersubjectivity) คือ กระบวนการที่เริ่มต้นจากผู้ที่มีความเข้าใจต่างกันมาแลกเปลี่ยนความเข้าใจกันด้วยวิธีการสื่อสารแบบต่างๆ เพื่อนำไปสู่ การมีความเข้าใจ

พื้นฐานสำหรับผู้ร่วมงานแต่ละคน ในการติดต่อสื่อสาร และสร้างทรรศนะที่เหมาะสมต่อกัน ผู้ใหญ่จะพยายามสร้างความเข้าใจร่วมกันในขณะที่ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจของตนให้แก่เด็ก

3. การตอบสนองอย่างอบอุ่น (Warm and responsiveness) คือ การที่ผู้ใหญ่มีการตอบสนองต่อกิจกรรมต่างๆ ของเด็กอย่างชื่นชมและเป็นมิตร เพื่อให้เด็กรู้สึกมีความสุขและกระตือรือร้นในการทำงานที่ท้าทายความสามารถของตน

4. การเอาใจใส่ดูแลผู้เรียน (Keep the child in the ZPD) คือ การช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองด้วยการทำงานไปได้อย่างต่อเนื่อง โดยทำได้ 2 ทาง คือ

4.1 จัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับความต้องการของเด็ก เช่น ถ้างานนั้นยากเกินไป ก็ช่วยทำให้ง่ายลง หรือถ้าเด็กเริ่มเบื่อก็นำเสนองานที่ท้าทายให้

4.2 การสอดแทรกในจังหวะที่เหมาะสม คือ การให้ความช่วยเหลือและการสอน เมื่อเด็กต้องการและคอยสังเกตอยู่ห่างๆ เมื่อเด็กทำงานได้แล้ว

5. การส่งเสริมการกำกับตนเอง (Promote self-regulation) คือ การสนับสนุนให้เด็กกำกับกิจกรรมที่ทำร่วมกันให้มากที่สุดเท่าที่มากได้โดยกระตุ้นให้เด็กพยายามแก้ปัญหาจนสำเร็จได้ด้วยตนเองมากกว่าการให้คำตอบสำเร็จรูป และการออกคำสั่งให้เด็กทำตาม เพื่อให้เด็กสามารถทำงานโดยอิสระได้ในที่สุด

Martin (1997 อ้างอิงใน พิมพ์มาดา มงคลแสน, 2553, หน้า 33) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของการจัดกิจกรรมการเสริมต่อการเรียนรู้เป็นลักษณะกิจกรรมที่ถูกใช้โดยคนที่มีความรู้มากกว่ารวมถึงรูปแบบการฝึกสอน การเรียงลำดับ การลดความซับซ้อน การจินตนาการ และการใช้มุมมองเป็นเครื่องมือ โดยอธิบายลักษณะสำคัญของการเสริมต่อการเรียนรู้ว่า

1. จะต้องเป็นกิจกรรมที่ตรงประเด็น มีความสัมพันธ์กับงาน นักเรียนต้องทำให้เสร็จ เป็นตัวอย่างที่ครู สามารถใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยรวบรวมเป็นแผนภาพ

2. ต้องสอดคล้องกับระดับผู้เรียน ถ้าอยู่สูงเกินไปมันจะไม่เหมาะกับการทำความเข้าใจของเด็ก ถ้าอยู่ในระดับต่ำเกินไปจะไม่เกิดประโยชน์

3. ต้องให้การช่วยเหลือทันตามเวลาที่เหมาะสม การล่าช้าประทับให้เสียโอกาสนักเรียนไม่ต้องการมันอีก

4. ให้โอกาสนักเรียนในการมีส่วนร่วม

McKenzie (2000) ได้สรุปว่าการเสริมต่อการเรียนรู้เป็นวิธีที่มีการนำมาใช้ในวงการศึกษา กันอย่างกว้างขวาง เนื่องจากวิธีการดังกล่าวมีลักษณะ 8 ประการ คือ

1. เป็นวิธีการที่ทำให้มองเห็นทิศทางที่ชัดเจนว่านักเรียนจะต้องทำงานหรือกิจกรรมอะไร
2. ทำให้เห็นเป้าหมายชัดเจน เข้าใจได้ง่ายว่าทำไมนักเรียนต้องทำงานหรือกิจกรรมนั้น
3. ช่วยให้นักเรียนทำงานตรงกับระดับความสามารถของตนเอง
4. ช่วยให้นักเรียนเห็นถึงลักษณะของงานที่คาดหวังและแนวทางการประเมินตลอดจนทราบผลย้อนกลับที่ชัดเจน
5. ชี้ให้นักเรียนเห็นแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณค่าที่จะช่วยให้ตนเองทำงานได้สำเร็จ
6. เป็นวิธีการที่ลดความไม่แน่นอนและความท้อแท้ผิดหวังที่จะเกิดขึ้นเนื่องจากนักเรียนจะประสบความสำเร็จในทุกขั้นตอนของงานหรือกิจกรรม
7. เป็นวิธีการที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน
8. เป็นวิธีการที่สร้างแรงกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ในเรื่องอื่นๆ ต่อไป โดยลักษณะใน 6 ประการแรกจะเป็นผลที่เกิดต่อการเรียนการสอนในครั้งหนึ่งๆ โดยตรง ส่วนลักษณะใน 2 ประการสุดท้ายจะเป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น การเสริมต่อการเรียนรู้ไม่ได้เป็นวิธีการที่จะจัดนักเรียนที่เรียนอ่อนให้แปลกแยกออกไปจากนักเรียนคนอื่นๆ แต่การเสริมต่อการเรียนรู้เปรียบเสมือนกระตุกสันหลังที่แข็งแรงสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อนให้ สามารถเข้าใจและเรียนรู้ได้ซึ่งนักเรียนจะไม่ถูกตีตราหรือจัดพวกโดยจากผลการประเมิน แต่นักเรียนจะได้รับการวินิจฉัยและช่วยเหลืออย่างเหมาะสม

Stager (2002 อ้างอิงใน จุไรศิริ ชูรักษ์, 2552, หน้า 13) ได้เสนอแนะว่าการเสริมต่อการเรียนรู้เป็นวิธีการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ซึ่งมีขอบข่ายของกิจกรรมและภาระงาน ดังนี้

1. จูงใจให้เด็กสนใจในภาระงานที่จะทำ
2. แจกแจงงานให้ง่าย มีความชัดเจน เพื่อให้เด็กสามารถทำได้และบรรลุผลสำเร็จ
3. ให้เด็กได้เห็นทิศทางของงานเพื่อช่วยให้เด็กมุ่งให้เด็กทำงานบรรลุเป้าหมาย
4. ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของผลงานของเด็กกับมาตรฐานของงานที่ต้องการ

5. ลดสิ่งที่จะเป็นอุปสรรคหรือความเสี่ยงที่จะทำให้เด็กไม่ประสบความสำเร็จ
6. สาธิตการทำกิจกรรมหรือภาระงานให้ดูเป็นตัวอย่าง

Ormrod (2000) ได้เสนอแนะแนวทางการช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้ทำงานได้บรรลุขอบเขตความสามารถในการเรียนรู้มีดังนี้

1. ครูและนักเรียนกำหนดแผนการทำงานชิ้นใหม่ร่วมกัน
2. สาธิตการทำงานที่เสร็จสมบูรณ์เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนทำตามได้ง่าย
3. แบ่งงานที่ซับซ้อนให้เป็นงานย่อยๆ และเป็นงานที่ง่ายขึ้น
4. ให้ขอข่วยการทำงานหรือชักจูงความสนใจถึงวิธีการทำให้งานสำเร็จ
5. ป้อนคำถามที่ทำให้นักเรียนคิดเกี่ยวกับวิธีที่เหมาะสมในการทำงาน
6. รักษาความสนใจต่องานว่านักเรียนได้ดำเนินการไปในทิศทางที่ตรงประเด็นแล้ว
7. รักษาแรงจูงใจของนักเรียนที่จะทำให้งานเสร็จสมบูรณ์
8. ให้นักเรียนนึกถึงเป้าหมายของงาน
9. ให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับวิธีการที่นักเรียนกำลังทำอยู่ทั้งนี้เมื่อนักเรียนพัฒนาความสามารถสูงขึ้นแล้วครูก็จะลดความช่วยเหลือลง โดยครูจะสนับสนุนให้นักเรียน ได้ทำงานด้วยตนเองได้

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยการเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นวิธีการที่ผู้สอนเป็นผู้จัดเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านสภาพแวดล้อม การจัดกิจกรรม และการใช้เทคนิคที่มีความหลากหลายให้แก่ผู้เรียน เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจ ในการทำกิจกรรม ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นวิธีการที่จะช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถทำงานอย่างเสร็จสมบูรณ์ และช่วยให้นักเรียน สามารถที่จะมองเห็นเป้าหมายในการทำงานอย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอน และสามารถที่จะลงมือปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

ประโยชน์ของการสอนโดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้

บรูเนอร์ (1986 อ้างอิงใน เพียงขวัญ สีนาคม, 2563, หน้า 31) นักจิตวิทยาทางการศึกษา ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเสริมต่อการเรียนรู้ว่าเป็นเกณฑ์ที่สำคัญในการสร้างกระบวนการที่มีพลังที่

ทำให้เกิด สื่อสารในชั้นเรียน (Classroom-discourse) ได้ และจะทำให้ครูมีบทบาทที่กระตือรือร้น ได้มากขึ้นในการช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถสร้างเสริมสติปัญญาได้จากการใช้ภาษาเด็กจะมีส่วนร่วม ในกิจกรรมเหล่านั้นอย่างสนุกสนานจากปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของเขาเอง สรุปได้ว่าการเสริมต่อการ เรียนรู้มีประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. ทำทนายผู้เรียนในการเรียนรู้ และการค้นพบเชิงลึก
2. ทำให้ผู้เรียนมุ่งมั่นอยู่กับการอภิปราย แสดงความคิดเห็นทั้งกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่
3. กระตุ้นผู้เรียนให้กลายเป็นผู้ศึกษา คือผู้ที่รู้จักวิธีการที่จะเรียนรู้
4. เพิ่มความเป็นไปได้ในการบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน
5. จัดเตรียมการสอนแบบรายบุคคล ไว้ให้กับผู้เรียนโดยเฉพาะในชั้นเรียนขนาดเล็ก
6. ทำให้มีโอกาสสำหรับการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้เทคนิค scaffolding ช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดความท้าทายในการเรียน มีความมุ่งมั่น กระตุ้นให้มีการแสดงความคิดเห็น การอภิปราย กระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นคว้าหา ความรู้เป็น ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนจนสามารถช่วยเหลือให้ผู้เรียนบรรลุ จุดประสงค์การเรียนรู้ได้

บทบาทของครูในการใช้การเสริมต่อการเรียนรู้

เนื่องจากการที่ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาสื่อความคิดออกมาได้นั้น มีความสำคัญในกระบวนการ เรียนการสอน โดยผู้สอนจะต้องใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการคิดต่อเนื่อง ผู้สอนจะมี บทบาท ดังนี้ (กิตดา ปรัตถจริยา, 2540)

1. ผู้สอนต้องมีส่วนร่วมและควบคุมในการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องวางแผนและเตรียมการในการ จัดกิจกรรม
2. ผู้สอนต้องเตรียมการใช้ภาษาพูดกับผู้เรียน เพื่อที่จะตอบสนองและส่งเสริม ในกรณีที่ ผู้เรียนไม่อาจตอบสนองการพูดหรือการถามของผู้สอนได้ในทันที
3. ผู้สอนต้องช่วยเหลือในการสร้างถ้อยคำของผู้เรียน ผู้สอนจะต้องทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการ ในการพูด และร่วมมือช่วยเหลือในการสร้างถ้อยคำ และผูกประโยคร่วมกับผู้เรียน

4. ในการใช้คำถามของผู้สอนต้องใช้อย่างมีระบบ คือ เริ่มจากง่ายไปสู่ยาก เพื่อผู้เรียนสามารถพัฒนาด้านภาษาได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน

Rachael (2002 อ้างอิงใน เพียงขวัญ สีนาคม, 2563, หน้า 32) ได้กล่าวถึงบทบาทครูในการนำการเสริมต่อการเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอนไว้ดังต่อไปนี้

1. จูงใจให้ผู้เรียนสนใจในงานที่ต้องปฏิบัติ
2. ปรับงานที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติให้มีความง่ายขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการปฏิบัติ
3. จัดเตรียมการแนะแนวทางเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมุ่งสู่เป้าหมายที่ต้องการ
4. ชี้แจงให้เห็นชัดเจนเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างงานของผู้เรียนและงานในระดัมาตรฐานหรืองานที่ต้องการจะให้เป็น
5. ลดความรู้สึกสับสนหรือความไม่ปลอดภัยของผู้เรียน
6. ให้ตัวอย่างและอธิบายผลกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติให้ชัดเจน

สรุปได้ว่า บทบาทของครูผู้สอนในการใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ คือ มีส่วนร่วมและดูแลในการเรียนรู้ของนักเรียน วางแผนและเตรียมการในการจัดกิจกรรมและงานให้มีความเหมาะสมช่วยเหลือในการสร้างถ้อยคำของผู้เรียน ใช้คำถามอย่างเป็นระบบ เริ่มจากง่ายไปสู่ยาก เพื่อผู้เรียนสามารถพัฒนาด้านภาษาได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน รวมถึงการจูงใจผู้เรียน และสิ่งที่สำคัญ คือ การช่วยเหลือและให้ความสะดวกแก่ผู้เรียนในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการ

สรุป การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ หมายถึง แนวคิดการออกแบบกิจกรรมการอ่าน โดยคำนึงถึงลักษณะของผู้เรียน เนื้อหาบทอ่าน และวัตถุประสงค์การอ่าน เพื่อกำหนดกิจกรรมการอ่านที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยครูเป็นผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการอ่านที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน ซึ่งผู้วิจัยได้นำวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ของ Wood Bruner, & Ross (1976 อ้างอิงใน เพียงขวัญ สีนาคม, 2563, หน้า 29) มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การคัดสรรงานและแจกแจงงานให้เหมาะสม 2) การลดงานให้เป็นงานย่อยๆ 3) การสร้างแรงจูงใจอย่างต่อเนื่อง 4) กำหนดลักษณะสำคัญของสิ่งที่จะเรียนรู้ให้เด่นชัด 5) การควบคุมปัญหาหรือความคับข้องใจของผู้เรียน 6) การสาธิต

ความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นมากในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ในชีวิตประจำวัน ต้องอาศัยการอ่านจึงจะสามารถเข้าใจและสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วรางคณา ชีราวัฒน์, 2561, หน้า 34) ทั้งนี้ มีผู้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่า การอ่าน ไว้หลายท่าน ดังนี้

เรวดี อาษานาม (2537, หน้า 77-78) ได้ให้ความหมายของการอ่าน ดังนี้ การอ่าน หมายถึง กระบวนการในการแบ่งความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มีการจัดบันทึกอย่างมีเหตุผลและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ตลอดจนการพิจารณาเลือกความหมายที่ดีที่สุดขึ้นไปใช้เป็นประโยชน์ด้วย จะเห็นได้ว่าการอ่านไม่ใช่การรับเอาความคิดจากหนังสือที่อ่านเฉยๆ ผู้อ่านไม่ใช่ผู้รับแต่เป็นผู้กระทำ สรุปได้ว่าเป็นผู้ใช้ความคิดไตร่ตรองเรื่องราวที่ตนเองอ่านเสียก่อน แล้วจึงรับเอาใจความของเรื่องที่ตนอ่านไปเก็บไว้หรือนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อไป ดังนั้นหัวใจของการอ่าน จึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ

นิรันดร์ สุขปรีดี (2540 อ้างอิงใน วรางคณา ชีราวัฒน์, 2561, หน้า 34) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านคือ การเข้าใจความหมายของตัวละคร หรือสัญลักษณ์ ซึ่งจะต้องอาศัยความสามารถในการแปลความ การตีความ การขยายความ การจับใจความสำคัญและการสรุปความ

วรรณิ โสมประยูร (2544, หน้า 121) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์โดยแปลออกเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้นๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545, หน้า 1) ได้ให้ความหมายของการอ่านคือ ความเข้าใจในสัญลักษณ์เครื่องหมาย รูปภาพ ตัวอักษร คำและข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมา

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 1) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การอ่านตามตัวหนังสือ การอ่านเสียงตามตัวหนังสือ การดูหรือเข้าใจความจากหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ การคิด การนับ

มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์ (2548, หน้า 18) ให้ความหมายว่า การอ่านคือกระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้สาร ซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความคิดเห็นที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์

อักษร การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสารได้มากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถในการใช้ความคิด

จิตรลดา ไมตรีจิตต์ (2549, หน้า 8) กล่าวว่า การอ่าน คือกระบวนการของการทำความเข้าใจ ภาษาเขียน โดยแปลความหมายตัวอักษรหรือสัญลักษณ์เป็นถ้อยคำหรือความคิด โดยอาศัยประสบการณ์เดิม แล้วนำความคิดไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านใช้ประสาทสัมผัสผ่านทางสายตา เพื่อรับสารผ่านตัวอักษร และแปลความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์อื่นๆ จากผู้เขียน มาทำความเข้าใจ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน และนำไปใช้ประโยชน์ได้

ความสำคัญของการอ่าน

วรรณิ โสมประยูร (2544, หน้า 121) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือ มีผลต่อผู้อ่าน 2 ประการ คือ ประการแรก อ่านแล้วได้ “อรรถ” ประการที่สอง อ่านแล้วได้ “รส” ถ้าผู้อ่านสำนึกอยู่ตลอดเวลาถึงผลสำคัญของสองประการนี้ ย่อมจะได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากหนังสือตรงตามเจตนารมณ์ของผู้เขียนเสมอ การอ่านมีความสำคัญต่อทุกคนทุกเพศทุกวัยและทุกสาขาอาชีพ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่างๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ

2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสาร เพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น ร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด การเขียน ทั้งในด้านภารกิจส่วนตัวและการประกอบอาชีพ การงานต่างๆ ในสังคม

3. การอ่านสามารถช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุง และพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้ความมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยให้มีเกียรติยศและชื่อเสียง ฯลฯ

5. การอ่านทั้งหลายจะส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้ง และกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูดปราศรัย การบรรยายหรืออภิปรายปัญหาต่างๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่ตัวเอง

6. การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิดนับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ เป็นการช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และ เกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่างๆ ในอดีต เช่น อ่านศิลาจารึก ประวัติศาสตร์เอกสารสำคัญ วรรณคดี ฯลฯ จะช่วยให้юнชนรุ่นหลังรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, หน้า 2) ได้อธิบายความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้อง จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและความรู้กว้างด้วย ดังนั้นการที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่าน เพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545, หน้า 2) ความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตและช่วยสนองความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ในทุกเรื่อง ซึ่งมีอยู่ในทรัพยากรสารสนเทศทุกประการโดยเฉพาะความอยากรู้อยากเห็นข่าวสารต่างๆ

วรางคณา ชिरาวรัตน์ (2561, หน้า 37) ความสำคัญของการอ่าน เป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการแสวงหาความรู้ การเรียนรู้ และพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการอ่าน การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ ใช้ในการติดต่อสื่อสาร สนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่างๆ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

องค์ประกอบของการอ่าน

ผกาศรี เย็นบุตร (2542, หน้า 18) กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ว่าการอ่านเป็นทักษะฝ่ายรับ (receiver) ในการสื่อสาร เมื่อผู้อ่านแปลสัญลักษณ์ (ตัวหนังสือ ภาพ สัญลักษณ์ต่างๆ) ออกมาเป็นความคิด ความรู้ ความเข้าใจ แล้วจึงนำไปใช้ การสื่อสารสำหรับทักษะการอ่าน จึงมีองค์ประกอบ 5 อย่างด้วยกัน

- 1) ผู้อ่าน เป็นผู้รับสารด้วยการใช้สายตาอ่านสัญลักษณ์
- 2) สาร ส่วนใหญ่จะเป็นหนังสือ เรื่องราวจากหนังสือ จะให้ความคิดแก่ผู้อ่าน ผู้อ่านอ่านไม่ออกตัวหนังสือไม่ชัดเจน อ่านไม่เข้าใจ การอ่านก็ล้มเหลวได้
- 3) ความหมายจะมีอยู่ในสารที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมาย เช่น ความหมายประจำคำ ประโยค ความหมายโดยนัย ฯลฯ
- 4) การเลือกความหมาย ความหมายที่ปรากฏในสารอาจมีความหมายที่เด่นชัดเพียงความหมายเดียวหรือมีได้หลายความหมาย เป็นหน้าที่ของผู้อ่านจะต้องเลือกความหมายไปใช้ให้ตรงจุดประสงค์ในการอ่าน ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องฝึกฝนมาก
- 5) การนำไปใช้ จะทำให้การอ่านเกิดประโยชน์อย่างยิ่ง หากผู้อ่านนำความหมายที่ได้จากการอ่านไปใช้ในกระบวนการอ่านออกเสียงนั้นจะต้องครบถ้วนทั้งการอ่านออก อ่านได้ อ่านแตกและอ่านเป็น เพราะการทำความเข้าใจตัวอักษร ความเข้าใจ ความคิดสร้างสรรค์ ความเข้าใจในสารที่แทรกมา และการนำความรู้ออกมาใช้นั้นต้องเริ่มตั้งแต่การอ่านเข้าใจ รับรู้สารที่สอดแทรกทั้งโดยนัยและบริบท

ความหมายของการอ่านออกเสียง

บันลือ พุกกะวัน (2530, หน้า 120-133) การอ่านออกเสียง คือ การเปล่งเสียงออกมาให้ถูกต้องตามอักษรที่ปรากฏ แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. การอ่านร้อยแก้ว เช่น การอ่านนิทาน นวนิยาย บทความ ข่าวสารนิตยสาร และสารสารต่างๆ
2. การอ่านร้อยกรอง เป็นการอ่านบทประพันธ์ประเภท โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย และลิลิต

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช (2543, หน้า 192-193) การอ่านออกเสียงเป็นกิจกรรมที่ทำกันมากในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งมีทั้งการอ่านเป็นรายบุคคลและอ่านพร้อมกันเป็นกลุ่ม โดยทางปฏิบัติโดยทั่วไปครูมักให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้ครูฟังเพื่อดูว่านักเรียนนั้นอ่านออกเสียง และอ่านถูกต้องหรือไม่ ต้องอ่านเป็นรายบุคคล สำหรับการอ่านพร้อมกันก็ปรากฏว่าเด็กมักอ่านลากเสียงจนฟังดูไม่เป็นธรรมชาติ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (2546, หน้า 1364) ได้ให้ความหมายของคำว่า อ่าน หมายถึง ว่าตามหนังสือ, ถ้าอ่านออกเสียงด้วย เรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่ออกเสียง เรียกว่า อ่านในใจ

นันทพร นิลจินดา (2551, หน้า 80) การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านให้คนอื่นฟัง ดังนั้นจะต้องระวังเรื่องการอ่านออกเสียงสะกดคำ ตัวควบกล้ำ ลีลา จังหวะ การเว้นวรรคตอน ซึ่งผู้อ่านจะต้องอาศัยศิลปะทางอวจนะภาษาได้แก่ สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียงเข้าช่วย นอกจากนี้ผู้อ่านจะต้องมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและใจ คือ การแต่งกายให้สะอาด สุภาพ เหมาะกับโอกาส สถานที่ ทำใจให้มีความเชื่อมั่นไม่ประหม่า การปรากฏตัวดูสง่างาม

วริศรา ทิพย์แดง (2562, หน้า 35) การอ่านออกเสียง คือ การเปล่งเสียงออกมาอย่างถูกต้องและชัดเจน เว้นจังหวะวรรคตอนได้อย่างเหมาะสม จากการอ่านคำหรือข้อความ

สรุปได้ว่า การอ่านออกเสียง คือ การเปล่งเสียงออกมาเป็นคำหรือข้อความตามอักขรที่ปรากฏให้คนอื่นได้ยินอย่างชัดเจนและถูกต้อง โดยใช้ น้ำเสียง จังหวะ การเว้นวรรคตอนอย่างเหมาะสม

การวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านออกเสียง

กระทรวงศึกษาธิการ (2558, หน้า 36) กล่าวว่า การวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ว่า การอ่านหนังสือประจำชั้นที่สอนไปแล้ว หรือหนังสือที่มีความยากง่ายเท่ากัน อ่านผิดไม่เกินหนึ่งในสี่ของคำ โดยไม่นับคำซ้ำ ท่าทางมั่นใจ ความเร็วปกติไม่ช้าเกินไป ถ้าอ่านผิดให้เวลาแก้ปัญหาสะกดคำ 6-7 วินาที สำหรับเด็ก ป.1 และ 4-5 วินาทีสำหรับเด็กป.2 ถ้าครูบอกก็นับว่าอ่านผิด ถ้าอ่านผิดแล้วแก้ไขเองได้ ให้นับว่าอ่านถูก

วรางคณา ชีราวัฒน์ (2561, หน้า 38) การวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง หมายถึง การอ่านออกเสียงและความเข้าใจความหมายของคำพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงสามารถวัดได้หนังสือเรียน หรือหนังสืออื่นๆ ซึ่งมีเกณฑ์ในการให้คะแนนจากการฟัง การสังเกตท่าทางของผู้อ่าน และการให้เวลาแก้ปัญหาเมื่ออ่านผิด

การหาดัชนีประสิทธิผล

ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ผลสำเร็จของงานเป็นไปตามความมุ่งหวัง (Purpose) ที่กำหนดไว้ มุ่งเน้นที่จุดสิ้นสุดของกิจกรรม มักมีตัวชี้วัด (Indicator) ประสิทธิภาพไม่ได้เน้นเพียงการใช้ทรัพยากรน้อย การลดต้นทุน การลดเวลา

แนวคิดการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) เป็นค่าดัชนีแสดงความก้าวหน้าหรือผลสำเร็จของการเรียน เพื่อแสดงให้เห็นถึงปริมาณหรือขนาดการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น หลังการทดลองใช้สื่อหรือนวัตกรรมการศึกษา ของกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว (Hovland, 1949 Cited in Goodman, Flether and Schneider, 1980)

เมฆิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี (2545) ได้นำแนวคิดนี้มาเผยแพร่ในวารสารวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในปี 2545 โดยได้อธิบายผ่านการยกตัวอย่างการพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนหลังการใช้สื่อหรือนวัตกรรม ระหว่างวิธีการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนด้วยสถิติทดสอบที (t-test) และการใช้ดัชนีประสิทธิผล โดยให้เหตุผลว่า การทดสอบค่าที่ อาจทำให้ทราบถึงความแตกต่างหรือการเพิ่มขึ้นของพัฒนาการ อย่างมีนัยสำคัญก็จริง แต่ผลการทดสอบไม่ได้ระบุว่า ผลของพัฒนาการนั้นมีขนาดเพิ่มขึ้นหรือลดลงเท่าใด ซึ่งต่างจากการหาค่าดัชนีประสิทธิผล ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงความก้าวหน้าหรือขนาดของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น การนำเสนอค่าดัชนีประสิทธิผล จึงมีความหมายถึงการเรียนครั้งนั้น นักเรียนได้คะแนนจากการเรียนผ่านนวัตกรรมการศึกษาเพิ่มขึ้นเป็นดัชนี หรือคิดเป็นร้อยละเท่าใด

สูตรในการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index: E.I.)
(Goodman, Flether and Schneider, 1980 p. 30)

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{100 - P_1}$$

เมื่อ E.I. แทน ค่าดัชนีประสิทธิผล
P₁ แทน ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน
P₂ แทน ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน

หรืออาจเขียนเป็น (เมฆิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี, 2545 น. 31)

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{Total - P_1}$$

เมื่อ E.I. แทน ค่าดัชนีประสิทธิผล
P₁ แทน ผลรวมคะแนนก่อนเรียนทุกคน
P₂ แทน ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
Total แทน ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

$$\text{ค่าดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน}) \times (\text{จำนวนคะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

ภาพ 1 แสดงสูตรในการหาค่าดัชนีประสิทธิผล

ค่าดัชนีประสิทธิผล มีค่าเป็นไปได้สูงสุดคือ 1 หากติดลบ แสดงว่า ผลสอบก่อนเรียนสูงกว่า หลังเรียน หรือนวัตกรรม ไม่มีประสิทธิภาพหรือประสิทธิผล ในการแปรผลค่าดัชนีประสิทธิผลจะนำ ค่าที่คำนวณได้นำไปเทียบกับค่า E.I. สูงสุดคือ 1.00 เช่น E.I.= 0.7645 หมายถึง ค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.7645 แสดงว่านักเรียนมีคะแนนจากการเรียนด้วยนวัตกรรมเพิ่มขึ้น 0.7645 หรือคิดเป็น ร้อยละ 76.45 เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

สุรางค์ โค้วตระกูล (2541, หน้า 9) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความรู้สึกทางบวก ความรู้สึกทางลบ และความสุขที่มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อน โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อ ความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ

อารี พันธุ์ณี (2546, หน้า 12) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใด สิ่งหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ตนเองต้องการ หรือเป็นไปตามที่ ตนเองต้องการ และความรู้สึกดังกล่าวนี้จะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น ถ้าหากความต้องการหรือเป้าหมายนั้น ไม่ได้รับการตอบสนอง ซึ่งระดับความพึงพอใจจะแตกต่างกัน ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของการ บริการ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2547, หน้า 122) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับ ผลตอบแทน คือ ผลที่เป็นความพึงพอใจทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นมีความมุ่งมั่นที่จะ ทำงาน มีขวัญและกำลังใจ และสิ่งเหล่านี้จะมีบทบาทต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

โยเดอร์ (Yoder, 1985, p. 6) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจในงาน หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคล มี ความพึงพอใจในงานและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร บุคคลที่มี ความพึงพอใจในงานที่ทำ เมื่อได้รับผลตอบแทน ประโยชน์ที่ตอบแทนทางด้านวัตถุและด้านจิตใจจาก งานนั้น

กรีน (Green, 1972, p. 40) ได้สรุปว่า ความหมายของความพึงพอใจเกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีความพึงพอใจในการทำงานจะเกิดความตั้งใจในการทำงาน และเต็มใจที่จะอุทิศเวลา แรงกาย ความคิด เพื่อสนองความต้องการของหน่วยงาน

กู๊ด (Good, 1973, p. 384) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึง คุณลักษณะ สภาวะหรือระดับความพึงพอใจ ซึ่งผลมาจากการสนใจสิ่งต่างๆ และทัศนคติที่บุคคลมีต่องาน

แน่งน้อย พงษ์สามารถ (2549, หน้า 259) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ทำที่ต่อสิ่งต่างๆ 3 อย่าง คือ ปัจจัยเกี่ยวกับงานโดยตรง ลักษณะเฉพาะเจาะจงของแต่ละคน และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มในสิ่งที่อยู่นอกหน้าที่การงาน

รจนา เตชะศรี (2551, หน้า 12) ได้สรุปว่า ความพอใจในการทำงานเป็นความรู้สึกชอบพอใจ หรือเต็มใจที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ มีความสุขในการทำงาน รวมทั้งประโยชน์ที่ได้รับจากการปฏิบัติงานนั้น

พรรณี ชูทัยเจนจิต (2550, หน้า 14) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกในทางบวก ความรู้สึกที่ดี ที่ประทับใจต่อสิ่งเร้าต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าและบริการ ราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด

สุนทร เพ็ชรพราว (2551, หน้า 17) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจในงาน หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่องานและการทำงานนั้น ถ้าบุคคลมีความรู้สึกพร้อมจะเสียสละทุกอย่าง อุทิศแรงกาย แรงใจ และสติปัญญาให้แก่งาน และทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลมีความรู้สึกไม่พึงพอใจต่องาน ก็จะไม่กระตือรือร้นในการทำงาน เพียงทำงานตามหน้าที่ให้เสร็จไปในแต่ละวันเท่านั้น ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นความรู้สึกรวมของบุคคลในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลตอบแทน ความพึงพอใจทำให้บุคคลกระตือรือร้นในการทำงานที่มีความมุ่งมั่น มีขวัญและกำลังใจ สิ่งเหล่านี้ ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน และส่งผลต่อความสำเร็จเป็นไปตามเป้าหมายขององค์การ

ปาริชาติ สังข์ขาว (2551, หน้า 8) ได้ให้ความหมายของ ความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลในทางบวก ความชอบ ความสบายใจ ความสุขต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่างๆ หรือเป็นความรู้สึกที่พอใจต่อสิ่งที่ทำให้เกิดความชอบ ความสบายใจ และเป็นความรู้สึกที่บรรลุถึงความต้องการ

ภาวิณี เพชรสว่าง (2552, หน้า 46) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกหรืออารมณ์ทางบวกโดยเป็นผลจากประสบการณ์ในการทำงาน

เพาเวลล์ (Powell, 1983, pp. 17-18) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจว่า หมายถึง ความสุขที่เกิดจากการปรับตัวของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อมได้อย่างดี และเกิดความสมดุลระหว่างความต้องการของบุคคล และได้รับการตอบสนอง

นฤมล ผู้อุตสาห์ (2548 อ้างอิงใน จิราภรณ์ พรหมชฎ, 2560, หน้า 52) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจหมายถึงความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติ และได้รับผลตอบแทน ความพึงพอใจทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นในการทำงานมีความตั้งใจมุ่งมั่นที่จะทำงานใครได้แต่ส่งความ 3 ารถ มีขวัญและกำลังใจ ซึ่งสิ่ง จะคิดโหมดตคคุณภาพ การทำงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร

Morse (1955, p. 27, 1967, p. 81) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจหรือความพอใจ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Satisfaction” หมายถึง สิ่งที่ตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เป็นการลดความตึงเครียดทางด้านร่างกายและจิตใจ หรือสภาพความรู้สึกของบุคคลที่มีความสุข ความชื่นใจตลอดจนสามารถสร้างทัศนคติในทางบวกต่อบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปตามความพอใจต่อสิ่งนั้น

จิราภรณ์ พรหมชฎ (2560, หน้า 52) ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกที่เกิดจากทัศนคติ ความต้องการที่เป็นไปตามความคาดหวัง ถ้าความต้องการได้รับการตอบสนองก็เกิดความพึงพอใจขึ้น และถ้าไม่ได้รับการตอบสนองตามความต้องการตามความคาดหวังไว้ ความพึงพอใจก็จะหายไปทันที ดังนั้นความพึงพอใจเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีผลมาจากความสนใจสิ่งต่างๆ หรือประสบการณ์ที่ได้รับจากสิ่งนั้นมีลักษณะ 4 เป็นทัศนคติที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้นๆ ซึ่งเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชลี โพธิ์ทอง (2542 อ้างอิงใน จิราภรณ์ พรหมชฎ, 2560, หน้า 52-53) ได้เสนอแนะ ทฤษฎีความพึงพอใจในงานออกเป็น 2 กลุ่มคือ

1. ทฤษฎีความต้องการ ความต้องการส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อผลที่ได้รับจากงานกับการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายส่วนบุคคล

2. ทฤษฎีการอ้างอิงกลุ่ม ความพึงพอใจในงานสัมพันธ์ในทางบวก และคุณลักษณะตามปรารถนาของกลุ่มสมาชิกให้กลุ่มเป็นแนวทางในการประเมินผลการทำงาน การวัดความพึงพอใจที่มีต่อบริการ ความพึงพอใจที่มีต่อการบริการ จะเกิดผลได้หรือไม่ นั่น ต้องพิจารณาถึงลักษณะของการให้บริการขององค์กร ประกอบด้วยระดับความรู้สึกของผู้ใช้บริการในด้านต่างๆ ของแต่ละบุคคล การวัดความพึงพอใจอาจกระทำได้หลายวิธีดังนี้

1) การใช้แบบสอบถาม เป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย โดยการขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบ หรือเป็นคำตอบอิสระ โดยคำถามที่ถามถึงความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่หน่วยงานกำลังให้บริการอยู่เช่น ลักษณะการให้บริการ สถานที่ระยะเวลาที่ให้บริการ บุคคลที่ให้บริการ เป็นต้น

2) การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่วัดถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่ออาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะจูงใจผู้ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง วิธีนี้ประหยัดและมีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่ง

3) การสังเกต ทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ โดยวิธีการสังเกตดูพฤติกรรมก่อนมารับบริการ ขณะรับบริการและหลังจากรับบริการแล้ว เช่น สังเกตสีหน้า ท่าทางการพูด การวัดความพึงพอใจวิธีนี้ต้องทำอย่างจริงจัง จึงจะสามารถประเมินถึงความพึงพอใจของผู้มารับบริการได้อย่างถูกต้อง จะเห็นได้ว่า การวัดความพึงพอใจต่อการรับบริการนั้น สามารถทำได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสมตลอดจนจุดมุ่งหมาย หรือเป้าหมายของการวัดด้วย จะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพหรือน่าเชื่อถือได้

ดังนั้น ความพึงพอใจ ความรู้สึกที่ดี หรือมีทัศนคติที่ดีของบุคคล ในด้านบวกซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้น เมื่อได้รับการตอบสนองตามความคาดหวังและความต้องการของตนเอง จึงทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้นๆ หรือสิ่งที่ควรจะเป็นไปตามความต้องการ ความพึงพอใจจึงเป็นผลของการแสดงออกของทัศนคติของบุคคลอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีประสบการณ์ที่มนุษย์เราได้รับอาจจะมากหรือน้อยก็ได้ และเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ถ้าเมื่อใดสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการหรือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่พึง

พอใจ แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าสิ่งนั้นสร้างความรู้สึกลึกซึ้งไม่พึงพอใจ ไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมาย ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกลบเป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ สรุปลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ออก 5 ขั้นตามลำดับมาสโลว์ (Maslow, 1970 อ้างอิงใน จิราภรณ์ พรหมขมภู, 2560, หน้า 53-54) คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological) เป็นความต้องการพื้นฐานที่สำคัญที่สุด เพื่อให้ชีวิตดำรงอยู่ได้

2. ความต้องการความมั่นคงและปลอดภัย (safety) หลังจากทีร่างกายได้รับการตอบสนองความต้องการแล้วก็เกิดความต้องการด้านความปลอดภัย ซึ่งหมายถึง ความปลอดภัยทางด้านร่างกายที่ต้องการได้รับความคุ้มครอง และยังรวมถึงความมั่นคงทางเศรษฐกิจด้วย

3. ความต้องการทางสังคม (Social) เป็นความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมของกลุ่ม ได้รับการยอมรับและเป็นผู้ที่มีความสำคัญในกลุ่ม

4. ความต้องการมีชื่อเสียง (Esteem) เป็นความต้องการที่จะเป็นบุคคลที่มีความมั่นใจในตนเอง มีบุคคลยอมรับนับถือ ได้รับการยกย่องจากคนอื่นเมื่อทำงานสำเร็จ ต้องการมีฐานะเด่นทางสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่ความมั่นใจในตนเอง และรู้สึกว่าตนมีคุณค่า

5. ความต้องการความสำเร็จตามความนึกคิด (Self Actualization) เป็นความต้องการลำดับขั้นสูงสุด เมื่อคุณได้รับการตอบสนองทางด้านร่างกาย ความปลอดภัย ด้านสังคม ความมีชื่อเสียงแล้ว ต่อมาไม่นานนักคนก็จะเกิดความไม่พอใจได้ ถ้าเขาไม่สามารถหา สิ่งที่ตนต้องการทำ รวมถึงต้องการให้ชีวิตดีขึ้น มีความก้าวหน้าและทำในสิ่งที่ตนชอบ นอกจากนั้นยังรวมถึงองค์ประกอบอื่นๆ เช่น ความรู้สึกว่างานมีความสำคัญ ทำหายความสามารถ ความก้าวหน้า มีความสำเร็จมากยิ่งขึ้นไปอีก

Shelly (1975, pp. 252-268) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีของความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึก สองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทั้งบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่ระบบย้อนกลับ ความสุขที่สามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความสุขแต่ความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่นๆ

จิราภรณ์ พรหมชมภู (2560, หน้า 54) ความพึงพอใจเป็นเรื่องของความรู้สึก ที่มีความสุขของบุคคลที่มีต่องานที่ปฏิบัติอยู่และความพึงพอใจจะส่งผลต่อขวัญในการปฏิบัติงาน อย่างไรก็ตามความพึงพอใจของแต่ละบุคคลไม่มีวันสิ้นสุด เปลี่ยนแปลงได้เสมอ ตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อมบุคคลจึงมีโอกาสที่จะไม่พอใจ ในสิ่งที่เคยพอใจมาแล้ว

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกในทางบวก ของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จากความชอบ หรือประสบการณ์ที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพึงพอใจสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อเกิดความรู้สึกในทางลบ

การวัดความพึงพอใจ

บุญเรือง ขจรศักดิ์ (2529, อ้างอิงใน จิราภรณ์ พรหมชมภู, 2560, หน้า 54-55) ได้เสนอแนะว่า ทักษะคติหรือเจตคติเป็นนามธรรม เป็นการแสดงออกค่อนข้างซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดทักษะคติได้โดยตรง แต่เราสามารถที่จะวัดทักษะคติได้โดยอ้อม โดยวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น แทนฉะนั้น การวัดความพึงพอใจก็มีขอบเขตที่จำกัดด้วย อาจมีความคาดเคลื่อนขึ้น ถ้าบุคคลเหล่านั้น แสดงความคิดเห็นไม่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง ซึ่งความคลาดเคลื่อนเหล่านี้ ย่อมเกิดขึ้นได้เป็นเรื่องธรรมดาของการวัดโดยทั่วไป

ภณิดา ชัยปัญญา (2541, หน้า 61) ได้เสนอแนะว่า การวัดความพึงพอใจนั้น สามารถทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้ 1) การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถาม ต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบที่เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพอใจในด้านต่างๆ 2) การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง 3) การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผนสอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรตลอดไป ทั้งนี้เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายขององค์กรหรือหน่วยงานที่ตั้งไว้

Maslow (1962 อ้างอิงใน จิราภรณ์ พรหมชมภู, 2560 หน้า 55) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจ โดยได้กล่าวไว้ว่า “การที่ผู้เรียนนั้นสามารถที่จะตอบสนองความต้องการพื้นฐานของตนอย่างเพียงพอ การมีอิสรภาพและเสรีภาพในการเรียนรู้ การได้รับการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ในการรู้จักตนเองตามสภาพความเป็นจริง”

Ausubel (1963 อ้างอิงใน จิราภรณ์ พรหมชุมภู, 2560 หน้า 55) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจ โดยได้กล่าวไว้ว่า “การเรียนรู้ที่มีความหมายจะเกิดขึ้นได้หากการเรียนรู้นั้นสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาก่อน มีสื่ออุปกรณ์ที่เหมาะสม มีแนวทางการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองโดยครูเป็นผู้แนะนำวิธีการทำกิจกรรมและแนะนำแหล่งค้นคว้า”

จิราภรณ์ พรหมชุมภู (2560 หน้า 55) การวัดความพึงพอใจนั้นสามารถที่จะทำได้หลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม การใช้แบบสัมภาษณ์ เพื่อวัดความพึงพอใจของบุคคล โดยการวัดความพึงพอใจของผู้เรียนในกิจกรรมต่างๆ นั้นลักษณะของกิจกรรมและการจัดกิจกรรม จะต้องตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน เช่น มีการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการเชื่อมโยงกับสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาก่อน ผู้เรียนจึงจะสามารถแสดงความพึงพอใจออกมา

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ เป็นเรื่องของความรู้สึก เป็นนามธรรม มีความซับซ้อน สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ หรือการสังเกต เป็นต้น ทั้งนี้คำถาม หรือข้อสังเกตที่ใช้จะต้องมีความชัดเจน และสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการจะวัด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จิราภรณ์ พรหมชุมภู (2560) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 75 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา 3 ขั้นตอนคือ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 7 คน ของโรงเรียนบ้านแก่งกุลาสามัคคีเป็นเวลา 5 สัปดาห์ รวม 16 ชั่วโมง และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

และแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติ t-test แบบ One sample ผลการวิจัย พบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้ โดยการเสริมต่อการเรียนรู้ ของ Tharp and Gillimore ประกอบไปด้วยกระบวนการเสริมต่อการเรียนรู้ใน 4 ขั้นตอนคือ 1) การเสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า โดยขั้นตอนนี้ จะมีการใช้เทคนิค Coaching เข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน 2) การเสริมต่อความรู้ด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนใช้เทคนิคการใช้คำถามและการคิดตั้งๆ ควบคู่กัน 3) การทำให้เกิดความคล่องแคล่ว ความเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝนโดยครูผู้สอนใช้เทคนิคการตรวจสอบความถูกต้อง และความชัดเจนเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้เรียน และเทคนิคการสนับสนุนของผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วม 4) การปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นอัตโนมัติโดยผ่านการฝึกในขั้นที่สองและสามอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้เทคนิคการจัดระบบผังภาพความคิด ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.70) และมีประสิทธิภาพ 83.20/82.49 2) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

วรารคณา ชีราวัฒน์ (2561) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 คน โรงเรียนวัดฤทธิ (คำหมื่นปทุมมานุสรณ์) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.91/77.66 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงระหว่าง

ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสามารถในการอ่านออกเสียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณัชนันท์ บุญระมี (2563) ทำการวิจัยเรื่อง การใช้กลวิธีการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นสมองเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ (1) ศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ กลวิธีการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นสมองเป็นฐานเพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตาม เกณฑ์ 75/75 (2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นสมองเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ (3) ศึกษาความสามารถด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการใช้กลวิธีการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นสมองเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนนครพนมวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 35 คน ได้มาโดย การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นสมองเป็นฐาน จำนวน 8 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง (2) แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test (dependent sample) ผลการวิจัย ปรากฏดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดกลวิธีการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ร่วมกับ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.87/75.79 2) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบเสริมต่อการเรียนรู้ร่วมกับ 5 มีค่าเท่ากับ 0.64 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 64.00 3) หลังจากที่ได้ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบเสริมต่อการเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นสมองเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มาทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พนาน้อย รอดชู (2563) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน 2) เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้เป็นการวิจัยเชิงทดลองที่มีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียวแบบมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาคณะครุศาสตร์ จำนวน 30 คน ซึ่งได้มา จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัด ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและแบบสอบถามแรงจูงใจ วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ สถิติทดสอบที่แบบไม่อิสระ (t - test for dependent) ผลการวิจัย พบว่านักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่เรียนด้วย สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้มีแรงจูงใจในการเรียนอยู่ใน ระดับมากทั้งรายด้านและภาพรวมได้แก่ด้านประโยชน์ของการอ่าน ภาษาอังกฤษ (\bar{X} = 4.3, S.D = .0.51) ด้านความสนใจ ความตั้งใจและความเอาใจใส่ในการเรียน (\bar{X} = 4.49, S.D = .0.52) ด้านความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จ (\bar{X} = 4.42, S.D = .0.60) เนื้อหาของการใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ประกอบด้วย บทอ่านที่มีเนื้อหา หรือเรื่องราวเกี่ยวกับสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ผู้เรียนเกี่ยวข้อง เนื้อหาประกอบด้วยหัวข้อคือ 1) อาหารประจำท้องถิ่น (Local Foods) 2) ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) 3) สถานที่สำคัญที่น่าสนใจ (Places of interest) 4) วิถีชีวิต (Way of Life) 5) บุคคลสำคัญ (Significant people) 6) เทศกาล (Festival) 7) การแต่งกาย (Costume) 8) ศิลปะการแสดงประจำท้องถิ่น (Southern Show) คำสำคัญ: การอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ, สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น, การเสริมต่อการเรียนรู้

ลีปนันทน์ ละครขวา (2563) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่าน ภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ประสพการณ์การอ่าน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมเรียนรู้การอ่าน ภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสพการณ์การอ่านของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่าน ภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ประสพการณ์ การอ่านก่อนเรียนกับหลังเรียน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังจาก

การเรียนรู้ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2562 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 1 ห้อง รวม 46 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านจำนวน 14 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านจำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t - test (Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ เท่ากับ 82.45/78.33 2) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน โดยภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80

จิตาภรณ์ จูมาศ (2563) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับการบริหารจัดการของสมอง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการบริหารจัดการของสมอง 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการบริหารจัดการของสมองเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านท่าแห จำนวน 9 คน อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร โดยมีแผนการวิจัยแบบ One-group Pretest-Posttest เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการ

เรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับการบริหารจัดการของสมอง แบบวัดความสามารถในการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า t-test Dependent, One Sample ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.67 คะแนน และ 32.22 คะแนน ตามลำดับ และนักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้คะแนนการทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 32.22 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 92.06 โดยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

Lapp, D. & Flood, J. (1986). Teaching Students to Read. New York: Newbury House. Vygotsky, L.S. (1978). Mind in Society : the Development of Higher Psychological Process. Boston: Harvard University Press.

Lapp, D. & Flood, J. (1986 อ้างอิงใน พจนาน้อย รอดชู, 2563, หน้า 164) การใช้ภาพประกอบในบทอ่าน หรือใช้ภาพเป็นสื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการอ่าน พยายามทำความเข้าใจบทอ่าน ช่วยให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจบทอ่านมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีความเข้าใจลึกซึ้ง เห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเอง เมื่อได้ศึกษาวัฒนธรรมของผู้อื่นควบคู่ไปด้วย จะทำให้มีความรู้กว้างขวาง มีความคิดวิเคราะห์ เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างระหว่างวัฒนธรรมของตนเอง และของผู้อื่นได้ เกิดเป็นกระบวนการค้นหาความหมายและนำไปสู่ความรู้ใหม่ และมุมมองใหม่ ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะและความสามารถในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมได้ บรรยากาศในการเรียนผ่อนคลาย สนุกสนาน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีระบบ ผู้สอนใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ให้ผู้เรียนคิด ค้นหา รวบรวมคำพูดได้ตามความคิดอย่างต่อเนื่อง ไม่หยุดชะงัก โดยไม่ต้องเริ่มต้นใหม่ ผู้เรียนมีความสุขและมั่นใจในการเรียน

Kreishan R. A. & Saidat, A. M. (2011). The effect of religious and culture schemata o Jordanian students, comprehension of English texts. International Journal of Academic Research, 3(4), 339-347.

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้คือเพื่อศึกษาผลกระทบของแผนผังทางศาสนาและวัฒนธรรมที่มีต่อความเข้าใจในตำราภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวจอร์แดน ความเข้าใจในการอ่านของอาสาสมัครวัดโดยใช้ข้อความการอ่านสี่ข้อความ ข้อความสองฉบับสะท้อนถึงวัฒนธรรมและศาสนาของอาสาสมัคร ในขณะที่อีกสองข้อความสะท้อนถึงวัฒนธรรมต่างประเทศและศาสนาที่แตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียน การทดสอบความเข้าใจในการอ่านได้รับผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญในระดับ ($t < 0.05$) เนื่องจากเนื้อหาทางศาสนาและวัฒนธรรมที่คุ้นเคย ขอแนะนำว่าครูควรช่วยนักเรียนเปิดใช้ความรู้เดิมเกี่ยวกับหัวข้อการอ่านก่อนอ่าน

Mar'atun Hasanah, Abdurrahman Adisaputera, Evi Eviyanti. (2018). The Instructional Development of Reading Material Based on Literacy with Local Culture in Indonesian Learning. Indonesia. Universitas Negeri Medan.

การพัฒนาการสอนสื่อการสอนการอ่าน ขึ้นอยู่กับการอ่านออกเขียนได้กับวัฒนธรรมท้องถิ่นในอินโดนีเซีย การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหา 1) กระบวนการพัฒนาสื่อการสอนแบบรู้หนังสือด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเรียนรู้ภาษาอินโดนีเซีย 2) ความเป็นไปได้ของสื่อการสอนแบบรู้หนังสือที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเรียนรู้ภาษาอินโดนีเซีย และ 3) ประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้อินโดนีเซีย ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเรียนภาษาอินโดนีเซีย หัวข้อของการศึกษานี้มีผู้เชี่ยวชาญด้านการตรวจสอบความถูกต้อง 3 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐ (SD Negeri 014727 of Perupuk) ประกอบด้วยนักเรียน 24 คน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนาโดยใช้รูปแบบการพัฒนาแบบ ADDIE ผลการวิจัยพบว่า 1) กระบวนการพัฒนาสื่อการสอนการอ่านมี 5 ขั้นตอน คือ วิเคราะห์ ออกแบบ พัฒนา นำไปใช้ ประเมินผล 2) สื่อการสอนอ่านตามภูมิปัญญาท้องถิ่นนำไปใช้ 3) การอ่านสื่อการสอนตามภูมิปัญญาท้องถิ่นที่รู้เท่าทันได้ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

Fajar Aminullah, Clarry Sada, Sudarsono Sudarsono. (2019). *Local culture-based reading materials for EFL context*. FKIP Universitas Tanjungpura. Pontianak, Indonesia, 2(2), 193-197.

การสอนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษานั้นเป็นงานที่ท้าทายสำหรับครูทุกคน ในบริบทของ EFL เหตุผลสำคัญข้อหนึ่งคือการไม่เปิดรับภาษาเป้าหมายทั้งปากเปล่าและลายลักษณ์อักษร การถกเถียงยังคงดำเนินต่อไปเกี่ยวกับสองความเห็นที่เป็นปฏิปักษ์กันเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากเนื้อหาการอ่านที่แท้จริงและการใช้ประโยชน์จากการอ่านในห้องเรียน บทความนี้พยายามปกป้อง

มุมมองหลัก โดยอธิบายถึงศักยภาพของสื่อที่มีพื้นฐานจากวัฒนธรรมท้องถิ่น และบทบาทของพวกเขาในห้องเรียน EFL นี่คือนงานวิจัยของห้องสมุดที่รวบรวมข้อมูลจากการศึกษาของนักวิจัยคนอื่นๆ ในบริบทของ EFL ซึ่งผู้เรียนแทบไม่รู้จักเจ้าของภาษาโดยตรง ประโยชน์ของการใช้หนังสืออ่านจริงนั้นไม่มีความหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนระดับเริ่มต้น เนื่องจากประเด็นต่างๆ เช่น การอ่านข้อความ ความเข้าใจในวัฒนธรรม และการป้อนข้อมูลจากประสบการณ์ ดังนั้น ขอแนะนำให้พัฒนาสื่อการอ่านตามวัฒนธรรมท้องถิ่น เนื่องจากมีประโยชน์มากมายสำหรับนักเรียนในบริบทภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

Radha M K Nambiar, Noraini Ibrahim, Ruzy Suliza Hashim and Ruhizan Mohammad Yasin. (2020). Impact of Local Culture-Based Reading Materials on Students' Skill Development and Confidence in English. Malaysia: Universiti Kebangsaan Malaysia.

ผลกระทบของโปรแกรมการอ่านภาษาอังกฤษระยะยาวตามวัฒนธรรมท้องถิ่น ต่อการพัฒนาทักษะและความมั่นใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โปรแกรมนี้มีชื่อว่า Your Language Mu Culture (YLMC) เป็นผลผลิตจากทีมนักวิจัยมหาวิทยาลัยในท้องถิ่นจากโรงเรียนมัธยมในรัฐตรังกานูในมาเลเซีย วัตถุประสงค์หลักคือเพื่อช่วยในการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ในขณะที่ปลูกฝังความตระหนักในวัฒนธรรมท้องถิ่นให้กับเยาวชนชาวมาเลเซีย หลักการพื้นฐานคือความคุ้นเคยกับองค์ประกอบทางวัฒนธรรม (ในกรณีนี้คือวัฒนธรรมท้องถิ่น) จะจัดเตรียมโครงสร้างข้อมูลเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และสื่อสารภาษาอังกฤษ หน่วยการศึกษาการเสริมการอ่านสามหน่วยที่เน้นเนื้อหาและวัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับการพัฒนาเพื่อใช้ในหมู่นักเรียนตั้งแต่แบบฟอร์มที่หนึ่งถึงสาม หลังจากเปิดรับเนื้อหาในท้องถิ่นเป็นเวลาสามปี การสำรวจได้ดำเนินการในหมู่ครูและนักเรียนเพื่อตรวจสอบผลกระทบต่อการพัฒนาทักษะของนักเรียนและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 2 แสดงกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินการแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ในขั้นตอนการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องดังนี้

แหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อ วัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน ภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคุณลักษณะของผู้เชี่ยวชาญไว้ มีรายนามผู้เชี่ยวชาญ ดังต่อไปนี้

1.1 เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ใน สาขาหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิเชียร อังรังโสถิตสกุล อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัด พิษณุโลก

1.2 เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ใน สาขาภาษาไทย จำนวน 1 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา วิชญาปกรณ์ อาจารย์ประจำ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

1.3 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย ที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ขึ้นไป จำนวน 1 ท่าน ได้แก่ นายณัฐวุฒิ บัวเขียว ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาภาษาไทย โรงเรียนบ้านแม่ท่าแพ จังหวัดสุโขทัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุโขทัย เขต 2

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านแม่ท่าแพ อำเภอศรีสัชชนาลัย จังหวัดสุโขทัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน 31 คน เพื่อพิจารณาหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่านที่พัฒนาขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2

2. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนว การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สร้างกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษา

1.2 ศึกษา/วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐาน ตัวชี้วัด และเวลาเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สนุกกับมาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการแบ่งเนื้อหาเป็น 4 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กก) จำนวน 3 ชั่วโมง

เรื่องที่ 2 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กบ) จำนวน 3 ชั่วโมง

เรื่องที่ 3 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กน) จำนวน 3 ชั่วโมง

เรื่องที่ 4 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กด) จำนวน 3 ชั่วโมง

1.3 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา และแนวทางการวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

1.4 กำหนดกรอบของการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งได้มาจากการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นของ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2564) และวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ของ Wood Bruner; & Ross (1976) ได้ข้อสรุปของการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ทั้งหมด 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความสนใจโดยสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย โดยผู้สอนใช้สื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่น ซึ่งมีเรื่องราวที่ผู้เรียนสนใจ มากระตุ้นให้ผู้เรียนคิดตาม เพื่อนำไปสู่เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นที่ 2 ขั้นเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ โดยผู้สอนเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่ผู้เรียนสนใจที่สอดคล้องกับเรื่องตัวสะกดไม่ตรงมาตรา มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาจากสื่ออื่นๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านสื่อ โดยการให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการใช้สื่อต่างๆ ที่นำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในห้องเรียน ได้วิเคราะห์ อภิปราย สรุป และสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกัน

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้ โดยการให้ผู้เรียนได้สรุปสิ่งที่เรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ ตามความคิดของผู้เรียน แล้วนำเสนอสิ่งที่รู้

ขั้นที่ 5 ขั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้ โดยการให้ผู้เรียนได้ทบทวนสิ่งที่เรียนรู้และเสนอแนวคิดของตนเองผ่านสิ่งที่เรียนรู้ว่าจะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปทำอะไรกับตนเอง โดยการแต่งประโยคจากคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

จากการสังเคราะห์เนื้อหาของการจัดกิจกรรมและการศึกษาขั้นตอนของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สนุกกับมาตราตัวสะกด โดยการแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 เรื่อง มาจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ โดยมี 5 ขั้นตอน มีการจัดกิจกรรมการอ่านให้สอดคล้องกับเนื้อหาของกิจกรรม ดังนี้

ตาราง 2 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการอ่านโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ขั้นที่ 1</p> <p>ขั้นสร้างความสนใจโดยสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย</p>	<p>โดยครูใช้สื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่น ซึ่งมีเรื่องราวที่นักเรียนมีความสนใจ หรือมีความคุ้นเคยมาก่อนมากระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ และคิดตาม โดยครูแจกแจงประเด็นให้นักเรียนค้นหา และให้เชื่อมโยงกับสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียน นั่นคือเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา</p>	<p>1. เลือกใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งมีเรื่องราวที่นักเรียนสนใจ มากกระตุ้นให้นักเรียนคิดตาม เพื่อนำไปสู่เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา</p> <p>2. ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>3. กำหนดเป้าหมายที่จะให้นักเรียนสังเกต</p> <p>4. ใช้คำถาม ถามนักเรียนเกี่ยวกับความรู้อื่นๆ ของนักเรียนว่านักเรียนเคยรู้จักสื่อที่ครูนำมาให้ดูหรือไม่ มีคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราอะไรบ้าง</p> <p>5. มอบหมายให้นักเรียนหาคำที่มีตัวสะกดมาตราแม่ กก</p> <p>6. ทดสอบก่อนเรียน</p> <p>7. ประกาศผลคะแนนการทดสอบก่อนเรียน</p>	<p>1. ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์</p> <p>2. สังเกตสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ครูเลือกมาใช้</p> <p>3. ฝึกตั้งคำถามเกี่ยวกับสื่อที่สังเกตว่ามีภาพ เสียง หรือข้อความ หรือคำอะไรบ้าง</p> <p>4. ยกตัวอย่างสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ตนเองเข้าใจ หรือรู้จัก</p> <p>5. หาคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่ กก 5 คำ</p> <p>6. ทดสอบก่อนเรียน</p> <p>7. ดูผลคะแนนการทดสอบก่อนเรียน และวางแผนการเรียนรู้เพื่อเพิ่มระดับการเรียนรู้</p>

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ขั้นที่ 2</p> <p>ขั้นเลือกสื่อ</p> <p>วัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ</p>	<p>โดยครูเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่สอดคล้องกับเรื่องตัวละครไม่ตรงมาตรา มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ศึกษาจากสื่อ โดยครูคอยให้การช่วยเหลือ สนับสนุน และสะท้อนผลนักเรียนในการศึกษาสื่อ กระตุ้นให้นักเรียนได้อ่านคำหรือข้อความจากสื่อที่นำมาใช้ และคอยชี้แนะให้นักเรียนสังเกตคำที่มีตัวละคร และบอกตัวพยัญชนะที่เป็นตัวละครของคำให้ได้</p>	<p>1. ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น</p> <p>2. ตรวจสอบคำที่นักเรียนออกมาเขียน และอ่าน แล้วสะท้อนผลให้กับนักเรียน</p> <p>3. นำสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น มาให้นักเรียนอ่าน โดยครูคอยช่วยเหลือ และชี้แนะในการอ่าน</p> <p>4. นำสื่อบัตรภาพที่มีคำที่ตัวละครไม่ตรงมาตรา จากสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น มาให้นักเรียนฝึกอ่าน</p> <p>5. กระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรมการสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น</p> <p>5. ใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนสังเกตตัวละครของคำจากสื่อ</p> <p>6. คอยชี้แนะเมื่อนักเรียนอ่านไม่ถูกต้อง</p>	<p>1. เขียนและอ่านคำที่มีตัวละครมาตราที่หามาได้ 1 คำบนกระดาน</p> <p>2. ฝึกสังเกตหาตัวละครของคำ</p> <p>3. อ่านเนื้อหาในสื่อตามครู พร้อมสังเกตตัวละครไม่ตรงมาตรา</p> <p>4. ทำกิจกรรมจากสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ครูนำมาจัด</p> <p>5. เลือกคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แล้วนำมาบันทึกในใบกิจกรรม</p> <p>4. ฝึกการวิเคราะห์ตัวละครจากคำที่เลือกมา</p> <p>5. ฝึกอ่าน และทบทวนคำจากสื่อที่ครูเตรียมไว้ให้</p>

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ขั้นที่ 3</p> <p>ขั้นสร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น</p>	<p>โดยครูนำสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นมากระตุ้นความสนใจของนักเรียน และสร้างประเด็นท้าทายเพิ่มเพื่อให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการใช้สื่อต่างๆ ในการฝึกอ่าน พัฒนาการการอ่านของตนเอง ค้นหาประเด็นที่สนใจ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในห้องเรียน นำข้อมูลของตนเองมาวิเคราะห์ อภิปราย สรุป และสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกัน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง โดยมีครูคอยเป็นผู้ช่วยเหลือ ชี้แนะ และบอกข้อบกพร่อง เพื่อให้ นักเรียน ไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้</p>	<p>1. คอยกระตุ้นความสนใจ และชี้แนะให้นักเรียนช่วยกันอ่านคำ และสังเกตคำจากสื่อ</p> <p>2. สร้างประเด็นท้าทาย โดยให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง</p> <p>3. ดูแลนักเรียนในการจับคู่ สลับกันอภิปราย ผลการเรียนรู้ของตนเอง</p> <p>4. คอยชี้แนะ และใช้คำถาม กระตุ้น การวิเคราะห์ คำว่า มีพยัญชนะใด เป็นตัวสะกด ออกเสียงอย่างไร</p> <p>5. คอยกระตุ้นให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ว่าในสื่อมีคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราอะไรบ้าง</p> <p>6. ใช้คำถาม ชี้แนะนักเรียน เพื่อให้ นักเรียน สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง</p>	<p>1. อ่าน บัตร คำ ที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราจากสื่อ</p> <p>2. จับคู่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน</p> <p>3. ฝึก การ สังเกต ตัวสะกดจากสื่อ</p> <p>4. วิเคราะห์ อภิปราย สรุป และสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกัน</p> <p>5. สร้างองค์ความรู้จากสิ่งที่ได้อภิปรายร่วมกัน ว่าลักษณะของคำที่ อภิปราย มีอะไรที่เหมือนกัน (ตัวสะกด ออกเสียงเหมือนกัน)</p> <p>6. ฝึกอ่าน คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา</p>

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ขั้นที่ 4</p> <p>ขั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้</p>	<p>โดยการให้นักเรียนได้สรุปสิ่งที่เรียนรู้ในรูปแบบของใบกิจกรรมซึ่งเป็นการตอบคำถามจากการเรียนรู้ที่ผ่านมา โดยนักเรียนสามารถเลือกคำหรือข้อความที่จะมานำเสนอได้ด้วยตนเอง แล้วนำเสนอสิ่งที่รู้ให้กับเพื่อน และครูด้วยตนเองก่อน ซึ่งครูจะคอยตรวจสอบการนำเสนอของนักเรียน ว่ามีความถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังไม่ถูกต้อง ครูจะคอยแนะนำเพื่อให้เกิดความถูกต้อง</p>	<p>1. ทบทวนองค์ความรู้เดิม ของ นักเรียน ที่นักเรียนสร้างไว้</p> <p>2. ใช้คำถามและสื่อกระตุ้นให้นักเรียนบอกประเด็นสำคัญที่ได้จากการอ่านคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา</p> <p>3. ร่วมกันสรุปคำที่เป็นคำที่สะกดไม่ตรงมาตราว่ามีคำว่าอะไรบ้าง และสะกดด้วยตัวพยัญชนะใดบ้าง พยัญชนะเหล่านั้นออกเสียงเป็นตัวอะไร</p> <p>4. ช่วยเหลือ ชี้แนะ ตรวจสอบการสรุปองค์ความรู้ของนักเรียน หรือบอกข้อบกพร่องที่นักเรียนควรปรับ</p> <p>5. สะท้อนผลให้นักเรียนว่านักเรียนเข้าใจถูกต้องหรือไม่</p> <p>6. ยกตัวอย่างคำที่สะกดไม่ตรงมาตราที่ และแนะนำวิธีการนำความรู้ไปใช้</p>	<p>1. ทบทวนองค์ความรู้เดิม</p> <p>2. สรุปเกี่ยวกับคำที่สะกดไม่ตรงมาตราว่าตัวสะกดในมาตรามีกี่ตัว อะไรบ้าง</p> <p>3. บอกประเด็นสำคัญว่า คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราสังเกตได้อย่างไร มีวิธีการอ่านอย่างไร</p> <p>4. สรุปสิ่งที่เรียนรู้ในรูปแบบการอภิปรายร่วมกับเพื่อน และทำใบกิจกรรม</p> <p>5. นักเรียนนำเสนอสิ่งที่รู้ และสรุปตัวสะกดในมาตรา แม้ นั่นๆ ว่ามีกี่ตัว อะไรบ้าง</p> <p>6. ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง ว่าถูกต้องหรือไม่</p> <p>7. ปรับปรุงพัฒนาข้อบกพร่อง หรือความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน</p> <p>8. ยกตัวอย่างคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา และบอกเหตุผล</p>

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
			<p>ประกอบว่าเพราะอะไรถึงเป็นคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา</p> <p>9. บอกการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ตามที่ครูได้ให้ตัวอย่าง</p>
<p>ขั้นที่ 5 ขั้นประยุกต์ใช้ องค์ความรู้</p>	<p>โดยการให้นักเรียนได้ ทบทวนสิ่งที่เรียนรู้และเสนอแนวคิดของตนเอง ผ่านสิ่งที่เรียนรู้ว่าจะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปทำอะไรกับตนเอง โดยครูแสดงตัวอย่างการนำไปประยุกต์ใช้ เมื่อเจอคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา มีวิธีการอ่านอย่างไร เมื่อนักเรียนได้เห็นแบบอย่าง จะทำให้เกิดการเลียนแบบ และเรียนรู้ในการนำไปใช้กับตนเอง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียน เกี่ยวกับคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา โดยการยกตัวอย่าง และใช้ คำถาม สอ บ ถาม นักเรียน 2. ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน โดยการใช้ คำถาม หรือ ลอง ยกตัวอย่างคำแล้วให้นักเรียนตอบว่า เป็นคำในมาตราแม่ นั้น ใช่หรือไม่ เพราะเหตุใดจึงตอบเช่นนั้น 3. ตรวจสอบ คำที่นักเรียนยกตัวอย่างว่าใช่คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ใน มาตรา ตัวสะกดนั้นหรือไม่ พร้อมให้เหตุผลประกอบ 4. ครูถาม นักเรียน เกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทบทวนสิ่งที่เรียนรู้ที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา 2. ยกตัวอย่างคำใหม่ๆ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา 3. เรียนรู้จากตัวอย่างที่ครูทำให้ดูแล้วนำมาปรับใช้ 4. บอกสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้ และการนำไปประยุกต์ใช้ 5. แต่งประโยคจากคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา 6. ทดสอบหลังเรียน 7. รับทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
		ได้รับ และแนวคิดในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้	
		5. แนะนำเกี่ยวกับการแต่งประโยค และยกตัวอย่าง	
		6. ทดสอบหลังเรียน	
		7. สะท้อนผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ โดยการประกาศคะแนน	

1.5 ในส่วนของการกำหนดคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ผู้วิจัยได้กำหนดคำให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น และอยู่ในกรอบคำของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งได้สืบวัฒนธรรมท้องถิ่น ดังนี้

ตาราง 3 แสดงการคัดเลือกวัฒนธรรมท้องถิ่นที่นำมาใช้ในการสร้างกิจกรรมการอ่าน และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ที่	เรื่อง	วัฒนธรรมท้องถิ่น	จำนวนชั่วโมง
1	คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กก)	- ประเพณีบวชช้าง แห่งภาค ไทยพวน - อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชชนาลัย - ป้ายประชาสัมพันธ์ในอำเภอศรีสัชชนาลัย	3
2	คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กบ)	- งานประเพณีลอยกระทง - วัดพระศรีรัตนมหาธาตุสุโขทัย - สวนสัตว์สนามบินสุโขทัย	3
3	คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กน)	- เพลงคำขวัญสุโขทัย - องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่ง - วัดนางพญา	3
4	คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กด)	- งานย้อนอดีต ศรีสัชชนาลัย - ศูนย์การท่องเที่ยวบ้านนาต้นจั่น - อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชชนาลัย	3

วัฒนธรรมเหล่านี้เป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นที่นักเรียนคุ้นเคยในชีวิตประจำวันและสามารถนำคำที่ได้เห็นได้รู้จักมาใช้ได้จริงในการอ่านคำ

1.6 ดำเนินการสร้างกิจกรรมการอ่าน และแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการอ่าน จำนวน 12 ชั่วโมง ประกอบด้วยเนื้อหาเป็น 4 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กก)	จำนวน 3 ชั่วโมง
เรื่องที่ 2 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กบ)	จำนวน 3 ชั่วโมง
เรื่องที่ 3 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กน)	จำนวน 3 ชั่วโมง
เรื่องที่ 4 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กด)	จำนวน 3 ชั่วโมง

โดยแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน ประกอบด้วย

1.6.1 หัวเรื่อง

1.6.2 มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

1.6.3 สาระสำคัญ

1.6.4 จุดประสงค์การเรียนรู้

1.6.5 สาระการเรียนรู้

1.6.6 กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความสนใจโดยสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย

ขั้นที่ 2 ขั้นเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ

ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านสื่อ

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้

ขั้นที่ 5 ขั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้

1.6.7 สื่อการเรียนรู้

1.6.8 การวัดและประเมินผล

1.7 นำกิจกรรมการอ่าน และแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

1.8 นำกิจกรรมการอ่านที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล และสื่อ โดยใช้แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เทียบกับเกณฑ์ โดยค่าเฉลี่ยต้องมีค่า 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต้องไม่เกิน 1.00 ถือว่าเข้าเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 72)

1.9 นำกิจกรรมการอ่านและแผนการจัดกิจกรรมมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.10 นำกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านแม่ท่าแพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน 31 คน เพื่อพิจารณาหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

1.11 นำกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง และจัดพิมพ์เป็นเอกสารฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการทดลองจริงต่อไป

2. การสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน และแผนการจัดกิจกรรม โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิธีการตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน และแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน

2.2 กำหนดประเด็นหัวข้อที่ต้องการประเมิน คือ การจัดกิจกรรมการอ่าน ดังนี้

2.2.1 การประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรม
ท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ มีขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้

- 1) ขึ้นสร้างความสนใจโดยสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย
- 2) ขึ้นเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ
- 3) ขึ้นสร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านสื่อ
- 4) ขึ้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้
- 5) ขึ้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้

2.2.2 การประเมินความเหมาะสมของแผนของการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้
สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย

- 1) คำชี้แจง
- 2) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการอ่าน
- 3) แผนการจัดกิจกรรมการอ่าน

2.3 การสร้างแบบประเมินมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) และปลายเปิดในส่วนท้าย
ของแบบประเมินเพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยกำหนดเป็นคะแนน
5 ระดับ ตามวิธีลิเคิร์ท (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมในระดับ มากที่สุด
4	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมในระดับ มาก
3	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมในระดับ ปานกลาง
2	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมในระดับ น้อย
1	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมในระดับ น้อยที่สุด

2.4 นำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน และแผนการจัดกิจกรรมการ
อ่านที่สร้างเสร็จแล้วไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหาและ
ความสอดคล้องกับประเด็นที่กำหนด แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.5 นำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน และแผนการจัดกิจกรรมการ
อ่านให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขตามความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน
ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำไปใช้ในงานวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 เพื่อสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดำเนินการ ดังนี้

1. การประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน และแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้

1.1 ติดต่อประสานงานกับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือวิจัยถึงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน และแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ไปยังผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

1.2 นำกิจกรรมการอ่าน และแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ พร้อมแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน และแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน และแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้เกณฑ์ตัดสินความเหมาะสม คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103)

1.3 แก้ไขปรับปรุงกิจกรรมการอ่าน และแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำไปทดลองต่อไป

3. การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.1 ติดต่อ ประสานงานกับบัณฑิตมหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือวิจัย ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแม่ท่าแพ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปาก

คະยาง อําเภอศรีสัชชนาลัย จังหวัดสุโขทัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ดำเนินการทดลองใช้กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผล โดยนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ท่าแพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 31 คน

3.3 ปรับปรุงพัฒนากิจกรรมการอ่านให้มีความเหมาะสมก่อนนำไปใช้ทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน และแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบ

2. นำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรม และแผนการจัดกิจกรรมการอ่านจากผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดออกเป็น 5 ระดับ ในแต่ละรายข้อ มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ $\bar{X} \geq 3.51$ และ $S.D. \leq 1.00$ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ตามระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 102-103)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง	ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง	ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง	ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง	ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง	ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. หาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้พิจารณาตามค่า E.I ต้องมากกว่า 0.5 ถึงผ่านเกณฑ์

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เครือข่ายแก่งสารจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านปากค่าง อำเภอสรีษชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 1 ห้องเรียน จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขั้นตอนดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

1. ศึกษาหนังสือ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา และวิธีสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
2. ศึกษาขอบเขตเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามโครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สนุกกับมาตราตัวสะกด
3. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เป็นแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ ให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียน จำนวน 1 ฉบับ รวม 40 ข้อพร้อมเกณฑ์การประเมิน

4. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผลตรวจสอบ

5. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบทดสอบวัด โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

6. นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ล้วนสายยศ และอังคณา สายยศ , 2543 หน้า 248-249) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จำนวน 20 ข้อ

7. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา จำนวน 40 ข้อ ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแม่ท่าแพ ปีการศึกษา 2565 จำนวน 24 คน ที่เคยผ่านการเรียนหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สนุกกับมาตราตัวสะกด เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

8. ตรวจสอบคำตอบแบบทดสอบที่อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง โดยในแต่ละข้อ ถ้าอ่านได้ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน ถ้าอ่านผิด ได้ 0 คะแนน

9. จากนั้นนำผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ดังนี้

1) หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ โดยวิธีการของเบรนนอน (Brennan) พิจารณาเกณฑ์ในการเลือกที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

จากนั้นคัดข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียนที่สมบูรณ์ จำนวน 20 ข้อ

2) หาค่าความเชื่อมั่น โดยนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ทั้ง 20 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นและแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้วิธีการของ Lovett ควรมีค่าเข้าใกล้ 1.00

10. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา มาจัดพิมพ์แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ในขั้นตอนการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องดังนี้

แหล่งข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านปากค่าง อำเภอสรีษัณาลัย จังหวัดสุโขทัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน 34 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2. แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขั้นตอนดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ และตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหนังสือ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดความพึงพอใจ และวิธีสร้างแบบวัดความพึงพอใจ ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

2. ศึกษาขอบเขตและโครงสร้างของแบบวัดความพึงพอใจ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. กำหนดลักษณะเครื่องมือเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นต่อข้อความพึงพอใจ ตามวิธีลิเคิร์ท (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมในระดับ มากที่สุด
4	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมในระดับ มาก
3	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมในระดับ ปานกลาง
2	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมในระดับ น้อย
1	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมในระดับ น้อยที่สุด

4. สร้างแบบวัดความพึงพอใจและนำแบบวัดความพึงพอใจเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผลตรวจสอบ

5. นำแบบวัดความพึงพอใจ ที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจ โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่า ประเด็นคำถามมีความสอดคล้องกับประเด็นที่กำหนด

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า ประเด็นคำถามมีความสอดคล้องกับประเด็นที่กำหนด

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่า ประเด็นคำถามไม่มีความสอดคล้องกับประเด็นที่กำหนด

6. นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ล้วนสายยศ และอังคณา สายยศ , 2543 หน้า 248-249) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

ผลการพิจารณาแบบวัดความพึงพอใจ โดยการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน โดยผู้วิจัยได้กำหนดคุณลักษณะของผู้เชี่ยวชาญไว้ ดังนี้

1.1 เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ในสาขาบริหาร วิจัย และพัฒนานวัตกรรมการศึกษา จำนวน 1 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เอี่ยมพร หลินเจริญ อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหาร วิจัย และพัฒนานวัตกรรมการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

1.2 เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ในสาขาหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิเชียร อังรังโสถิตสกุล อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

1.3 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ขึ้นไป จำนวน 1 ท่าน ได้แก่ นางสาวเพียว อ่วมภักดี ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2

พบว่า แบบวัดความพึงพอใจ มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ใช้ได้

7. นำแบบวัดความพึงพอใจ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ไปสอบถามความพึงพอใจกับนักเรียนโรงเรียนบ้านปากค่าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน 34 คน เพื่อพิจารณาหาพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการอ่านที่พัฒนาขึ้น

2. การสร้างแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิธีการตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2 กำหนดประเด็นหัวข้อที่ต้องการวัดความพึงพอใจ ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

2.2.1 ด้านกิจกรรมการอ่าน หมายถึง การกระทำต่างๆ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจในการอ่าน เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการอ่าน เกิดความเพลิดเพลินในการอ่าน พยายามพัฒนาการอ่านของตนให้ถึงระดับการอ่านออกเสียง การอ่านเป็น และอ่านจนเป็นนิสัย

2.2.2 ด้านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น หมายถึง วัสดุหรือเอกสารที่เกี่ยวกับวิถีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีตประเพณี พิธีกรรม และภูมิปัญญา ซึ่งกลุ่มชนและสังคมในท้องถิ่นได้ร่วมกันสร้างสรรค์ สังคม ปลูกฝัง สืบทอด เรียนรู้ ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งด้านจิตใจและด้านวัตถุ อย่างสันติสุข ซึ่งจะนำมาช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนให้เข้าใจการอ่านออกเสียงคำ และความหมายของคำ

2.2.3 ด้านการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรม หมายถึง นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม มีโอกาสได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการอ่านด้วยตนเองทุกคน

2.2.4 ด้านผลการจัดกิจกรรม หมายถึง นักเรียนมีความใฝ่รู้ มีความสนใจในการอ่าน และมีความสามารถในการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตราได้อย่างถูกต้อง

2.2.5 ด้านสถานที่ เวลา และอื่นๆ หมายถึง สถานที่ในการจัดกิจกรรม และเวลาที่ใช้จัดกิจกรรม มีความเหมาะสมต่อความสนใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

2.3 การสร้างแบบประเมินมาตรฐานค่า (Rating Scale) และปลายเปิดในส่วนท้ายของแบบวัดความพึงพอใจ เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยกำหนด

เป็นคะแนน 5 ระดับ ตามวิธีลิเคิร์ต (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมในระดับ มากที่สุด
4	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมในระดับ มาก
3	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมในระดับ ปานกลาง
2	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมในระดับ น้อย
1	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมในระดับ น้อยที่สุด

2.4 นำแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ที่สร้างเสร็จแล้วไปเสนอบริการที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหาและความสอดคล้องกับประเด็นที่กำหนด แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.5 นำแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำไปใช้ในงานวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขั้นก่อนการจัดการเรียนรู้ ก่อนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ทดสอบความรู้อของกลุ่มตัวอย่างก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pretest) โดยการใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา จำนวน 20 ข้อ โดยให้เวลาคนละ 5 นาที

2. ขั้นจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ควบคู่กับการใช้แผนการจัดการกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เริ่มทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ทดลองสัปดาห์ละ 6 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) ชั้นเตรียม ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และอธิบายรูปแบบการเรียนรู้แผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2) ชั้นจัดการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3. ชั้นหลังการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบ การอ่าน 1 ชุด เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา เป็นการอ่านออกเสียงคำ จำนวน 20 ข้อ โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง แล้วจึงตรวจให้คะแนน นำคะแนนที่รวบรวมได้ไปหาค่าทางสถิติ โดยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนมาเปรียบเทียบกับความแตกต่างกับคะแนนทดสอบหลังเรียน

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปของปรกรณ์ ประจัญบาน ดังนี้

1. การเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการทดสอบของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มาเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 ค่าที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าร้อยละ ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 122)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่หรือจำนวนที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น
100

2. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 124)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากสูตรดังนี้ (สมพงษ์ ศรีพชาติ, 2553, หน้า 84)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมคะแนนดิบของนักเรียน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบแต่ละค่ายกกำลังสอง ของนักเรียนแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

4. เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test แบบ dependent (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 133)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมี นัยสำคัญ
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่ (ก่อนและหลังเรียน)
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง หรือจำนวนคู่คะแนน

5. การหาค่าความเที่ยงตรง โดยความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC : Index Objective Congruency) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 124)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องโดยเฉลี่ย

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6. การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ โดยใช้วิธีของเบรนนาน (Brennan) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 106)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก

U แทน จำนวนผู้รอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

L แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

N_1 แทน จำนวนผู้รอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์)

N_2 แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)

7. ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของโลเวตต์ (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด, 2547, หน้า 167)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - C)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

K แทน จำนวนข้อสอบ

x_i แทน คะแนนของคนที่ i

C แทน คะแนนเกณฑ์หรือคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีรายละเอียดดังนี้

1. ผลการสร้างกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้
2. ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้
3. ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้

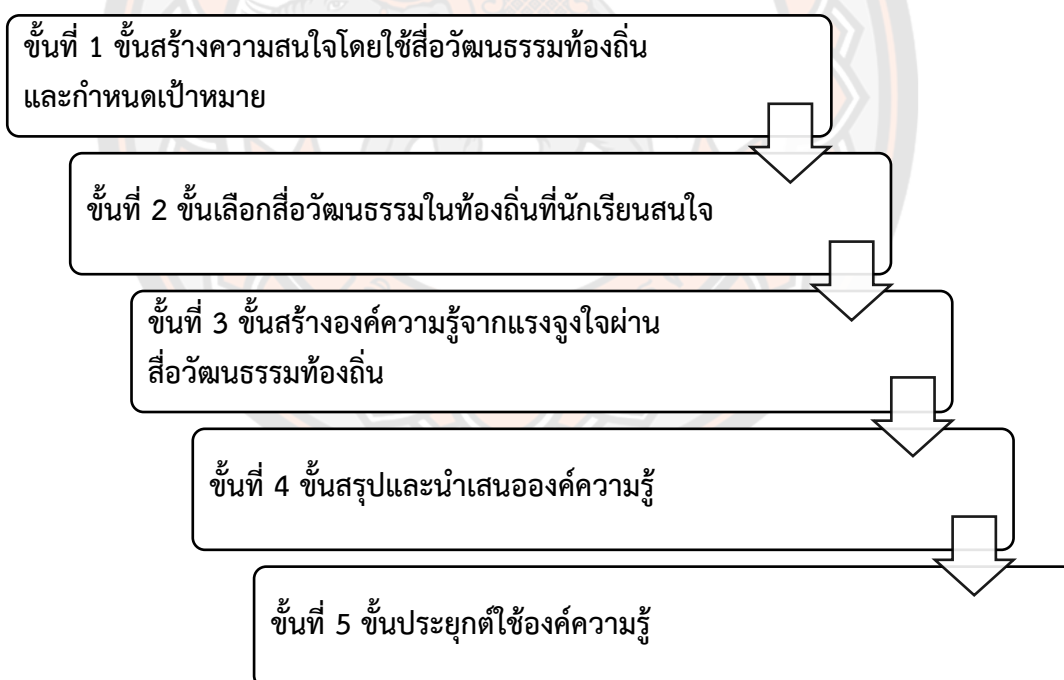
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้
2. ผลการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1. ผลการสร้างกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ซึ่งในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการอ่าน จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการอ่าน ทั้งหมด 5 ขั้นตอน ดังนี้

ภาพ 3 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการอ่าน

ขั้นที่ 1 **ขั้นสร้างความสนใจโดยสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย** โดยครูใช้สื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่น ซึ่งมีเรื่องราวที่นักเรียนมีความสนใจ หรือมีความคุ้นเคยมาก่อนมากระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ และคิดตาม โดยครูแจกแจงประเด็นให้นักเรียนค้นหา และให้เชื่อมโยงกับสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียน นั่นคือเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นที่ 2 **ขั้นเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ** โดยครูเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่สอดคล้องกับเรื่องตัวสะกดไม่ตรงมาตรา มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ศึกษาจากสื่อ โดยครูคอยให้การช่วยเหลือ สนับสนุน และสะท้อนผลนักเรียนในการศึกษาสื่อ กระตุ้นให้นักเรียนได้อ่านคำหรือข้อความจากสื่อที่นำมาใช้ และคอยชี้แนะให้นักเรียนสังเกตคำที่มีตัวสะกด และบอกตัวพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดของคำให้ได้

ขั้นที่ 3 **ขั้นสร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น** โดยครูนำสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นมากระตุ้นความสนใจของนักเรียน และสร้างประเด็นท้าทายเพิ่ม เพื่อให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการใช้สื่อต่างๆ ในการฝึกอ่าน พัฒนาการการอ่านของตนเอง ค้นหาประเด็นที่สนใจ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในห้องเรียน นำข้อมูลของตนเองมาวิเคราะห์ อภิปราย สรุป และสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกัน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง โดยมีครูคอยเป็นผู้ช่วยเหลือชี้แนะ และบอกข้อบกพร่อง เพื่อให้นักเรียนไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้

ขั้นที่ 4 **ขั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้** โดยการให้นักเรียนได้สรุปสิ่งที่เรียนรู้ในรูปแบบของใบกิจกรรมซึ่งเป็นการตอบคำถามจากการเรียนรู้ที่ผ่านมา โดยนักเรียนสามารถเลือกคำหรือข้อความที่จะมานำเสนอได้ด้วยตนเอง แล้วนำเสนอสิ่งที่รู้ให้กับเพื่อน และครูด้วยตนเองก่อน ซึ่งครูจะคอยตรวจสอบการนำเสนอของนักเรียน ว่ามีความถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังไม่ถูกต้อง ครูจะคอยแนะนำเพื่อให้เกิดความถูกต้อง

ขั้นที่ 5 **ขั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้** โดยการให้นักเรียนได้ทบทวนสิ่งที่เรียนรู้และเสนอแนวคิดของตนเองผ่านสิ่งที่เรียนรู้ว่าจะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปทำอะไรกับตนเอง โดยครูแสดงตัวอย่างการนำไปประยุกต์ใช้ เมื่อเจอคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา มีวิธีการอ่านอย่างไร เมื่อนักเรียนได้เห็นแบบอย่าง จะทำให้เกิดการเลียนแบบและเรียนรู้ในการนำไปใช้กับตนเอง

2. ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนว การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ ตรงมาตรา โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน

ตาราง 4 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ที่	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
กิจกรรมการเรียนรู้				
1	ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความสนใจโดยสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย			
1.1	ครูใช้สื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่น ซึ่งมีเรื่องราวที่ นักเรียนสนใจ	4.67	0.58	มากที่สุด
1.2	สื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นำมาใช้มีความ เชื่อมโยงกับเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ยรวม		4.50	0.55	มาก
2	ขั้นที่ 2 ขั้นเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ			
2.1	ครูเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ ที่สอดคล้องกับเรื่องตัวสะกดไม่ตรงมาตรา	4.33	0.58	มาก
2.2	สื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นำมาใช้มีความ สอดคล้องกับเรื่องตัวสะกดไม่ตรงมาตรา	4.33	0.58	มาก
2.3	กิจกรรมที่นำมาจัดให้นักเรียนมีความ หลากหลาย	4.67	0.58	มากที่สุด
2.4	กิจกรรมที่นำมาจัดส่งเสริมความสามารถในการ อ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียน	4.33	0.58	มาก
2.5	นักเรียนสามารถอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตราได้ ถูกต้อง	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ยรวม		4.40	0.51	มาก
3	ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น			
3.1	นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการใช้สื่อต่าง ๆ	4.67	0.58	มากที่สุด

ที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
3.2	นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในห้องเรียน ได้วิเคราะห์ อภิปราย สรุป และสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกัน	4.33	0.58	มาก
3.3	นักเรียนสามารถบอกจำนวน และพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตรานั้นได้	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ยรวม		4.44	0.53	มาก
4	ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้			
4.1	นักเรียนได้สรุปสิ่งที่เรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ ตามความคิดของนักเรียน	4.33	0.58	มาก
4.2	นักเรียนได้นำเสนอสิ่งที่รู้ โดยบอกจำนวน ตัวสะกดและพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในแม้นั้นได้	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.50	0.55	มาก
5	ขั้นที่ 5 ขั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้			
5.1	นักเรียนได้ทบทวนสิ่งที่เรียนรู้และเสนอแนวคิดของตนเองผ่านสิ่งที่เรียนรู้	4.33	0.58	มาก
5.2	นักเรียนสามารถยกตัวอย่างคำที่สะกดไม่ตรงมาตราในมาตราแม้นั้นได้	4.33	0.58	มาก
5.3	นักเรียนสามารถวิเคราะห์คำที่สะกดไม่ตรงมาตราได้ ว่าเป็นคำในมาตราไหนหรือไม่ เพราะอะไร	4.33	0.58	มาก
5.4	นักเรียนสามารถบอกได้ว่า จะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปทำอะไรกับตนเอง	4.33	0.58	มาก
5.5	นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.40	0.51	มาก
ผลเฉลี่ยรวม		4.43	0.50	มาก

จากตาราง 4 พบว่าผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีความเหมาะสมมากที่สุด คือ 1.1) ครูใช้สื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่น ซึ่งมีเรื่องราวที่นักเรียนสนใจ ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.58) 2.3) กิจกรรมที่นำมาจัดให้นักเรียนมีความหลากหลาย ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.58) 3.1) นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการใช้สื่อต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.58) 4.2) นักเรียนได้นำเสนอสิ่งที่รู้ โดยบอกจำนวนตัวสะกดและพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในแม้นั้นได้ ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.58) 5.5) นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้ ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.58) และด้านที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุด คือ 1.2) สื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นำมาใช้มีความเชื่อมโยงกับเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.58) 2.1) ครูเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจที่สุดคล้องกับเรื่องตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.58) 2.2) สื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นำมาใช้มีความสอดคล้องกับเรื่องตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.58) 2.4) กิจกรรมที่นำมาจัดส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียน ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.58) 2.5) นักเรียนสามารถอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตราได้ถูกต้อง ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.58) 3.2) นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในห้องเรียน ได้วิเคราะห์ อภิปราย สรุป และสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกัน ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.58) 3.3) นักเรียนสามารถบอกจำนวน และพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตรานั้นได้ ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.58) 4.1) นักเรียนได้สรุปสิ่งที่เรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ ตามความคิดของนักเรียน ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.58) 5.1) นักเรียนได้ทบทวนสิ่งที่เรียนรู้ และเสนอแนวคิดของตนเองผ่านสิ่งที่เรียนรู้ ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.58) 5.2) นักเรียนสามารถยกตัวอย่างคำที่สะกดไม่ตรงมาตราในมาตราแม้นั้นได้ ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.58) 5.3) นักเรียนสามารถวิเคราะห์คำที่สะกดไม่ตรงมาตราได้ ว่าเป็นคำในมาตรานั้นหรือไม่ เพราะอะไร ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.58) 5.4) นักเรียนสามารถบอกได้ว่า จะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปทำอะไรกับตนเอง ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.58)

ตาราง 5 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
แผนการจัดการเรียนรู้				
1	จุดประสงค์การเรียนรู้			
1.1	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2	เน้นพฤติกรรมระดับสูงของนักเรียนหรือทักษะการคิดขั้นสูง	3.67	0.58	มาก
1.3	ระบุครบทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.67	0.58	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	4.44	0.73	มาก
2	สาระสำคัญ			
2.1	สาระสำคัญถูกต้องตามเนื้อหาในบทเรียน	4.00	1.00	มาก
2.2	สาระสำคัญ มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	0.58	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.17	0.75	มาก
3	สาระการเรียนรู้			
3.1	สาระการเรียนรู้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสาระสำคัญ	4.00	1.00	มาก
3.2	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551	4.33	0.58	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.17	0.75	มาก
4	คุณลักษณะอันพึงประสงค์			
4.1	คุณลักษณะอันพึงประสงค์สามารถเกิดขึ้นได้จริงในขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	3.67	0.58	มาก
5	สมรรถนะสำคัญของนักเรียน			
5.1	สมรรถนะสอดคล้องกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	4.00	1.00	มาก

ที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
6	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
6.1	สอดคล้องกับผลการเรียนรู้และจุดประสงค์ที่ตั้งไว้	5.00	0.00	มากที่สุด
6.2	มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา	5.00	0.00	มากที่สุด
6.3	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้มีลำดับและความต่อเนื่องที่เหมาะสม	4.33	0.58	มาก
6.4	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สามารถกระตุ้นความสนใจของนักเรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	4.75	0.45	มากที่สุด
7	สื่อการเรียนรู้			
7.1	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
7.2	สื่อการเรียนรู้สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนได้	4.33	0.58	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.67	0.52	มากที่สุด
8	การวัดและประเมินผล			
8.1	การวัดและประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์	5.00	0.00	มากที่สุด
8.2	มีวิธีการวัดและประเมินที่หลากหลาย	4.67	0.58	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	4.83	0.41	มากที่สุด
	ผลเฉลี่ยรวม	4.45	0.67	มาก

จากตาราง 5 พบว่าผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามความคิดเห็นของ

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีความเหมาะสมมากที่สุด คือ 1.1) สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) 6.1) สอดคล้องกับผลการเรียนรู้และจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) 6.2) มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) 7.1) สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียน ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) 8.1) การวัดและประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์ ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) และด้านที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุด คือ 1.2) เน้นพฤติกรรมระดับสูงของนักเรียนหรือทักษะการคิดขั้นสูง ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.58) 4.1) คุณลักษณะอันพึงประสงค์สามารถเกิดขึ้นได้จริงในขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.58)

ตาราง 6 แสดงผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม (20 คะแนน)		ดัชนี ประสิทธิผล (E.I)	ร้อยละ	แปลผล
	คะแนนรวม ก่อนเรียน	คะแนนรวม หลังเรียน			
31	300	484	0.5748	57.48	ผ่านเกณฑ์

จากตาราง 6 พบว่า ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.5748 ซึ่งผ่านเกณฑ์ เมื่อพิจารณาตามค่า E.I ต้องมากกว่า 0.5 ถึงผ่านเกณฑ์ แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เพิ่มขึ้น 0.5748 หรือคิดเป็นร้อยละ 57.48

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวทางการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวทางการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้

ตาราง 7 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวทางการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	34	20	11.15	2.96	26.28*	0.0000
หลังเรียน	34	20	16.00	3.20		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 พบว่า ก่อนเรียนความสามารถในการอ่าน คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียน ที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวทางการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียน โดยกิจกรรมการอ่านสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่าน คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนจากแบบทดสอบการอ่านคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราก่อนที่จะเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวทางการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 11.15 และหลังเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวทางการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน เท่ากับ 16.00 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียน

2. ผลการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทยคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ชั้นที่ 1 ชั้นสร้างความสนใจโดยสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย

จากการศึกษาผลการจัดกิจกรรม พบว่า เมื่อครูนำสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นมาให้นักเรียนได้ศึกษา จากวิดิทัศน์ นักเรียนมีความสนใจฟัง และสังเกตคำจากสื่อวิดิทัศน์วัฒนธรรมท้องถิ่นที่นำมาให้นักเรียนดู และมีความสนใจในการอ่านคำจากสื่อวิดิทัศน์ โดยที่ครูสร้างเงื่อนไขกับนักเรียน ให้นักเรียนสังเกตและบันทึกคำที่ได้จากการดูวิดิทัศน์ให้ได้มากที่สุด และขออาสาสมัครนักเรียนนำคำมาเขียนให้เพื่อนดูบนกระดาน พร้อมทั้งอ่านนำและให้เพื่อนๆ อ่านตาม เพื่อให้ให้นักเรียนคนอื่นๆ ช่วยสังเกตความถูกต้องในการอ่านและการเขียนของเพื่อนที่เป็นอาสาสมัคร ตัวอย่างเช่น

นักเรียนอาสาสมัครได้ออกมาเขียน คำว่า “บวดนาก” และอ่านให้เพื่อนๆ อ่านตาม จะมีนักเรียนกลุ่มหนึ่งบอกว่า เขียนยังไม่ถูกต้อง และบอกว่า คำว่า “บวดนาก” ที่ถูกต้องนั้น คำว่า “บวด” ต้องเป็น “ช” สะกด และคำว่า “นาก” นั้น ต้องเป็น “ค” สะกด

เมื่อครูนำแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา มาทดสอบก่อนเรียน นักเรียนทีละคน โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ จำนวน 20 คำ ใช้เวลา 10 นาที พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านได้ เนื่องจากไม่รู้ตัวสะกดของคำนั้นๆ ออกเสียงอย่างไร

2.2 ชั้นที่ 2 ชั้นเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ

จากการศึกษาผลการจัดกิจกรรม พบว่า เมื่อครูได้เลือกสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งเป็นเรื่องที่นักเรียนเคยได้เห็น หรือรู้จักในท้องถิ่น เช่น อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชชนาลัย ป้ายประชาสัมพันธ์ในอำเภอศรีสัชชนาลัย ประเพณีบวชช้าง แห่งภาค ไทยพวน งานประเพณีลอยกระทง วัดพระศรีรัตนมหาธาตุเชลียง สวนสัตว์สนามบินสุโขทัย เพลงคำขวัญสุโขทัย องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่ง วัดนางพญา ศูนย์การท่องเที่ยวบ้านนาต้นจั่น งานย้อนอดีต ศรีสัชชนาลัย มาให้นักเรียนได้ศึกษาเรียนรู้ นักเรียนเกิดความสามารถในการอ่านคำจากสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยมีครูคอยชี้แนะ คำที่นักเรียนสะกดและอ่านไม่ได้ และคัดเลือกคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา และเป็นคำในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มาจัดทำสื่อบัตรภาพ บัตรคำ และสมุดอ่านเล่มเล็ก ที่ครูได้คัดเลือกคำจากในวัฒนธรรมท้องถิ่นที่นักเรียนรู้จัก และเคยพบเห็น หรือได้ยินมาก่อน โดยมีจำนวนคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ในมาตราแม่ กก มี

จำนวน 25 คำ มาตราแม่ กบ มีจำนวน 23 คำ มาตราแม่ กน จำนวน 40 คำ และมาตราแม่ กด จำนวน 40 คำ ซึ่งบางคำนั้น นักเรียนยังไม่สามารถอ่านได้ด้วยตนเอง เนื่องจากเป็นตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตรา ครูจึงนำภาพที่อยู่ในวัฒนธรรมท้องถิ่นมาให้นักเรียนสังเกต และลองช่วยกันตอบว่า ภาพนี้คืออะไร ซึ่งนักเรียนสามารถตอบได้ แล้วจึงนำบัตรภาพที่มีคำอ่าน ซึ่งตรงกับบัตรคำมาให้นักเรียนช่วยกันลองสะกดคำจากการแจกลูกสะกดคำในบัตรคำ โดยมีครูเป็นผู้คอยชี้แนะ ซึ่งพบว่า นักเรียนสามารถสะกดคำอ่าน และอ่านคำที่เป็นคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ครูยังได้แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม โดยการจับกลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง อ่อน ให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อช่วยกันทำกิจกรรม 3 กิจกรรม นั่นคือ

กิจกรรมที่ 1 จับคู่บัตรภาพ กับบัตรคำ โดยนักเรียนที่เก่งจะอ่านคำจากบัตรคำ ให้สมาชิกในกลุ่มฟัง และให้สมาชิกในกลุ่มคนอื่นๆ อ่านตาม และช่วยกันหาบัตรภาพที่ตรงกับบัตรคำที่อ่าน

กิจกรรมที่ 2 ส่งเสียงกระซิบคำ โดยสมาชิกแต่ละคนเรียงแถวเป็นแถวแนวตั้ง และให้สมาชิกคนที่ 1 หยิบบัตรคำมา 1 ใบ แล้วไปกระซิบให้คนถัดไปฟัง จากนั้นตนเองก็ไปอยู่ท้ายสุด รอจนกว่าสมาชิกในกลุ่มจะกระซิบมาถึง คนที่ 2 ก็ไปหยิบบัตรคำมา 1 ใบแล้วกระซิบให้คนถัดไป จากนั้นตนเองไปอยู่ท้ายสุด รอจนกว่าสมาชิกในกลุ่มจะกระซิบมาถึง ทำแบบนี้จนครบทุกคน แล้วให้คัดเลือกคนที่จะไปเขียนบนกระดานพร้อมอ่านให้เพื่อนๆ อ่านตาม

กิจกรรมที่ 3 อ่านสมุดเล่มเล็ก โดยการให้ร่วมกันอ่านคำจากสมุดเล่มเล็ก และสังเกตตัวสะกดจากคำที่อยู่ในสมุดเล่มเล็ก

และนักเรียนแต่ละคนสามารถเขียนคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ในใบกิจกรรมที่ 1 ได้ด้วยตนเอง และสามารถหาตัวสะกดได้ถูกต้อง

2.3 ชั้นที่ 3 ชั้นสร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านสื่อ

จากการศึกษาผลการจัดกิจกรรม พบว่า เมื่อนักเรียนได้ศึกษาสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น เรื่อง อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย ป้ายประชาสัมพันธ์ในอำเภอศรีสัชนาลัย ประเพณีบวชช้าง แห่งภาคไทยพวน งานประเพณีลอยกระทง วัดพระศรีรัตนมหาธาตุสุโขทัย สวนสัตว์สนามบินสุโขทัย เพลงคำขวัญสุโขทัย องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่ง วัดนางพญา ศูนย์การท่องเที่ยวบ้านนาต้นจัน งานย้อนอดีต ศรีสัชนาลัย นักเรียนจะได้อ่านเรื่องจากสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้อ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา โดยการชี้แนะจากครู ได้จับคู่อภิปรายผลการเรียนรู้จากใบกิจกรรมที่ 1 ร่วมกัน ได้ช่วยกันวิเคราะห์คำ

ของคู่ตนเอง แล้วว่ามีคำว่าอะไร อ่านอย่างไร มีลักษณะคล้ายหรือแตกต่างกันอย่างไรบ้าง ทำให้นักเรียนได้ทราบว่าพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด ในมาตราตัวสะกดนั้น สามารถมีได้หลายตัว และแต่ละตัวออกจากเหมือนกับชื่อแม่ เช่น คำว่า “บวช” จากประเพณีบวชช้าง แห่งภาค ไทยพวน เป็นคำที่มี “ช” เป็นตัวสะกด ออกเสียงเป็น “ด” ดังนั้น “ช” เป็นตัวสะกด ในมาตรา แม่ กต , คำว่า “นาค” จากประเพณีบวชช้าง แห่งภาค ไทยพวน เป็นคำที่มี “ค” เป็นตัวสะกด ออกเสียงเป็น “ก” ดังนั้น “ค” เป็นตัวสะกด ในมาตรา แม่ กก เป็นต้น และสังเกตว่าในมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตรา แต่ละ มาตรา มีตัวสะกดกี่ตัว อะไรบ้าง

2.4 ชั้นที่ 4 ชั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้

จากการศึกษาผลการจัดกิจกรรม พบว่า จากการที่นักเรียนได้เรียนรู้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ทั้ง 11 เรื่อง โดยการอ่านและศึกษาภาพประกอบนั้น ทำให้นักเรียนได้ฝึกการสังเกตคำ และบทอ่าน เรื่องสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งนักเรียนเคยได้เห็นในชีวิตประจำวัน หรือรู้จักมาแล้ว นักเรียนสามารถสรุปได้ว่าคำที่มีตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตรา คือ คำที่มีตัวสะกดหลายตัวในมาตราเดียวกัน แต่ออกเสียงเหมือนตัวที่เป็นแม่ นั่นๆ และสามารถบอกได้ว่าตัวสะกดในมาตรา แม่ที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา มีแม่ อะไรบ้าง และแต่ละมาตรา มีตัวสะกดกี่ตัว อะไรบ้าง เช่น มาตรา แม่ กก มีตัวสะกด 4 ตัว ได้แก่ ก, ข, ค, ฅ , มาตรา แม่ กบ มีตัวสะกด 5 ตัว ได้แก่ บ, ป, ภ, พ, ฟ , มาตรา แม่ กน มีตัวสะกด 6 ตัว ได้แก่ น, ณ, ญ, ร, ล, ฬ , มาตรา แม่ กต มีตัวสะกด 18 ตัว ได้แก่ จ, ฉ, ช, ซ, ฌ, ฎ, ฏ, ฐ, ฑ, ฒ, ด, ต, ถ, ท, ฒ, ศ, ษ, ส เมื่อนักเรียนได้ฝึกอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตราจากสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่น ตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ นั่นคือนักเรียนได้ฝึกอ่านจากคำที่นักเรียนเคยได้เห็นหรือได้ยินมา ทำให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำจากการแจกลูกสะกดคำ และสามารถฝึกอ่านคำจากคำอ่านได้ นอกจากนี้ยังสามารถยกตัวอย่างคำ และบอกข้อสังเกตของคำที่สะกดไม่ตรงมาตราได้ ทำให้สามารถอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตราอย่างถูกต้อง และจะทำให้สามารถออกเสียงตัวสะกดและคำได้อย่างถูกต้องอีกด้วย

2.5 ชั้นที่ 5 ชั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้

จากการศึกษาผลการจัดกิจกรรม พบว่า หลังจากให้นักเรียนได้อ่านและศึกษาจากบัตรภาพ บัตรคำ และสมุดเล่มเล็ก เรื่องสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น นักเรียนสามารถอ่านบทอ่านและบัตรคำได้ด้วยตนเอง โดยการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้จากการอ่านคำที่สะกดตรงตามมาตรา และออกเสียงตัวสะกดตามมาตรานั้นๆ ได้ถูกต้อง เนื่องจากนักเรียนทราบแล้วว่า ตัวสะกดนั้นอยู่ในมาตราแม่อะไร

และนักเรียนสามารถยกตัวอย่างคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้ สามารถอ่านคำได้อย่างถูกต้อง และบอกได้ว่าตัวสะกดของคำที่ยกตัวอย่างนั้นเป็นตัวอะไร อยู่ในมาตราตัวสะกด แม่ อะไร เช่น คำว่า “ลำโพง” อ่านว่า ลำ - โพง ตัวสะกดคือ “ค” ออกเสียงเป็น “ก” อยู่ในมาตรา แม่ กก การนำไปประยุกต์ เช่น “ฉันไปลำโพง” เมื่อนักเรียนสามารถอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตราได้อย่างถูกต้อง ทำให้นักเรียนสามารถสื่อสารและนำคำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเช่นกัน และหลังจากที่นักเรียนทดสอบอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา นักเรียนส่วนใหญ่สามารถอ่านออกเสียงคำที่กำหนดได้อย่างถูกต้อง ทำให้นักเรียนมีความภาคภูมิใจในตนเอง และมีความกล้า ความอยากที่จะอ่านภาษาไทยต่อไป

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (n=34)

ประเด็นข้อคำถาม	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านกิจกรรมการอ่าน	4.71	0.25	มากที่สุด
1 กิจกรรมการอ่าน ใช้คำที่สะกดไม่ตรงมาตราตามระดับชั้นของนักเรียน	4.76	0.43	มากที่สุด
2 กิจกรรมการอ่าน มีความหลากหลาย น่าสนใจ ช่วยให้นักเรียนสนุกกับการเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
3 กิจกรรมการอ่าน ช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ของนักเรียน	4.47	0.61	มาก
4 กิจกรรมการอ่าน มีขั้นตอนที่มีความชัดเจน	4.79	0.41	มากที่สุด
5 กิจกรรมการอ่าน ทำให้รู้จักกันมากขึ้น ทั้งครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน	4.53	0.71	มากที่สุด

ประเด็นข้อคำถาม	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความพึง พอใจ
ด้านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น	4.64	0.41	มากที่สุด
6 สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่นำมาใช้มีความชัดเจน น่าสนใจ และเป็นที่ยึดใจของนักเรียน	4.71	0.58	มากที่สุด
7 สื่อต่างๆ ในห้องเรียนมีความหลากหลาย และ ทันสมัย	4.59	0.74	มากที่สุด
8 สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นมีความเหมาะสมกับ นักเรียน	4.62	0.60	มากที่สุด
ด้านการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรม	4.74	0.43	มากที่สุด
9 นักเรียนมีส่วนร่วมในทำกิจกรรมทุกขั้นตอน	4.47	0.86	มากที่สุด
10 นักเรียนมีโอกาสได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านผลการจัดกิจกรรม	4.72	0.25	มากที่สุด
11 การจัดกิจกรรมช่วยเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา	4.50	0.62	มาก
12 การจัดกิจกรรมช่วยกระตุ้นความสนใจ ให้เกิด การใฝ่รู้ ในการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา	4.65	0.65	มากที่สุด
13 การจัดกิจกรรมช่วยให้นักเรียนอ่านคำที่สะกด ไม่ตรงมาตราได้ถูกต้อง	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านสถานที่ เวลา และอื่นๆ	4.61	0.38	มากที่สุด
14 สถานที่ในการจัดกิจกรรมมีความสะอาด กว้างขวาง สะดวกต่อการจัดกิจกรรม	4.97	0.17	มากที่สุด
15 บรรยากาศในห้องเรียนเอื้อต่อการทำกิจกรรม การอ่าน	4.50	0.71	มาก
16 ระยะเวลาในการทำกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.82	0.52	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.68	0.23	มากที่สุด

จากตาราง 8 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.68 , S.D. = 0.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.74 , S.D. = 0.43) รองลงมา คือ ด้านผลการจัดกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.72 , S.D. = 0.25) และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสถานที่ เวลา และอื่นๆ อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.61 , S.D. = 0.38)

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนากิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1. ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.1 กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นของ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, (2564) ร่วมกับวิธีการช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ของ วัต บรูเนอร์ และรอสส์ (Wood, Bruner & Ross. 1976) ซึ่งมีขั้นตอนการเรียนรู้จำนวน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความสนใจโดยสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย ขั้นที่ 2 ขั้นเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านสื่อ ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้ ขั้นที่ 5 ขั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้ โดยเนื้อหาของกิจกรรมการอ่าน แบ่งออกเป็น 11 เรื่อง เรื่องที่ 1 ประเพณีบวชช่าง แห่งภาคไทยพวน เรื่องที่ 2 อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสขนาลัย เรื่องที่ 3 ป้ายประชาสัมพันธ์ในอำเภอศรีสขนาลัย เรื่องที่ 4 งานประเพณีลอยกระทง เรื่องที่ 5 วัดพระศรีรัตนมหาธาตุเชลียง เรื่องที่ 6 สวนสัตว์สวนามบินสุโขทัย

เรื่องที่ 7 เพลงคำขวัญสุโขทัย เรื่องที่ 8 องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่ง เรื่องที่ 9 วัดนางพญา เรื่องที่ 10 งานย้อนอดีต ศรีสัชชาลัย เรื่องที่ 11 ศูนย์การท่องเที่ยวบ้านนาต้นจั่น

1.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า กิจกรรมการอ่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.50)

1.3 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการอ่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.67)

1.4 ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านปากคะยาง อำเภอศรีสัชชาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 34 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน เท่ากับ 0.57

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านปากคะยาง อำเภอศรีสัชชาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 34 คน มีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ผลการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ พบว่าในระหว่างการจัดกิจกรรมการอ่าน นักเรียนเกิดความสามารถในการอ่าน โดยนักเรียนสามารถสะกดคำ และอ่านออกเสียงคำจากเรียนรู้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่เคยพบเห็น หรือ รู้จัก เคยได้ยินมาก่อน จากสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ในการจัดกิจกรรมการอ่านแต่ละขั้นตอน พบว่า นักเรียนให้ความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ นักเรียนเกิดความเข้าใจและสร้างองค์ความรู้ด้วยตัวนักเรียนเองจากการที่ครูคอยชี้แนะในด้านการสะกดคำ ตามมาตรา และการออกเสียงคำตามการสะกดให้ถูกต้อง ทำให้นักเรียนได้ฝึกอ่านคำซ้ำๆ จากกิจกรรมการอ่านทั้ง 3 กิจกรรมร่วมกับเพื่อนในกลุ่มเพิ่มมากขึ้น จนสามารถอ่านคำที่สะกดไม่ตรง มาตราได้อย่างถูกต้อง

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านปากคะยาง อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 34 คน พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.23)

อภิปรายผล

จากการพัฒนากิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นำมาอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า กิจกรรมการอ่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.00) ความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.05) และดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน เท่ากับร้อยละ 57 เนื่องจากในขั้นตอนกระบวนการสร้างกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้สร้างตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการศึกษากิจกรรมการอ่าน แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ซึ่งการจัดกิจกรรมการอ่านโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ผู้วิจัยใช้แนวคิดของ การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อในชีวิตประจำวันของ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, (2564) ร่วมกับวิธีการช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ของ วิต บรูเนอร์ และรอสส์ (Wood, Bruner & Ross. 1976) มาสร้างเป็นกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยมีลำดับขั้นตอนกระบวนการจัดกิจกรรมการอ่าน จำนวน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความสนใจโดยสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย ขั้นที่ 2 ขั้นเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านสื่อ ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้ ขั้นที่ 5 ขั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้ จากนั้นผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สนุกกับมาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐาน ตัวชี้วัดในการดำเนินการพัฒนากิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้มีการตรวจสอบแก้ไขในส่วนที่ยังบกพร่องของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และได้เสนอกิจกรรมการอ่านให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน ความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน ซึ่งมีเนื้อหาในการจัดกิจกรรม 4 เรื่อง ได้แก่ 1) คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กก) 2) คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กบ) 3) คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่

กน) 4) คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กต) เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม 12 ชั่วโมง เพื่อที่จะส่งเสริมให้นักเรียนสามารถอ่านคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้ สอดคล้องกับ พนายน้อย รอดชู (2563) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่เรียนด้วย สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้มีแรงจูงใจในการเรียนอยู่ใน ระดับมากทั้งรายด้านและภาพรวมได้แก่ด้านประโยชน์ของการอ่านภาษาอังกฤษ (\bar{X} = 4.3, S.D = .0.51) ด้านความสนใจ ความตั้งใจและความเอาใจใส่ในการเรียน (\bar{X} = 4.49, S.D = .0.52) ด้านความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จ (\bar{X} = 4.42, S.D = .0.60)

จากการทดลองกับนักเรียนจำนวน 31 คนเพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่านโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ท่าแพ อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย พบว่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่านเท่ากับ 0.57 ตามแนวคิดของ เผชัญญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยณี (2545, หน้า 30-36) ที่กล่าวว่า การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียน โดยอาศัยการหาค่า t-test (Dependent sample) เป็นการพิจารณาว่านักเรียนมีการพัฒนาที่เพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ โดยทำการทดสอบกับนักเรียนทุกคนก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) แล้วนำมาหาค่า t-test หากมีนัยสำคัญทางสถิติ ถือว่านักเรียนกลุ่มที่ผู้วิจัยกำลังศึกษามีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สิปปนนท์ ละครขวา (2563) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ เท่ากับ 82.45/78.33 2) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน โดยภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก คำที่นำมาจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นคำที่อยู่ในชุมชน/ท้องถิ่น ซึ่งนักเรียนมีความคุ้นเคย จดจำได้ และมีความสนใจอยู่แล้ว พอนำมาจัดเป็นคำอ่าน นักเรียนจึงสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง ซึ่งการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ระหว่าง ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ โดยสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เป็นการอ่านออกเสียงคำ จำนวน 20 คำ โดยเป็นคำที่ผู้เรียนมีความสนใจ อยู่ในวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งเนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมนั้นมีความหลากหลายและน่าสนใจ ซึ่งประกอบไปด้วยเรื่องของ ประเพณี บวชช้าง แห่นาค ไทยพวน อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชชนาลัย ป้ายประชาสัมพันธ์ในอำเภอศรีสัชชนาลัย งานประเพณีลอยกระทง วัดพระศรีรัตนมหาธาตุเขลียง สวนสัตว์สนามบินสุโขทัย เพลง คำขวัญสุโขทัย องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก่ง วัดนางพญา งานย้อนอดีต ศรีสัชชนาลัย ศูนย์การท่องเที่ยวบ้านนาต้นจั่น นำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านปากคะยาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 จำนวน 34 คน พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราหลังเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ขั้นตอนการพัฒนากิจกรรมการอ่านโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยศึกษาแนวคิดของการจัดกิจกรรมการอ่านโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ จากนักการศึกษาหลายๆ ท่าน จากหนังสือหลากหลายเล่ม จากงานวิจัยหลากหลายเรื่อง ทำให้ผู้วิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการอ่านโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นนวัตกรรมหนึ่งที่มีมุ่งเน้นประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งการใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นพัฒนาโดย ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, (2564) ร่วมกับวิธีการช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ของ วูด บรูเนอร์ และ รอสส์ (Wood, Bruner & Ross. 1976) ซึ่งมีขั้นตอนการเรียนรู้จำนวน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้น

สร้างความสนใจโดยสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย ชั้นที่ 2 ชั้นเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ ชั้นที่ 3 ชั้นสร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านสื่อ ชั้นที่ 4 ชั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้ ชั้นที่ 5 ชั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้

นักเรียนอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้ เนื่องจากการใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในการเสริมต่อการเรียนรู้ นักเรียนสามารถอ่านได้ โดยการเดาจากภาพหรือสิ่งที่คุ้นเคย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย Radha M K Nambiar, Noraini Ibrahim, Ruzy Suliza Hashim and Ruhizan Mohammad Yasin. (2020) ที่ศึกษาผลกระทบของโปรแกรมการอ่านภาษาอังกฤษระยะยาวตามวัฒนธรรมท้องถิ่น ต่อการพัฒนาทักษะและความมั่นใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยมีหลักการพื้นฐานคือความคุ้นเคยกับองค์ประกอบทางวัฒนธรรม (ในกรณีนี้คือวัฒนธรรมท้องถิ่น) จะจัดเตรียมโครงสร้างข้อมูลเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และสื่อสารภาษาอังกฤษ หน่วยการศึกษาการเสริมการอ่านสามหน่วยที่เน้นเนื้อหาและวัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับการพัฒนาเพื่อใช้ในหมู่ นักเรียนตั้งแต่แบบฟอร์มที่หนึ่งถึงสาม หลังจากเปิดรับเนื้อหาในท้องถิ่นเป็นเวลาสามปี การสำรวจได้ดำเนินการในหมู่ครูและนักเรียนเพื่อตรวจสอบผลกระทบต่อการพัฒนาทักษะของนักเรียนและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.68 , S.D. = 0.23) และพบว่าทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ น่าจะเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการอ่านในแต่ละขั้นตอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม จึงทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการอ่านมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ครูยังมีการยกตัวอย่างและอธิบายเพิ่มเติมในส่วนของข้อคำถามที่ถามความพึงพอใจของนักเรียน เช่น ด้านกิจกรรมการอ่าน ช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ของนักเรียน จากที่นักเรียนไม่ทราบว่าตัวสะกดนั้นอยู่ในมาตราใด และจะต้องออกเสียงอย่างไร เมื่อนักเรียนได้ทราบแล้วทำให้นักเรียนสามารถสะกดคำ และอ่านออกเสียงคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้มากขึ้นกว่าเดิมหรือไม่ เพื่อให้สัมพันธ์กับที่นักเรียนได้ร่วมกิจกรรม และมีความรู้สึกอย่างไรต่อการทำ

กิจกรรมการอ่าน สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ จิราภรณ์ พรหมชุมภู (2560, หน้า 93) ที่ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ Tharp and Gillimore โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.25) และพบว่าทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ น่าจะเนื่องมาจากการเรียนรู้ในแต่ละชั้นตอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม จึงทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการอ่านมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. เนื่องจากการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียน ดังนั้นควรใช้สื่อวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของนักเรียนอย่างกว้างขวาง เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้มีความสนใจ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริงให้มากยิ่งขึ้น

2. ความสามารถในการอ่านเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากถ้านักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงคำ หรือไม่มีความกล้าที่จะอ่าน จะนำไปสู่ปัญหาของการสื่อสาร ซึ่งอาจจะทำให้นักเรียนเป็นคนที่ไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นได้ ดังนั้นการชี้แนะการออกเสียงของครูจะช่วยให้เด็กนักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านได้อย่างถูกต้อง ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจ และกล้าที่จะอ่านมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ครูจะต้องมีการสอบถามความรู้เดิมจากสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นของนักเรียนอยู่เป็นระยะ เพื่อตรวจสอบความสามารถในการอ่านของนักเรียน และทำการเสริมต่อการเรียนรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนให้ถูกต้อง แม่นยำมากขึ้น

3. แนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นแนวคิดการออกแบบกิจกรรม โดยคำนึงถึงลักษณะของนักเรียน เนื้อหาบทอ่าน และวัตถุประสงค์การอ่าน เพื่อกำหนดกิจกรรมการอ่านที่เหมาะสมกับนักเรียน โดยครูเป็นผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการอ่านที่เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการอ่าน ครูต้องคอยให้คำชี้แนะ เมื่อนักเรียนอ่านคำได้ไม่ถูกต้อง และใช้

สื่อวัฒนธรรมเข้ามาเป็นตัวช่วยให้นักเรียนสามารถนึกคำ หรือบอกคำที่รู้จัก หรือเคยได้ยินจากสื่อ วัฒนธรรมที่นำมาใช้ร่วมด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อทำวิจัยต่อไป

การวิจัยครั้งต่อไป ควรนำกิจกรรมนี้ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยเฉพาะด้านการอ่านภาษาไทย เนื่องจากการนำสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้เป็นเครื่องเสริมต่อการเรียนรู้ จะเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงคำได้ เพราะเป็นคำที่นักเรียนมีความคุ้นเคยมาก่อน ทำให้จดจำคำ และนึกคำจากภาพหรือสื่อที่เป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นได้ อีกทั้งยังส่งเสริมให้นักเรียนมีความรักและเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเองอีกด้วย

บรรณานุกรม

- กมล โปธิเย็น. (2547). รูปแบบการพัฒนาความคิดอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างเสริมความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้แนวคิดทฤษฎีไตรอาร์ชิกและวิธีการแบบสแกฟโฟลด์ (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรมวิชาการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2532). หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). แบบสรุปรายงานผลการทดสอบของโรงเรียน (School01). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- จิตรลดา ไมตรีจิตต์. (2549). การศึกษานิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักงานเขตบางพลัดปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิราภรณ์ พรหมชฎ. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ของ *Tharp and Gillimore* ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- จุไรศิริ ชูรักษ์. (2552). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงทางด้านวิชาการโดยใช้วิธีการสแกฟโฟลด์ดิงกรณีศึกษา โรงเรียนวัดควนแร่ (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2545). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์.
- ชนาธิป พรกุล. (2555). *การออกแบบการสอน การบูรณาการ การอ่าน การคิดวิเคราะห์และการเขียน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2554). สามัญทัศน์สื่อการสอนกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน* (หน่วยที่ 1, หน้า 1-1 ถึง 1-41). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชัยยุทธ์ ถาวรานุรักษ์. (2560). *วัฒนธรรมพื้นบ้านและการอนุรักษ์เพลงพื้นบ้านไทยทั้ง 6 ภูมิภาค*. สืบค้นจาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/porchaiyut/2008/10/25/entry-2>.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2561). *80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ* (พิมพ์ครั้งที่ 8). นนทบุรี: พี บาลานซ์ดีไซด์แอนพริ้นติ้ง.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2564). *การจัดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง*. นนทบุรี: เอ็มดี ออล กราฟิก.
- ทิพย์เกสร บุญอำไพ, และวาสนา ทวีกุลทรัพย์. (2553). แหล่งการเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน* (หน่วยที่ 15, หน้า 15-1 ถึง 15-37 พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- นภาพร สิงห์ทัต. (2551). *ระเบียบวิธีทางการวิจัย*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- แน่นน้อย พงษ์สามารถ. (2549). *จิตวิทยาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพฯ: เอสเอ็มเอ็ม.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2530). *มิติใหม่ในการสอนอ่าน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญเลิศ ส่องสว่าง, และลักขณา ศุภณะสิงห์. (2558). สื่อพื้นบ้านเพื่อการศึกษากับสภาพแวดล้อม.

ใน เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการศึกษาพัฒนสรร (หน่วยที่ 11, หน้า 11-1 ถึง 11-40).

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2547). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

ปาริชาติ สังข์ขาว. (2551). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้บริการห้องสมุดมหาวิทยาลัยศรี

ประทุม การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

ผกาศรี เย็นบุตร. (2542). การอ่าน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เผชิญ กิจระการ. (2548). ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) การวัดผลการศึกษา.

มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พรรณี ชูทัยเจนจิต. (2550). จิตวิทยาการเรียนการสอน. นนทบุรี: เกรท เอ็ดดูเคชั่น.

พนาน้อย รอดชู. (2563). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้สื่อ

วัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.

สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

พิชชา รุ่งโรจน์อารี. (2559). การพัฒนากิจกรรมฝึกออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนตามแนวคิดพหุสัมพันธ์

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

พิมพ์มาดา มงคลแสน. (2553). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคงทนในการเรียนรู้และเจตคติทาง

วิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่องไฟฟ้าโดยใช้รูปแบบการสอน BSCS 5E

ร่วมกับยุทธศาสตร์การสอน สแคฟโฟลด์. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เพียงขวัญ สีนาคม. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อกัน

เรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่

5. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- ภณิดา ชัยปัญญา. (2541). *การวัดความพึงพอใจ*. กรุงเทพฯ: แสงอักษร.
- ภาวิณี เพชรสว่าง. (2552). *พฤติกรรมองค์กร* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ซีวีแอลการพิมพ์.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2553). *คู่มือการจัดระบบการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: เทียนวัฒนา พรินท์ติ้ง.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2543). *เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มณีนรัตน์ สุขโชติรัตน์. (2548). *อ่านเป็น : เรียนเก่ง – สอนเก่ง*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด.
- ยุพิน พิพิธกุล. (2546). *เทคโนโลยีการผลิตสื่อการสอนคณิตศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริมฝึกอบรม.
- รจนา เตชะศรี. (2551). *ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายหนองหว้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระงแก้ว เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต)*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์การพิมพ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2555). *พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- วรางคณา ชีราวัณน์. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วรรณิ โสสมประยูร. (2534). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณิ โสสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิริศรา ทิพย์แดง. (2562). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบการอ่านออกเสียง 5 ชั้น เรื่องมาตรา กก กบ สำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่าปกากะญอ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิลาวรรณ ศรีค้อย. (2549). การใช้สื่อวัฒนธรรมพื้นบ้านภูเก็ต เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ 2 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคถลาง. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิเชียร วงศ์คำจันทร์. (2545). แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น. สืบค้นจาก <http://school.obec.go.th/bankudchiangmee/vicakan3.htm>.
- ศุภวรรณ สงวนแก้ว. (2526). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดาราวิทยาลัย เชียงใหม่ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบธรรมชาติ กับวิธีสอนโดยเอกสารจริงเสริม. ปริญญาานิพนธ์ศึกษาศตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมควร กวียะ. (2529). สภาพสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ในประเทศไทย ประเภทสื่อบุคคลสื่อประเพณี. กรุงเทพฯ: อักษราพิพัฒน์.

สมพงษ์ ศรีพิพาท. (2553). *การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา*

ปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สมยศ ศรีบรรพต. (2548). *ผลของการใช้สแคฟโฟลด์ของกิบบอนส์ในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ*

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต) อุตรธานี:

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.

สาวิตรี วุฒิกะโร. (2530). “บทเรียนที่ปรับสารให้ง่ายกับบทเรียนที่ไม่ปรับสารอย่างไรดีกว่ากัน,”

ภาษาปริทัศน์. 37-40.

สุชนินธ์ บัณทุนันท์กุล และวรวรรณ เหมชะญาติ. (2559). *การพัฒนากระบวนการสอนซ่อมเสริมตาม*

แนวประสงค์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความ

เข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์*

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 17(2), 70-81.

สุนทร เพ็ชรพราว. (2551). *ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัด*

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ชลบุรี:

มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: ไทย

วัฒนาพานิช.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2545). “การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น” *สุพรรณบุรี ชมรมอาจารย์ 3*

สุพรรณบุรี (อัตสำเนา).

สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2541). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช*

2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟิค.

- อรุณี ทรดาล. (2521). *ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสื่อพื้นบ้านเพื่อเด็กปฐมวัย*. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาบัณฑิตกรรม สื่อ เทคโนโลยีทางการศึกษาปฐมวัย (หน่วยที่ 11, หน้า 11-11). สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อารี พันธุ์ณี. (2546). *จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนรู้การสอน*. กรุงเทพฯ : ไผ่ไหม.
- Candlin, Chrisoper N. (1981). *The Communicative Teaching of English : Principle and Exercise Typology*. London : Longman Group.
- Clouet, R. (2006). *Between one's own culture and the target culture: The language teacher as intercultural mediator*. *Porta Linguarum* 5, 53-62. Retrieved from www.ugr.es/~portalin/articulos/PL_numero5/clou et.pdf
- Dixon-Krauss, L. (1996). *Vygotsky in the classroom: Mediated literacy instruction and assessment*. White Plains, NY.: Longman.
- Enggen, P., & Kauchak, D. (1996). *Education Psychology (3rd ed.)*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Fajar Aminullah, Clarry Sada, Sudarsono Sudarsono. (2019). *Local culture-based reading materials for EFL context*. FKIP Universitas Tanjungpura. Pontianak, Indonesia, 2(2), 193-197.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-hill Book.
- Green, C. N. (1972). *The satisfaction-performance controversy: New developments and their implication*. Business Horizon: n.p.

- Henter, R. (2014). *Affective factors involved in learning a foreign language*. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*, 127, 373 – 378. doi: 10.1016/j.sbspro.2014.03.274
- Kreishan R. A. & Saidat, A. M. (2011). *The effect of religious and culture schemata o Jordanian students, comprehension of English texts*. *International Journal of Academic Research*, 3(4), 339-347.
- Lapp, D. & Flood, J. (1986). *Teaching Students to Read*. New York: Newbury House.
- Vygotsky, L.S. (1978). *Mind in Society : the Development of Higher Psychological Process*. Boston: Harvard University Press.
- Mar'atun Hasanah, Abdurrahman Adisaputera, Evi Eviyanti. (2018). *The Instructional Development of Reading Material Based on Literacy with Local Culture in Indonesian Learning*. Indonesia. Universitas Negeri Medan.
- Maslow, Abraham. (1970). *Motivation and personality*. New York: Harper and Row Publishers.
- Morse, Nancy C. (1995). *Satisfaction in the white collar job*. Michigan: University of Michigan Press.
- Powell, D. H. (1983). *Understanding human adjustment: Normal adaptations through the life cycle*. Boston: Little Brown.

Radha M K Nambiar, Noraini Ibrahim, Ruzy Suliza Hashim and Ruhizan Mohammad

Yasin. (2020). Impact of Local Culture-Based Reading Materials on Students' Skill Development and Confidence in English. Malaysia: Universiti Kebangsaan Malaysia.

Roger, C. V. And Frank W. M. (1988). "Language with Purpose Using Authentic Material in the Foreign Language Classroom," *Foreign Language Annals*. 21: 467-476.

Rosenshine, B., & Meister, C. (1992). *The use of scaffolds for teaching higher-level cognitive strategies*. Educational Leadership: n.p.

Shahed, F. H. (2013). *Culture as a skill in undergraduate EFL classrooms: The Bangladeshi realities*. TEFLIN Journal, 24(1), 97-112. Retrieved from <http://journal.teflin.org/index.php/journal/article/download/157/209>

Shelly, M. W. (1975). *Responding to social change*. Pennsylvania: Dowden Huntchisam Press.

Sinhaneti, K. (2015, August). *Integrating cultural values for communicative AEC reading materials*. Paper presented at the 6th International Conference on TESOL, Ho Chi Minh City Vietnam. Retrieved from <http://www.vnseameo.org>

Swaffa, Janet K. (1985). "Reading Authentic Texts in a Foreign Language : a Cognitive Model," *The Modern Language Journal*. 69 : 15-31.

Thinley, D., & Maxwell, T. W. (2013). *The role of English in culture preservation in Bhutan*. Journal of Bhutan Studies, 28, 1-29. Retrieved from http://www.bhutanstudies.org.bt/publicationFiles/JBS/JBS_Vol28/JBS28-1.pdf

Wilkins, D. A. (1981). Grammatical Situational and National Syllabuses, in *The Communicative Approach to Language Teaching*. (ed.), Brumfit, C. J. And Johnson. K., p. 82-90. Malta : Oxford University Press.

Wood, D.; Bruner, J; & Ross, G. (1976). *The role of tutoring in problem solving*. Journal of Child Psychology and Psychiatry, 17(2), 89-100.

Yoder, Dale, et al. (1985). *Personal principles and policies*. New Jersey: Prentice Hall.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยนครพนม

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือในการค้นคว้าอิสระ

1. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 คน ดังนี้

1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิเชียร ชำรงโสสถิตสกุล อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

1.2 รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา วิชญาปกรณ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

1.3 นายณัฐวุฒิ บัวเขียว ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านแม่ท่าแพ จังหวัดสุโขทัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา จำนวน 3 คน ดังนี้

2.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิเชียร ชำรงโสสถิตสกุล อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

2.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เอื้อมพร หลินเจริญ อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารวิจัย และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

2.3 นางสาวเพียว อ่วมภักดี ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
ในการค้นคว้าอิสระ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
ในการค้นคว้าอิสระ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๔

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๘๓๓

วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร ชำรงโสทธิสกุล

ด้วย นางสาวกนกรัตน์ วงษ์ยะลา รหัสประจำตัว ๖๕๐๙๐๐๓๘ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนา
กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ
ปานวงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ใน
การค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับ
ความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
ในการค้นคว้าอิสระ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๙

ที่ อว.๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๘๓๓

วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์

ด้วย นางสาวกนกรัตน์ วงษ์ยะลา รหัสประจำตัว ๖๕๐๙๐๐๓๘ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนา
กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ
ปานวงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ใน
การค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความ
อนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาพ 5 หนังสือขอความอนุเคราะห์ รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
ในการค้นคว้าอิสระ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๙

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๘๓๓ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ

ด้วย นางสาวกนกรัตน์ วงษ์ยะลา รหัสประจำตัว ๖๕๐๙๐๐๓๘ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนา
กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ
ปานวงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ใน
การค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความ
อนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
ในการค้นคว้าอิสระ

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๘๓๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณเพียร อ่วมักดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวกนกรัตน์ วงษ์ยะลา รหัสประจำตัว ๒๔๐๙๐๐๓๘ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนา
กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒" เพื่อเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชานานู
ปานวงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ใน
การค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความ
อนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร รักษาราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๓๙

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวกนกรัตน์ วงษ์ยะลา

โทร ๐๘-๓๙๖๐-๔๔๓๕

ภาพ 7 หนังสือขอความอนุเคราะห์ คุณเพียร อ่วมักดี

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
ในการค้นคว้าอิสระ

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๘๓๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณณัฐฉมิ บัวเขียว

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๓ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวกนกรัตน์ วงษ์ยะลา รหัสประจำตัว ๖๔๐๙๐๐๓๘ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนา
กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชานานู
ปานาวงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ใน
การค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับ
ความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๓๙

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวกนกรัตน์ วงษ์ยะลา

โทร ๐๘-๓๙๖๐-๔๔๓๕

ภาพ 8 หนังสือขอความอนุเคราะห์ คุณณัฐฉมิ บัวเขียว

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2

ภาคผนวก ค ตัวอย่างกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อ
การเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ภาพ 9 ตัวอย่างกิจกรรมการอ่าน

กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้

กิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ หมายถึง การกระทำต่างๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในการอ่าน มีความต้องการที่จะพัฒนาการอ่านของตนให้ถึงระดับการอ่านออกเสียง การอ่านเป็น และอ่านจนเป็นนิสัย โดยใช้วัสดุหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิถีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีตประเพณี พิธีกรรม และภูมิปัญญาในท้องถิ่น เป็นตัวช่วยสนับสนุนนักเรียนให้มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยได้ โดยเริ่มจากการสร้างความสามารถทางปัญญา เริ่มต้นจากสิ่งที่อยู่ใกล้กับประสบการณ์ของนักเรียน และสร้างสิ่งที่อยู่ไกลจากประสบการณ์ออกไป เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการอ่านมากขึ้นตามลำดับ โดยมีครูคอยช่วยเหลือ สนับสนุนในการเรียนรู้ ซึ่งมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความสนใจโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย โดยครูใช้สื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่น ซึ่งมีเรื่องราวที่นักเรียนมีความสนใจ หรือมีความคุ้นเคยมาก่อนมากระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ และคิดตาม โดยครูแจกแจงประเด็นให้นักเรียนค้นหา และให้เชื่อมโยงกับสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียน นั่นคือเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นที่ 2 ขั้นเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ โดยครูเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่สอดคล้องกับเรื่องตัวสะกดไม่ตรงมาตรา มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ศึกษาจากสื่อ โดยครูคอยให้การช่วยเหลือ สนับสนุน และสะท้อนผลนักเรียนในการศึกษาสื่อ กระตุ้นให้นักเรียนได้อ่านคำหรือข้อความจากสื่อที่นำมาใช้ และคอยชี้แนะให้นักเรียนสังเกตคำที่มีตัวสะกด และบอกตัวพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดของคำให้ได้

ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยครูนำสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นมากระตุ้นความสนใจของนักเรียน และสร้างประเด็นท้าทายเพิ่ม เพื่อให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการใช้สื่อต่างๆ ในการฝึกอ่าน พัฒนาการการอ่านของตนเอง ค้นหาประเด็นที่สนใจ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในห้องเรียน นำข้อมูลของตนเองมาวิเคราะห์ อภิปราย สรุป และสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกัน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง โดยมีครูคอยเป็นผู้ช่วยเหลือ ชี้แนะ และบอกข้อบกพร่อง เพื่อให้นักเรียนไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้ โดยการให้นักเรียนได้สรุปสิ่งที่เรียนรู้ในรูปแบบของใบกิจกรรมซึ่งเป็นการตอบคำถามจากการเรียนรู้ที่ผ่านมา โดยนักเรียนสามารถเลือกคำหรือข้อความที่จะมานำเสนอได้ด้วยตนเอง แล้วนำเสนอสิ่งที่รู้ให้กับเพื่อน และครูด้วยตนเองก่อน ซึ่งครูจะคอยตรวจสอบการนำเสนอของนักเรียน ว่ามีความถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังไม่ถูกต้อง ครูจะคอยแนะนำเพื่อให้เกิดความถูกต้อง

ขั้นที่ 5 ขั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้ โดยการให้นักเรียนได้ทบทวนสิ่งที่เรียนรู้และเสนอแนวคิดของตนเองผ่านสิ่งที่เรียนรู้ว่าจะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปทำอะไรกับตนเอง โดยครูแสดงตัวอย่างการนำไปประยุกต์ใช้ เมื่อเจอคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา มีวิธีการอ่านอย่างไร เมื่อนักเรียนได้เห็นแบบอย่าง จะทำให้เกิดการเลียนแบบและเรียนรู้ในการนำไปใช้กับตนเอง

การจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นการนำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อในชีวิตประจำวันของ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, (2564) ร่วมกับวิธีการช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ของ วูด บรูเนอร์ และรอสส์ (Wood, Bruner & Ross. 1976) มาสร้างเป็นกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยมีลำดับขั้นตอนกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 9 แสดงขั้นตอนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้
1. ขั้นสร้างความสนใจโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย	1.1 ครูนำสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้แก่ วิดิทัศน์ สถานที่สำคัญ ประเพณี เพลง หรือการจัดกิจกรรมในท้องถิ่น มาให้นักเรียนสังเกต 1.2 ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนตั้งเป้าหมายของตนเอง 1.3 กำหนดเป้าหมายของการสังเกต โดยให้นักเรียนสังเกตคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา 1.4 ครูใช้คำถาม ถามนักเรียนเกี่ยวกับความรู้เดิมเกี่ยวกับวิดิทัศน์ที่ครูเปิด และคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราที่นักเรียนได้ยินจากวิดิทัศน์ 1.5 ครูให้นักเรียนไปค้นหาคำที่มีตัวสะกดในมาตรา มา 5 คำ
2. ขั้นเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ	2.1 ครูเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจที่สอดคล้องกับเรื่องตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยครูอ่านเนื้อหาในสื่อให้นักเรียนอ่านตาม

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้
	<p>2.2. ชี้แจงภารกิจสังเกตพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดของคำ</p> <p>2.3 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกอ่านจากสื่อได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมที่ 1 จับคู่บัตรภาพ กับบัตรคำ - กิจกรรมที่ 2 ส่งเสียงกระซิบคำ - กิจกรรมที่ 3 อ่านสมุดเล่มเล็ก <p>2.3 นำสื่อจากกิจกรรมที่ 1 – 3 ไปวางไว้ที่มุมประสบการณ์ภาษาไทยในชั้นเรียน เพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้ โดยครูคอยช่วยเหลือ และชี้แนะนักเรียนในการอ่าน</p> <p>2.3 นักเรียนเรียนรู้หรือทบทวน พร้อมจดบันทึกคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราจากสื่อ และฝึกอ่าน</p>
<p>3. ขั้นสร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น</p>	<p>3.1 นักเรียนอ่านบัตรคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราพร้อมกัน</p> <p>3.2 นักเรียนจับคู่กัน เพื่อสลับกันอภิปรายผลการเรียนรู้ที่ตนเองได้เรียนรู้จากกิจกรรมและศูนย์การเรียนรู้ที่มุมประสบการณ์ให้เพื่อนฟัง</p> <p>3.3 ช่วยกันวิเคราะห์คำของเรา ว่ามีคำที่มีลักษณะคล้ายหรือแตกต่างกันอย่างไรบ้าง</p> <p>3.4 แต่ละคู่ช่วยกันอ่านคำที่คู่ของเราได้บันทึก และให้นักเรียนแต่ละคู่เลือกคำมาเขียนลงบนกระดาน</p> <p>3.5 นักเรียนช่วยกันอ่านคำบนกระดาน และสังเกตตัวสะกดในแต่ละคำ</p> <p>3.6 ครูใช้คำถามถามนักเรียนว่า ตัวสะกดในมาตรา มีตัวอะไรได้บ้าง สรุปลงแล้วมีกี่ตัว</p> <p>3.7 ยกตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราที่นักเรียนรู้ และให้นักเรียนบันทึกลงสมุด พร้อมทั้งกลับไปฝึกอ่าน</p>
<p>4. ขั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้</p>	<p>4.1 นักเรียนยกตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา</p> <p>4.2 ครูใช้คำถาม ถามนักเรียนว่า “นักเรียนทราบได้</p>

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้
	<p>อย่างไรว่า คำที่ยกตัวอย่างเป็นคำที่สะกดด้วยมาตรา นั้น มีข้อสังเกตจากอะไร</p> <p>4.3 นักเรียนช่วยกันสรุปผลการเรียนรู้</p>
5. ชั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้	<p>5.1 นักเรียนทบทวนสิ่งที่เรียนรู้</p> <p>5.2 ครูยกตัวอย่างคำ และถามนักเรียนว่า คำที่ยกตัวอย่างเป็นคำที่สะกดในมาตรา นั้นหรือไม่ เพราะอะไร และเน้นย้ำการสังเกตตัวสะกด</p> <p>5.3 นักเรียนแต่งประโยคจากคำที่ได้เรียนรู้ พร้อมเสนอแนะการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตของตนเอง</p>

บทบาทครูและบทบาทนักเรียน

การค้นคว้าอิสระ : การพัฒนากิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จากการที่ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อในชีวิตประจำวันของ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, (2564) ร่วมกับวิธีการช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ของ วิต บรูเนอร์ และรอสส์ (Wood, Bruner & Ross. 1976) เพื่อสังเคราะห์เป็นกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทยคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จึงได้สรุปบทบาทครูและบทบาทนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 10 แสดงบทบาทครูและบทบาทนักเรียน

ขั้นตอนกิจกรรม	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ขั้นตอนที่ 1</p> <p>ขั้นสร้างความสนใจโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เลือกใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งมีเรื่องราวที่นักเรียนสนใจ มากระตุ้นให้นักเรียนคิดตาม เพื่อนำไปสู่เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา 2. ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ 3. กำหนดเป้าหมายที่จะให้นักเรียนสังเกต 4. ใช้คำถาม ถามนักเรียนเกี่ยวกับความรู้เดิมของนักเรียนว่า นักเรียนเคยรู้จักสื่อที่ครูนำมาให้ดูหรือไม่ มีคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราอะไรบ้าง 5. มอบหมายให้นักเรียนหาคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่ กก 6. ทดสอบก่อนเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ 2. สังเกตสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ครูเลือกมาใช้ 3. ฝึกตั้งคำถามเกี่ยวกับสื่อที่สังเกตว่ามีภาพ เสียง หรือข้อความ หรือคำอะไรบ้าง 4. ยกตัวอย่างสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ตนเองเข้าใจ หรือรู้จัก 5. หาคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่ กก 5 คำ 6. ทดสอบก่อนเรียน 7. ดูผลคะแนนการทดสอบก่อนเรียน และวางแผนการเรียนรู้เพื่อเพิ่มระดับการเรียนรู้

ขั้นตอนกิจกรรม	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
	7. ประกาศผลคะแนนการทดสอบก่อนเรียน	
ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเลือกสื่อ วัฒนธรรมใน ท้องถิ่นที่นักเรียน สนใจ	1. ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น 2. ตรวจสอบคำที่นักเรียนออกมาเขียนและอ่าน แล้วสะท้อนผลให้กับนักเรียน 3. นำสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น มาให้นักเรียนอ่านโดยครูคอยช่วยเหลือและชี้แนะในการอ่าน 4. นำสื่อรูปภาพที่มีคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราจากสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นมาให้นักเรียนฝึกอ่าน 5. กระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรมการสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น 5. ใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนสังเกตตัวสะกดของคำจากสื่อ 6. คอยชี้แนะ เมื่อนักเรียนอ่านไม่ถูกต้อง	1. เขียนและอ่านคำที่มีตัวสะกดมาตราที่หามาได้ 1 คำบนกระดาน 2. ฝึกสังเกตหาตัวสะกดของคำ 3. อ่านเนื้อหาในสื่อตามครู พร้อมสังเกตตัวสะกดไม่ตรงมาตรา 4. ทำกิจกรรมจากสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ครูนำมาจัด 5. เลือกคำที่สะกดไม่ตรงมาตราแล้วนำมาบันทึกในใบกิจกรรม 4. ฝึกการวิเคราะห์ตัวสะกดจากคำที่เลือกมา 5. ฝึกอ่าน และทบทวนคำจากสื่อที่ครูเตรียมไว้ให้
ขั้นตอนที่ 3 ขั้นสร้างองค์ ความรู้จาก แรงจูงใจผ่านสื่อ วัฒนธรรมท้องถิ่น	1. คอยกระตุ้นความสนใจ และชี้แนะให้นักเรียนช่วยกันอ่านคำและสังเกตคำจากสื่อ 2. สร้างประเด็นท้าทาย โดยให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง 3. ดูแลนักเรียนในการจับคู่ สลับกันอภิปรายผลการเรียนรู้ของตนเอง 4. คอยชี้แนะ และใช้คำถามกระตุ้น	1. อ่านบัตรคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราจากสื่อ 2. จับคู่แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน 3. ฝึกการสังเกตตัวสะกดจากสื่อ 4. วิเคราะห์ อภิปราย สรุป และสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกัน 5. สร้างองค์ความรู้จากสิ่งที่ได้อภิปรายร่วมกัน ว่าลักษณะของคำที่อภิปรายมีอะไรที่เหมือนกัน (ตัวสะกดออกเสียงเหมือนกัน)

ขั้นตอนกิจกรรม	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
	<p>การวิเคราะห์คำว่ามีพยัญชนะใดเป็นตัวสะกด ออกเสียงอย่างไร</p> <p>5. คอยกระตุ้นให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในสื่อมีคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา อะไรบ้าง</p> <p>6. ใช้คำถามชี้แนะนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง</p>	<p>6. ฝึกอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา</p>
<p>ขั้นตอนที่ 4 ขั้นสรุปและ นำเสนอองค์ ความรู้</p>	<p>1. ทบทวนองค์ความรู้เดิมของนักเรียนที่นักเรียนสร้างไว้</p> <p>2. ใช้คำถามและสื่อกระตุ้นให้นักเรียนบอกประเด็นสำคัญที่ได้จากการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา</p> <p>3. ร่วมกันสรุปคำที่เป็นคำที่สะกดไม่ตรงมาตราว่ามีคำอะไรบ้าง และสะกดด้วยตัวพยัญชนะใดบ้าง พยัญชนะเหล่านั้นออกเสียงเป็นตัวอะไร</p> <p>4. ช่วยเหลือ ชี้แนะ ตรวจสอบการสรุปองค์ความรู้ของนักเรียน หรือบอกข้อบกพร่องที่นักเรียนควรปรับ</p> <p>5. สะท้อนผลให้นักเรียนว่านักเรียนเข้าใจถูกต้องหรือไม่</p> <p>6. ยกตัวอย่างคำที่สะกดไม่ตรงมาตราที่ และแนะนำวิธีการนำความรู้ไปใช้</p>	<p>1. ทบทวนองค์ความรู้เดิม</p> <p>2. สรุปเกี่ยวกับคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา ว่าตัวสะกดในมาตรามีกี่ตัว อะไรบ้าง</p> <p>3. บอกประเด็นสำคัญว่า คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราสังเกตได้อย่างไร มีวิธีการอ่านอย่างไร</p> <p>4. สรุปสิ่งที่เรียนรู้ในรูปแบบการอภิปรายร่วมกับเพื่อน และทำใบกิจกรรม</p> <p>5. นักเรียนนำเสนอสิ่งที่รู้ และสรุปตัวสะกดในมาตรา แม้ นั่นๆ ว่ามีกี่ตัว อะไรบ้าง</p> <p>6. ตรวจสอบความเข้าใจของตนเองว่าถูกต้องหรือไม่</p> <p>7. ปรับปรุงพัฒนาข้อบกพร่อง หรือความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน</p> <p>8. ยกตัวอย่างคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา และบอกเหตุผลประกอบว่า เพราะอะไรถึงเป็นคำที่ตัวสะกดไม่</p>

ขั้นตอนกิจกรรม	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
		ตรงมาตรา 9. บอกการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ตามที่ครูได้ให้ตัวอย่าง
ขั้นตอนที่ 5 ขั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้	1. ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา โดยการยกตัวอย่าง และใช้คำถามสอบถามนักเรียน 2. ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน โดยการใช้คำถาม หรือลองยกตัวอย่างคำแล้วให้นักเรียนตอบว่า เป็นคำในมาตราแม่ นั้น ใช่หรือไม่ เพราะเหตุใดจึงตอบเช่นนั้น 3. ตรวจสอบ คำที่ นักเรียนยกตัวอย่างว่าใช่คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ในมาตราตัวสะกดนั้นหรือไม่ พร้อมให้เหตุผลประกอบ 4. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้รับ และแนวคิดในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ 5. แนะนำเกี่ยวกับการแต่งประโยคและยกตัวอย่าง 6. ทดสอบหลังเรียน 7. สะท้อนผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ โดยการประกาศคะแนน	1. ทบทวนสิ่งที่เรียนรู้ 2. ยกตัวอย่างคำใหม่ๆ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา 3. เรียนรู้จากตัวอย่างที่ครูทำให้ดูแล้วนำมาปรับใช้ 4. บอกสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้ และการนำไปประยุกต์ใช้ 5. แต่งประโยคจากคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา 6. ทดสอบหลังเรียน 7. รับทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง

ภาคผนวก ง

แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่าน
แบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรง
มาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ภาคผนวก ง แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตาม
 แนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย
 คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการ
 อ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกด
 ไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ชื่อเรื่องการศึกษาค้นคว้าอิสระ

การพัฒนากิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรม
 ท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้
 เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน
 ภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

อาจารย์ที่ปรึกษา
 ผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณาวงษ์
 นางสาวกนกรัตน์ วงษ์ยะลา
 นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา
 หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยนเรศวร

วัตถุประสงค์ของการประเมิน

เพื่อประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการ
 อ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรง
 มาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ผลที่ได้จากการประเมิน
 จะนำไปปรับปรุง แก้ไข ให้มีความสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้ในการทดสอบจริง

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
 ผู้วิจัย นางสาวกนกรัตน์ วงษ์ยะลา
 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
 ติดต่อผู้วิจัย E-mail: kanokratw64@nu.ac.th
 โทรศัพท์ 0839604435

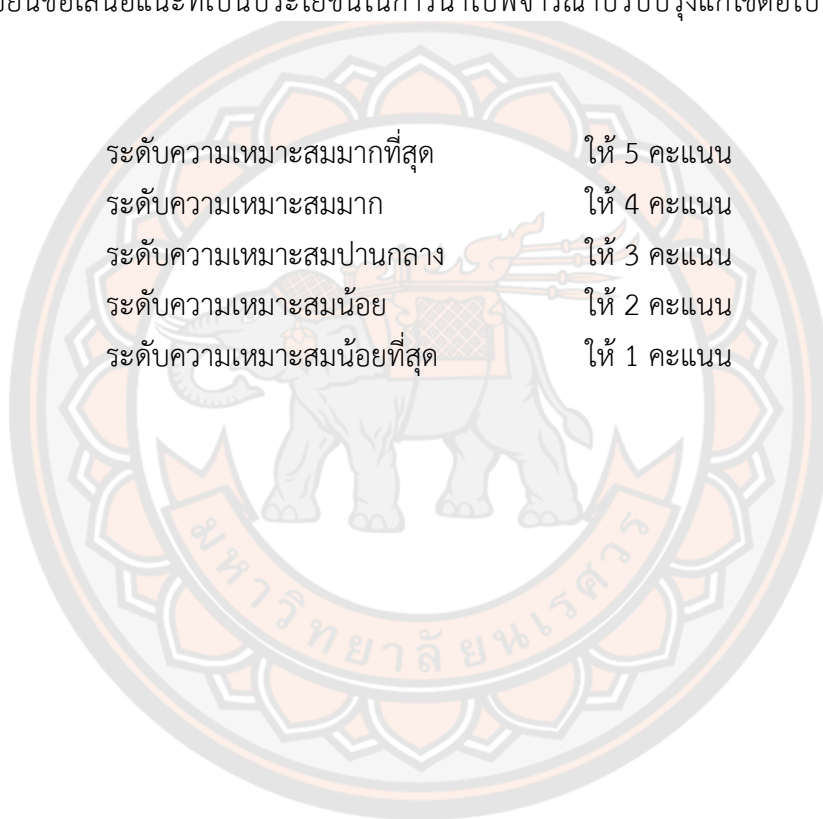
ชื่อผู้ประเมิน.....

ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน.....

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โปรดพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขต่อไป มีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

ระดับความเหมาะสมมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
ระดับความเหมาะสมมาก	ให้ 4 คะแนน
ระดับความเหมาะสมปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ระดับความเหมาะสมน้อย	ให้ 2 คะแนน
ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

ตาราง 11 แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนว
การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
	กิจกรรมการเรียนรู้						
1	ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความสนใจโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย						
	1.1 ผู้สอนใช้สื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่น ซึ่งมีเรื่องราวที่ผู้เรียนสนใจ						
	1.2 สื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นำมาใช้มีความเชื่อมโยงกับเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา						
2	ขั้นที่ 2 ขั้นเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ						
	2.1 ผู้สอนเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่ผู้เรียนสนใจที่สอดคล้องกับเรื่องตัวสะกดไม่ตรงมาตรา						
	2.2 สื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นำมาใช้มีความสอดคล้องกับเรื่องตัวสะกดไม่ตรงมาตรา						
	2.3 กิจกรรมที่นำมาจัดให้ผู้เรียนมีความหลากหลาย						
	2.4 กิจกรรมที่นำมาจัดส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตราของผู้เรียน						
	2.5 ผู้เรียนสามารถอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตราได้ถูกต้อง						
3	ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น						
	3.1 ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการใช้สื่อต่างๆ						
	3.2 ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในห้องเรียน ได้วิเคราะห์ อภิปราย สรุป และสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกัน						
	3.3 ผู้เรียนสามารถบอกจำนวน และพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตรานั้นได้						
4	ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้						
	4.1 ผู้เรียนได้สรุปสิ่งที่เรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ ตามความคิดของผู้เรียน						
	4.2 ผู้เรียนได้นำเสนอสิ่งที่รู้ โดยบอกจำนวนตัวสะกดและพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในแม่นั้นได้						

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
5	ขั้นที่ 5 ขั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้						
	5.1 ผู้เรียนได้ทบทวนสิ่งที่เรียนรู้และเสนอแนวคิดของตนเองผ่านสิ่งที่เรียนรู้						
	5.2 ผู้เรียนสามารถยกตัวอย่างคำที่สะกดไม่ตรงมาตราในมาตราแม่นั้นได้						
	5.3 ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์คำที่สะกดไม่ตรงมาตราได้ ว่าเป็นคำในมาตรานั้นหรือไม่ เพราะอะไร						
	5.4 ผู้เรียนสามารถบอกได้ว่า จะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปทำอะไรกับตนเอง						
	5.5 ผู้เรียนสามารถแต่งประโยคจากคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้						

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

.....

ภาคผนวก จ

ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการ
อ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่
ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ภาคผนวก จ ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น

ตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน

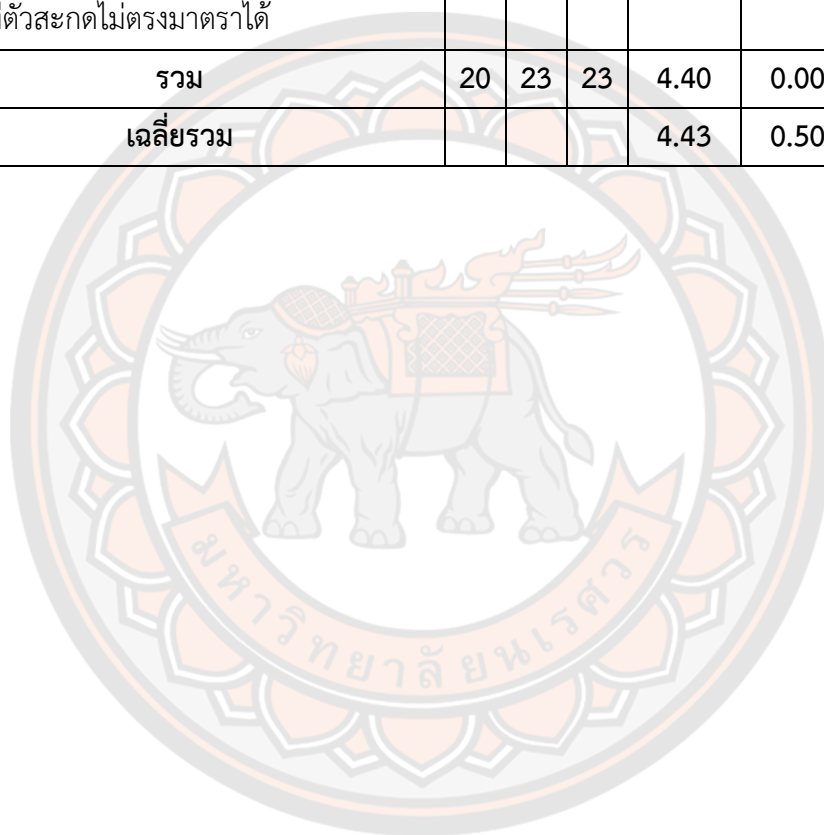
ภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 12 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ที่	รายการประเมิน	คะแนนความ คิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
		1	2	3			
กิจกรรมการเรียนรู้							
1	ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความสนใจโดยสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย						
	1.1 ครูใช้สื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่น ซึ่งมี เรื่องราวที่นักเรียนสนใจ	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
	1.2 สื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นำมาใช้มี ความเชื่อมโยงกับเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ ตรงมาตรา	4	4	5	4.33	0.58	มาก
	รวม	8	9	10	4.50	0.55	มาก
2	ขั้นที่ 2 ขั้นเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ						
	2.1 ครูเลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่ นักเรียนสนใจที่สอดคล้องกับเรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา	4	5	4	4.33	0.58	มาก
	2.2 สื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่นำมาใช้มี ความสอดคล้องกับเรื่องตัวสะกดไม่ตรง มาตรา	4	4	5	4.33	0.58	มาก
	2.3 กิจกรรมที่นำมาจัดให้นักเรียนมี ความหลากหลาย	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
	2.4 กิจกรรมที่นำมาจัดส่งเสริม ความสามารถในการอ่านคำที่สะกดไม่ ตรงมาตราของนักเรียน	4	4	5	4.33	0.58	มาก

ที่	รายการประเมิน	คะแนนความ คิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
		1	2	3			
	2.5 นักเรียนสามารถอ่านคำที่สะกดไม่ ตรงมาตราได้ถูกต้อง	4	4	5	4.33	0.58	มาก
	รวม	20	22	24	4.40	0.51	มาก
3	ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น						
	3.1 นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการใช้สื่อ ต่าง ๆ	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
	3.2 นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับ เพื่อนในห้องเรียน ได้วิเคราะห์ อภิปราย สรุป และสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกัน	4	4	5	4.33	0.58	มาก
	3.3 นักเรียนสามารถบอกจำนวน และ พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตรานั้นได้	4	5	4	4.33	0.58	มาก
	รวม	12	14	14	4.44	0.53	มาก
4	ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้						
	4.1 นักเรียนได้สรุปสิ่งที่เรียนรู้ในรูปแบบ ต่างๆ ตามความคิดของนักเรียน	4	4	5	4.33	0.58	มาก
	4.2 นักเรียนได้นำเสนอสิ่งที่รู้ โดยบอก จำนวนตัวสะกดและพยัญชนะที่เป็น ตัวสะกดในแม้นั้นได้	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
	รวม	8	9	10	4.50	0.55	มาก
5	ขั้นที่ 5 ขั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้						
	5.1 นักเรียนได้ทบทวนสิ่งที่เรียนรู้และ เสนอแนวคิดของตนเองผ่านสิ่งที่เรียนรู้	4	5	4	4.33	0.58	มาก
	5.2 นักเรียนสามารถยกตัวอย่างคำที่ สะกดไม่ตรงมาตราในมาตราแม้นั้นได้	4	5	4	4.33	0.58	มาก
	5.3 นักเรียนสามารถวิเคราะห์คำที่สะกด ไม่ตรงมาตราได้ ว่าเป็นคำในมาตรา นั้นหรือไม่ เพราะอะไร	4	4	5	4.33	0.58	มาก

ที่	รายการประเมิน	คะแนนความ คิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
		1	2	3			
	5.4 นักเรียนสามารถบอกได้ว่า จะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปทำอะไรกับตนเอง	4	4	5	4.33	0.58	มาก
	5.5 นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
	รวม	20	23	23	4.40	0.00	มาก
	เฉลี่ยรวม				4.43	0.50	มาก

ภาคผนวก ฉ
ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อ
การเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่าน
แบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่มีตัวสะกด
ไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริม
ต่อการเรียนรู้

เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กก)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กก)

เวลา 3 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ กก)

เวลา 3 ชั่วโมง

วันที่สอน : วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

2. ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.2/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง

3. สาระสำคัญ

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา หมายถึง คำที่มีตัวสะกดหลายตัวในมาตราเดียวกัน คำที่มี
ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก คือ คำที่มี ก ข ค ฆ เป็นตัวสะกด (4 ตัว) ออกเสียงเหมือน ก สะกด

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 บอกตัวสะกดที่อยู่ในมาตรา แม่ กก ได้ (K)

4.2 อ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก ได้ (P)

4.3 มีความกระตือรือร้นในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก (A)

5. สารการเรียนรู้

คำที่มี ก ข ค ฆ เป็นตัวสะกด (4 ตัว) คือ คำที่อยู่ในมาตราตัวสะกด แม่ กก ออกเสียงเหมือน ก สะกด

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ

1. ครูนำสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้แก่ วิดิทัศน์ ขอเชิญเที่ยวงาน “ประเพณีแห่ช้าง บวชนาค ไทยพวนบ้านหาดเสี้ยว” จาก Facebook : เทศบาลตำบลหาดเสี้ยว อ.ศรีสัชชนาลัย จ.โขทัย <https://www.facebook.com/watch/?v=451673450069093> มาให้นักเรียนสังเกต ในหัวข้อต่อไปนี้

- วิดิทัศน์นี้เป็นเรื่องอะไร (ประเพณีแห่ช้าง)
- มีคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา อะไรบ้าง (บวช นาค ศรีสัชชนาลัย รุ่งอรุณ ตำบล)

2. ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้กับนักเรียนทราบ เพื่อให้นักเรียนตั้งเป้าหมายของตนเอง

3. ครูสอบถามเกี่ยวกับหัวข้อที่ให้นักเรียนสังเกต และสอบถามเกี่ยวกับความรู้เดิมของนักเรียนว่านักเรียนรู้จักประเพณีในวิดิทัศน์ที่ครูเปิดให้ดูหรือไม่ ถ้าไม่รู้จัก นักเรียนลองเดาว่า ประเพณีนี้คือประเพณีอะไร มีจุดเด่นอย่างไร มีคำหรือข้อความเด่น ๆ อะไรบ้าง แล้วครูเขียนคำที่นักเรียนบอกไว้บนกระดาน พร้อมให้นักเรียนบันทึกคำลงในสมุดของตนเอง

4. ครูอธิบายเกี่ยวกับสื่อที่นำมาให้นักเรียนดู พร้อมยกตัวอย่างสื่ออื่น ๆ ที่ใกล้ตัวนักเรียน ว่านักเรียนสามารถเรียนรู้คำ หรือการอ่านออกเสียงคำต่าง ๆ จากบุคคลใกล้ขีดได้ และมอบหมายให้นักเรียนไปหาคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่ กก มาคนละ 5 คำ เพื่อมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน ๆ ในชั่วโมงถัดไป

5. ครูนำแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก (ก่อนเรียน) มาทดสอบนักเรียนทีละคน โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ จำนวน 20 คำ ใช้เวลา 10 นาที

6. ครูประกาศคะแนนการทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก (ก่อนเรียน) ให้นักเรียนทุกคนทราบ และนำบัตรคำจากแบบทดสอบมาให้นักเรียนลองช่วยกันอ่าน โดยครูคอยชี้แนะ

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 2 เลือกสื่อวัฒนธรรมในท้องถิ่น

1. ทบทวนความรู้ในชั่วโมงที่แล้ว โดยให้นักเรียนลองช่วยกันบอกคำที่ครูมอบหมายให้นักเรียนไปหา มาคนละ 1 คำ พร้อมออกมาเขียนบนกระดาน

2. ครูนำสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น เรื่อง อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย และป้ายประชาสัมพันธ์ในอำเภอศรีสัชนาลัย มาให้นักเรียนอ่านร่วมกัน โดยครูคอยช่วยเหลือ และชี้แนะในการอ่าน

3. นำสื่อบัตรภาพที่มีคำที่ตัวสะกดไม่ตรงกับมาตรา แม่ กก พร้อมคำอ่านจากประเพณีบวชช้าง แห่งภาค ไทยพวน อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย และป้ายประชาสัมพันธ์ในอำเภอศรีสัชนาลัย มาให้นักเรียนฝึกอ่าน ได้แก่ मुख, ภาคเหนือ, ประมุข, สุขภาพ, สามัคคี, บ้านลำโชค, นาค, พญานาค, ความสุข, อบายมุข, บริจาค, บริโภค, เชื้อโรค, ยุคสมัย, สมัคร, อาณาจักร, อัคริภย, สุนัข, เทคนิค, บุคคล, ตัวเลข, โชคดี, ก้อนเมฆ, วรรณ, โรคภัย, เทคโนโลยี และวิหค

4. ครูนำไปกิจกรรมที่ 1 เขียนตัวสะกดมาตรา แม่ กก มาอธิบายขั้นตอนการทำ และเกณฑ์การให้คะแนนในการทำกิจกรรมนี้ให้นักเรียนฟัง โดยจะให้ทำหลังจากทำกิจกรรมในข้อ 7 เสร็จ

5. นักเรียนร่วมกันศึกษาสื่อการเรียนรู้ เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก ได้แก่

- กิจกรรมที่ 1 อ่านสมุดเล่มเล็กคำมาตรา แม่ กก (ที่สะกดไม่ตรงมาตรา) และช่วยกันตอบคำถามตัวสะกดในมาตราแม่ กก โดยใช้เวลา 3 นาที

- กิจกรรมที่ 2 ส่งเสียงกระซิบคำ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน แล้วนั่งเป็นแถว คนที่ 1 ของแต่ละกลุ่มออกมาจับสลากบัตรคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก 1 คำ แล้วไปกระซิบบอกคนต่อ ๆ ไปจนครบทุกคนในกลุ่ม จากนั้นให้คนสุดท้ายมาบอกคำที่ตนเองได้ยินให้เพื่อน ๆ ฟัง โดยใช้เวลา 3 นาที

- กิจกรรมที่ 3 จับคู่บัตรภาพกับบัตรคำ โดยให้นักเรียนช่วยกันเลือกบัตรภาพ แล้วหาบัตรคำที่เป็นชื่อของภาพนั้น โดยใช้เวลา 3 นาที

6. ครูนำสื่อจากกิจกรรมที่ 1 – 3 ไปวางไว้ที่มุมประสบการณ์ภาษาไทยในชั้นเรียน เพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้มาเรียนรู้หรือทบทวน พร้อมทำใบกิจกรรมที่ 1

ขั้นที่ 3 สร้างองค์ความรู้ผ่านสื่อ

1. นักเรียนอ่านบัตรคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราพร้อมกัน

2. นักเรียนจับคู่กัน เพื่อสลับกันอภิปรายผลการเรียนรู้จากใบกิจกรรมที่ 1 เขียนตัวสะกดมาตรา แม่ กก ที่ตนเองได้เรียนรู้จากกิจกรรมและศูนย์การเรียนรู้ที่มุมประสบการณ์ให้เพื่อนฟัง

3. ช่วยกันวิเคราะห์คำของเรา ว่ามีคำที่มีลักษณะคล้ายหรือแตกต่างกันอย่างไรบ้าง ได้คำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่ กก ก็คำ มีพยัญชนะอะไรเป็นตัวสะกดบ้าง

4. แต่ละคู่ช่วยกันอ่านคำที่คู่ของเราได้บันทึก และให้นักเรียนแต่ละคู่เลือกคำมาเขียนลงบนกระดาน คู่ละ 5 คำ

5. นักเรียนช่วยกันอ่านคำบนกระดาน และสังเกตตัวสะกดในแต่ละคำ โดยครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบว่า ตัวสะกดในมาตรา แม่ กก มีตัวอะไรได้บ้าง (ก ข ค ฌ) แสดงว่า มาตราแม่ กก มีพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดกี่ตัว (4 ตัว)

6. นักเรียนร่วมกันสรุปว่าตัวสะกดในมาตรา แม่ กก มีกี่ตัว (4 ตัว) อะไรบ้าง (ก ข ค ฌ) เป็นตัวสะกด พร้อมทั้งยกตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก ที่นักเรียนรู้ และให้นักเรียนกลับไปฝึกอ่าน

ชั่วโมงที่ 3

ขั้นที่ 4 สรุปและนำเสนอองค์ความรู้

1. ทบทวนความรู้ในชั่วโมงที่แล้ว โดยครูใช้คำถามว่า “ตัวสะกดในมาตราแม่ กก มีจำนวนกี่ตัว (4 ตัว) อะไรบ้าง (ก ข ค ฌ)”

2. นักเรียนยกตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่ กก แล้วถามนักเรียนว่า นักเรียนทราบได้อย่างไรว่า คำที่นักเรียนยกตัวอย่างเป็นคำที่สะกดด้วยมาตรา แม่ กก มีข้อสังเกตจากอะไร แล้วเพราะอะไรคำที่สะกดด้วยตัว ก ข ค ฌ ถึงเป็นคำที่สะกดด้วยมาตรา แม่ กก (เพราะออกเสียงเป็น ก)

3. ครูนำใบกิจกรรมที่ 2 มาอธิบายให้นักเรียนฟัง และบอกเกณฑ์ในการให้คะแนนฟัง หลังจากนั้นครูแจกใบกิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนสรุปการเรียนรู้

ขั้นที่ 5 ประยุกต์ใช้องค์ความรู้

1. ครูยกตัวอย่างคำ และถามนักเรียนว่า คำที่ครูยกตัวอย่าง เป็นคำในมาตรา แม่ กก ใช่หรือไม่ (ใช่/ไม่ใช่) เพราะเหตุใด (เพราะสะกดด้วย ก ข ค ฌ) และเน้นให้นักเรียนสังเกตที่ตัวสะกด

2. นักเรียนลองยกตัวอย่างคำ และถามเพื่อนว่า คำที่ตนเองยกตัวอย่างเป็นคำที่สะกดในมาตรา แม่ กก หรือไม่ (เป็น/ไม่เป็น) เพราะอะไร (เพราะสะกดด้วย ก ข ค ฌ)

3. นักเรียนบอกสิ่งที่ตนเองได้จากการเรียนรู้ว่า “นักเรียนได้อะไรจากการเรียนรู้คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก” (ได้รู้ว่า คำที่สะกดด้วย ก ข ค ฆ เป็นคำในมาตรา แม่ กก ออกเสียงเป็น ก) “แล้วจะนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตของตนเองได้อย่างไร” (อ่านคำที่สะกดด้วย ก ข ค ฆ ได้ถูกต้อง)

4. ครูนำแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก (หลังเรียน) มาทดสอบนักเรียนทีละคน โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ จำนวน 20 คำ ใช้เวลา 10 นาที พร้อมประกาศคะแนนให้นักเรียนทุกคนทราบ

8. สื่อการเรียนรู้

1. แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก (ก่อนเรียน)
2. วิดีทัศน์ ขอเชิญเที่ยวงาน “ประเพณีแห่ช้าง บวชนาค ไทยพวนบ้านหาดเสี้ยว” จาก Facebook : เทศบาลตำบลหาดเสี้ยว อ.ศรีสัชนาลัย จ.โขทัย <https://www.facebook.com/watch/?v=451673450069093>
3. บัตรภาพ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก
4. บัตรคำ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก
5. สมุดเล่มเล็กคำมาตรา แม่ กก (ที่สะกดไม่ตรงมาตรา)
6. ใบกิจกรรมที่ 1 เขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่ กก
7. ใบกิจกรรมที่ 2 สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้
 - ตัวสะกดในมาตรา แม่ กก มีกี่ตัว อะไรบ้าง
 - แต่งประโยคจากคำที่มีสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก
8. แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก (หลังเรียน)

แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก (ก่อนเรียน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ จำนวน 20 คำ ใช้เวลา 10 นาที

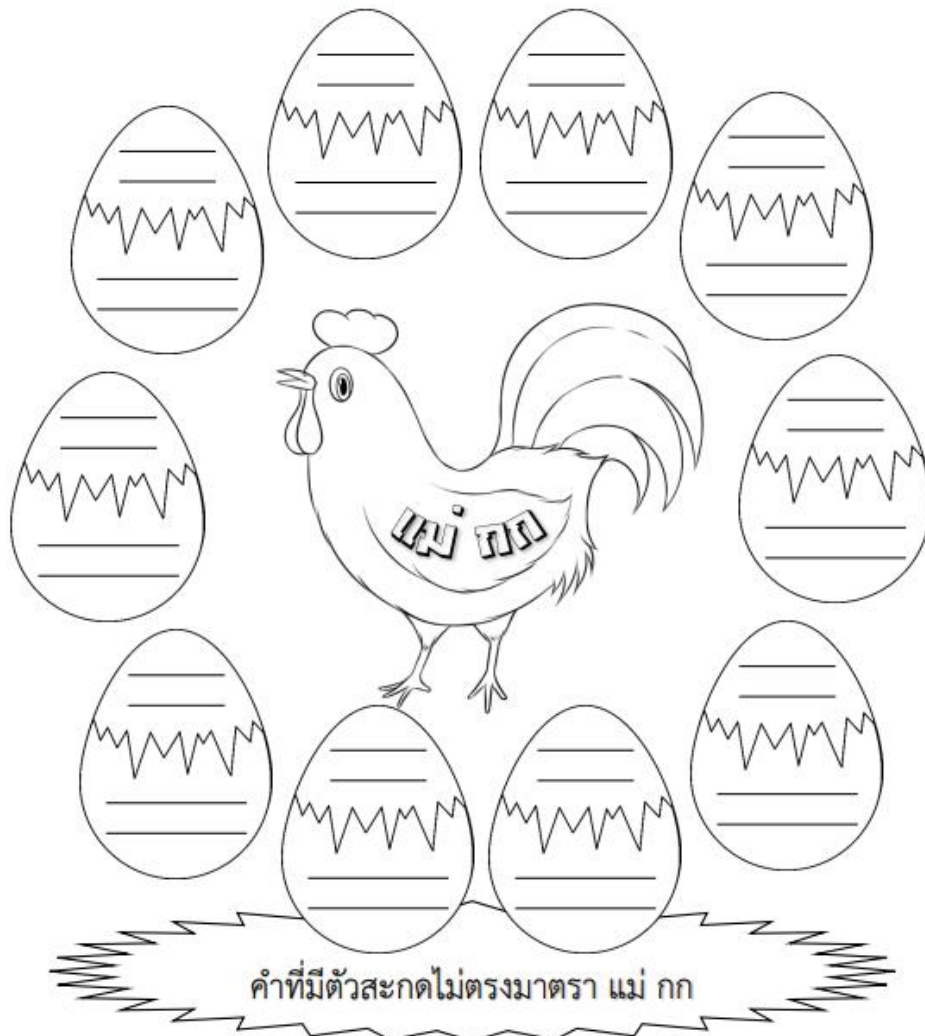
1. บ้านลำไชค	11. บริโภค
2. นาค	12. สามัคคี
3. มุข	13. เชื้อโรค
4. พรรค	14. ยุคสมัย
5. ภาคเหนือ	15. ส้มคร
6. พญานาค	16. อัคคีภัย
7. ความสุข	17. จักรยาน
8. ประมุข	18. เทคนิค
9. อบายมุข	19. บุคคล
10. บริจาค	20. สุขภาพ

ใบกิจกรรมที่ 1
เขียนตัวสะกดมาตรา แม่ กก

ชื่อ..... ชั้น ป.2/..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนศึกษาสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ครูนำมาให้เรียนรู้ แล้วบันทึกคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ในมาตรา แม่ กก 10 คำ พร้อมทั้งเขียนพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก

ชื่อ..... ชั้น ป.2/..... เลขที่.....

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก โดยตอบคำถามต่อไปนี้ พร้อมยกตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก 3 คำ และแต่งประโยค

มาตราตัวสะกด แม่ กก มีตัวสะกด
จำนวน.....ตัว

ตัวพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดใน
มาตรา แม่ กก ได้แก่

Three sets of writing practice boxes, each with a small chick icon on the left and a dashed-line box on the right containing three horizontal lines for writing.

แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก (หลังเรียน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ จำนวน 20 คำ ใช้เวลา 10 นาที

1. ตัวเลข	11. พญานาค
2. ก้อนเมฆ	12. พรรค
3. ความสุข	13. ยุคสมัย
4. สุนัข	14. เทคโนโลยี
5. โชคดี	15. บุคคล
6. โรคภัย	16. สุขภาพ
7. ประมุข	17. อบายมุข
8. เทคนิค	18. ภาคเหนือ
9. บริจาค	19. สามัคคี
10. วรรณ	20. วิหค

เฉลยคำตอบ

ข้อ	คำ	อ่านว่า
1	ตัวเลข	ตัว - เลก
2	ก้อนเมฆ	ก้อน - เมก
3	ความสุข	ความ - สุข
4	สุนัข	สุ - นึก
5	โชคดี	โชค - ดี
6	โรคภัย	โรค - พัย
7	ประมุข	ประ - มุก
8	เทคนิค	เทก - นิก
9	บริจาค	บอ - ริ - จาก
10	วรรค	วัค
11	พญานาค	พะ - ยา - นาก
12	พรรค	พัค
13	ยุคสมัย	ยุค - สยะ - หมัย
14	เทคโนโลยี	เทก - โน - โล - ยี
15	บุคคล	บุค - คน
16	สุขภาพ	สุก - ขะ - พาบ
17	อบายมุข	อะ - บาย - ยะ - มุก
18	ภาคเหนือ	พาก - เหนือ
19	สามัคคี	สา - มัค - คี
20	วิหค	วี - หก

การให้คะแนน

อ่านถูกต้อง ให้ข้อละ 1 คะแนน

อ่านผิด ไม่ได้คะแนน

(คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

9. การวัดและประเมินผล ทดสอบการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก จำนวน 20 คำ

จุดประสงค์	ชั้นงาน/ภาระงาน	วิธีการประเมิน	เครื่องมือการประเมิน	เกณฑ์
1. บอกตัวสะกดที่อยู่ในมาตราแม่ กก ได้ (K)	- ใบกิจกรรมที่ 2	ตรวจใบกิจกรรม - ใบกิจกรรมที่ 2	แบบประเมิน - ใบกิจกรรมที่ 2	ระดับคุณภาพ ดีขึ้นไป
2. อ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก ได้ (P)	- แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก (หลังเรียน)	บันทึกคะแนนการอ่าน - แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก (หลังเรียน)	- แบบบันทึกคะแนนการอ่าน - แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก (หลังเรียน)	ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป
3. มีความกระตือรือร้นในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก (A)	- ใบกิจกรรมที่ 1	ตรวจใบกิจกรรม - ใบกิจกรรมที่ 1	แบบประเมิน - ใบกิจกรรมที่ 1	ระดับคุณภาพ ดีผ่านเกณฑ์

11. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....
.....
.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(.....)

...../...../.....

แบบประเมิน

ใบกิจกรรมที่ 1 เขียนตัวสะกดมาตรา แม่ กก

รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. เขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ในมาตราแม่ กก	เขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ในมาตราแม่ กก ได้ถูกต้อง ตั้งแต่ 7 คำขึ้นไป	เขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ในมาตราแม่ กก ได้ถูกต้อง ตั้งแต่ 4 - 6 คำ	เขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ในมาตราแม่ กก ได้ถูกต้อง ตั้งแต่ 1 - 3 คำ
2. เขียนพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดของคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา ในมาตราแม่ กก	เขียนพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดของคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา ในมาตราแม่ กก ได้ถูกต้อง ตั้งแต่ 7 คำขึ้นไป	เขียนพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดของคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา ในมาตราแม่ กก ได้ถูกต้อง ตั้งแต่ 4 - 6 คำ	เขียนพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดของคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา ในมาตราแม่ กก ได้ถูกต้อง ตั้งแต่ 1 - 3 คำ
3. ความเขียนสะกดคำ	เขียนถูกต้องทุกคำ	เขียนผิด 1 - 2 คำ	เขียนผิด 3 คำขึ้นไป
4. ความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย	เขียนตัวอักษรอ่านง่าย มีหัว และสะอาดเรียบร้อย	เขียนตัวอักษรอ่านยาก ไม่มีหัว แต่สะอาดเรียบร้อย	เขียนตัวอักษรอ่านยาก ไม่มีหัว และไม่สะอาดเรียบร้อย

ระดับคุณภาพ

10 - 12 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ ดี

7 - 9 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ พอใช้

4 - 6 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ ปรับปรุง

แบบประเมิน
ใบกิจกรรมที่ 2 สิ่งที่ได้เรียนรู้

รายการประเมิน	คำอธิบายคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. ตัวสะกดในมาตรา แม่ กก มีกี่ตัว อะไรบ้าง	เขียนจำนวนตัวสะกด ในมาตรา แม่ กก ได้ ถูกต้อง และเขียน ตัวอักษรที่เป็น ตัวสะกดมาตรา แม่ กก ได้ถูกต้องทุกตัว	เขียนจำนวน ตัวสะกดในมาตรา แม่ กก ได้ถูกต้อง แต่เขียนตัวอักษรที่ เป็นตัวสะกดมาตรา แม่ กก ไม่ถูกต้อง 2 ตัว	เขียนจำนวนตัวสะกด ในมาตรา แม่ กก ไม่ ถูกต้อง และเขียน ตัวอักษรที่เป็นตัวสะกด มาตรา แม่ กก ไม่ ถูกต้องมากกว่า 3 ตัว ขึ้นไป
2. ยกตัวอย่างคำที่มี ตัวสะกดในมาตรา แม่ กก	เขียนยกตัวอย่างคำที่ มีตัวสะกดในมาตรา แม่ กก ได้ถูกต้อง ทั้งหมด	เขียนยกตัวอย่างคำ ที่มีตัวสะกดใน มาตราแม่ กก ไม่ ถูกต้อง 1 คำ	เขียนยกตัวอย่างคำที่มี ตัวสะกดในมาตราแม่ กก ไม่ถูกต้อง 2 คำ
3. แต่งประโยคจากคำที่ มีสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก	แต่งประโยคที่ สามารถสื่อความให้ เข้าใจได้ โดยมี องค์ประกอบ ครบถ้วน ได้แก่ ประธาน กริยา และ กรรม	แต่งประโยคที่ สามารถสื่อความให้ เข้าใจได้ แต่มี องค์ประกอบไม่ ครบถ้วน ขาด องค์ประกอบใด องค์ประกอบหนึ่ง	แต่งประโยคที่ไม่ สามารถสื่อความให้ เข้าใจได้ และมี องค์ประกอบไม่ ครบถ้วน ขาด องค์ประกอบใด องค์ประกอบหนึ่ง
4. ความเขียนสะกดคำ	เขียนถูกต้องทุกคำ	เขียนผิด 1 - 2 คำ	เขียนผิด 3 คำขึ้นไป
5. ความสะอาดเป็น ระเบียบเรียบร้อย	เขียนตัวอักษรอ่าน ง่าย มีหัว และ สะอาดเรียบร้อย	เขียนตัวอักษรอ่าน ยาก ไม่มีหัว แต่ สะอาดเรียบร้อย	เขียนตัวอักษรอ่านยาก ไม่มีหัว และไม่สะอาด เรียบร้อย

ระดับคุณภาพ

12 – 15 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ ดี

8 – 11 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ พอใช้

5 – 7 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ ปรับปรุง

ภาคผนวก ข

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตาม
แนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่
ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ภาคผนวก ข แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรม

ท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน

ภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนว
การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่
ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ตำแหน่ง

สถานที่ทำงาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รายวิชา ท12101 ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก

เวลา 3 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวกนกรัตน์ วงษ์ยะลา

โรงเรียนบ้านลำไชค

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โปรดพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านโดยใช้เกณฑ์พิจารณาดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	รายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	รายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	รายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	รายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	รายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
แผนการจัดการเรียนรู้							
1	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	1.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้						
	1.2 เน้นพฤติกรรมระดับสูงของผู้เรียนหรือทักษะการคิดขั้นสูง						
	1.3 ระบุครบทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย						
2	สาระสำคัญ						
	2.1 สาระสำคัญถูกต้องตามเนื้อหาในบทเรียน						
	2.2 สาระสำคัญมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
3	สาระการเรียนรู้						
	3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสาระสำคัญ						
	3.2 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551						
4	คุณลักษณะอันพึงประสงค์						
	4.1 คุณลักษณะอันพึงประสงค์สามารถเกิดขึ้นได้จริงในขั้นตอนการจัดการเรียนรู้						
5	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน						
	5.1 สมรรถนะสอดคล้องกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้						
6	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
	6.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้และจุดประสงค์ที่ตั้งไว้						
	6.2 มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา						
	6.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้มีลำดับและความ						

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
	ต่อเนืองที่เหมาะสม						
	6.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สามารถกระตุ้น ความสนใจของผู้เรียน						
7	สื่อและแหล่งเรียนรู้						
	7.1 สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมกับช่วง วัยของผู้เรียน						
	7.2 สื่อและแหล่งเรียนรู้สามารถพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ ตรงมาตราของผู้เรียนได้						
8	การวัดและประเมินผล						
	8.1 การวัดและประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์						
	8.2 มีวิธีการวัดและประเมินที่หลากหลาย						

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

.....

ภาคผนวก ซ
ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตาม
แนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่
ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ภาคผนวก ข ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อ

วัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถ

ในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 13 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ที่	รายการประเมิน	คะแนนความ คิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
		1	2	3			
แผนการจัดการเรียนรู้							
1	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	1.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการ เรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
	1.2 เน้นพฤติกรรมระดับสูงของ นักเรียนหรือทักษะการคิดขั้นสูง	3	4	4	3.67	0.58	มาก
	1.3 ระบุครบทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิ พิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
	รวม	12	14	14	4.44	0.73	มาก
2	สาระสำคัญ						
	2.1 สาระสำคัญถูกต้องตามเนื้อหา ในบทเรียน	3	5	4	4.00	1.00	มาก
	2.2 สาระสำคัญมีความสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4.33	0.58	มาก
	รวม	7	9	9	4.17	0.75	มาก
3	สาระการเรียนรู้						
	3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องและ เชื่อมโยงกับสาระสำคัญ	3	4	5	4.00	1.00	มาก

ที่	รายการประเมิน	คะแนนความ คิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
		1	2	3			
	3.2 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พ.ศ.2551	4	5	4	4.33	0.58	มาก
	รวม	7	9	9	4.17	0.75	มาก
4	คุณลักษณะอันพึงประสงค์						
	4.1 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามารถเกิดขึ้นได้จริงในขั้นตอน การจัดการเรียนรู้	3	4	4	3.67	0.58	มาก
5	สมรรถนะสำคัญของนักเรียน						
	5.1 สมรรถนะสอดคล้องกับ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	3	5	4	4.00	1.00	มาก
6	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
	6.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ และจุดประสงค์ที่ตั้งไว้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
	6.2 มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิด ความสามารถด้านการอ่านออก เสียงคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
	6.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้มี ลำดับและความต่อเนื่องที่ เหมาะสม	4	4	5	4.33	0.58	มาก
	6.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ สามารถกระตุ้นความสนใจของ นักเรียน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
	รวม	19	18	20	4.75	0.45	มากที่สุด

ที่	รายการประเมิน	คะแนนความ คิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
		1	2	3			
7	สื่อการเรียนรู้						
	7.1 สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสม กับช่วงวัยของนักเรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
	7.2 สื่อการเรียนรู้สามารถพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านออก เสียงคำที่สะกดไม่ตรงมาตราของ นักเรียนได้	4	4	5	4.33	0.58	มาก
	รวม	9	9	10	4.67	0.52	มากที่สุด
8	การวัดและประเมินผล						
	8.1 การวัดและประเมินการเรียนรู้ ของนักเรียนเหมาะสมและ สอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
	8.2 มีวิธีการวัดและประเมินที่ หลากหลาย	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
	รวม	9	10	10	4.83	0.41	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม				4.45	0.67	มาก

ภาคผนวก ฅ

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียง
คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ภาคผนวก ฅ แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการ

อ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียง
คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (ก่อนเรียน) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

1. ขอให้ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อ วัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่
2. การแสดงความคิดเห็น แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ
 - +1 หมายถึง ท่านเห็นด้วยว่าข้อสอบนั้นๆ สอดคล้องกับจุดประสงค์
 - 0 หมายถึง ท่านยังไม่อาจตัดสินใจได้ว่าข้อสอบนั้นๆ สอดคล้องกับจุดประสงค์
 - 1 หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยว่าข้อสอบนั้นๆ สอดคล้องกับจุดประสงค์
3. ให้ท่านใส่เครื่องหมาย / ในแต่ละช่องความคิดเห็นของแต่ละข้อความ ดังตัวอย่าง

จุดประสงค์	ข้อสอบ (คำที่)	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	
สามารถอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้ถูกต้อง	1. มุข				
	2. ภาคเหนือ				
	3. ประมุข				
	4. สุขภาพ				
	5. สามัคคี				
	6. รูป				
	7. ศพ				
	8. คำสาป				
	9. โขคลาภ				

จุดประสงค์	ข้อสอบ (คำที่)	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	
	10. ยีราฟ				
	11. เชิญ				
สามารถอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้ถูกต้อง	12. ตำบล				
	13. อาหาร				
	14. บริเวณ				
	15. บุญคุณ				
	16. นาฏศิลป์				
	17. อิทธิพล				
	18. สัมผัส				
	19. กิจกรรม				
	20. พระราชวัง				

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียง
คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (หลังเรียน) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
คำชี้แจง

1. ขอให้ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อ วัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่
2. การแสดงความคิดเห็น แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ
 - +1 หมายถึง ท่านเห็นด้วยว่าข้อสอบนั้นๆ สอดคล้องกับจุดประสงค์
 - 0 หมายถึง ท่านยังไม่อาจตัดสินใจได้ว่าข้อสอบนั้นๆ สอดคล้องกับจุดประสงค์
 - 1 หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยว่าข้อสอบนั้นๆ สอดคล้องกับจุดประสงค์
3. ให้ท่านใส่เครื่องหมาย / ในแต่ละช่องความคิดเห็นของแต่ละข้อความ ดังตัวอย่าง

จุดประสงค์	ข้อสอบ (คำที่)	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	
สามารถอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้ถูกต้อง	1. บาบ				
	2. นาค				
	3. โบสถ์				
	4. วิหาร				
	5. เมฆดำ				
	6. ล้ำเลิศ				
	7. ยีราฟ				
	8. พิพิธภัณฑ์				
	9. ความสุข				
	10. ประดิษฐ์				
	11. จักรยาน				
	12. ปฏิบัติ				
	13. พรารภ				
	14. เทศกาล				

จุดประสงค์	ข้อสอบ (คำที่)	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	
	15. ศรัทธา				
สามารถอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้ถูกต้อง	16. มหรสพ				
	17. วันเพ็ญ				
	18. สมัคร				
	19. รถโดยสาร				
	20. พระพุทธรูป				
	21. ภาคเหนือ				
	22. สุขภาพ				
	23. พญานาค				
	24. ยุคสมัย				
	25. เทคนิค				
	26. อาชีพ				
	27. มณฑป				
	28. นพมาศ				
	29. โขดลาภ				
	30. เคารพ				
	31. เชิญ				
	32. โบราณ				
	33. บุญคุณ				
	34. วานร				
	35. อดีตกาล				
36. นาฏศิลป์					
37. บัทร					
38. กิจกรรม					
39. อุทยาน					
40. ศรีสังฆนาลัย					

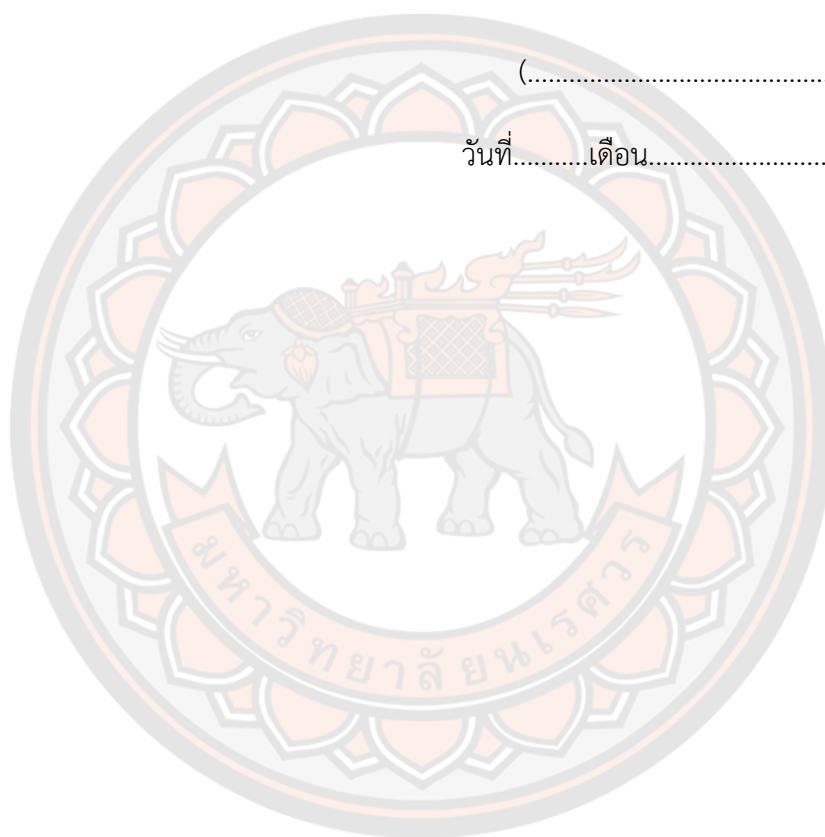
ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ญ
ผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออก
เสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ภาคผนวก ญ ผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้าน

การอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 14 แสดงผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (ก่อนเรียน)

จุดประสงค์	ข้อสอบ (คำที่)	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
สามารถอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้ถูกต้อง	1. มุข	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2. ภาคเหนือ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3. ประมุข	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4. สุขภาพ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5. สามัคคี	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	6. รูป	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	7. ศพ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	8. คำสาป	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	9. โขดลาภ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	10. ยีราฟ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	11. เชิญ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	12. ตำบล	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	13. อาหาร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	14. บริเวณ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	15. บุญคุณ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	16. นาฏศิลป์	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	17. อิทธิพล	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	18. สัมผัส	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	19. กิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	20. พระราชวัง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตาราง 15 แสดงผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (หลังเรียน)

จุดประสงค์	ข้อสอบ (คำที่)	ระดับความสอดคล้อง			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
สามารถอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้ถูกต้อง	1. บาบ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2. นาค	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3. โบสถ์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4. วิหาร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5. เมฆดำ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	6. ล้ำเลิศ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	7. ยีราฟ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	8. พิพิธภัณฑ์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	9. ความสุข	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	10. ประดิษฐ์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	11. วรรณคดี	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	12. ปฏิบัติ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	13. ปรารภ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	14. เทศกาล	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	15. ศรัทธา	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	16. มหรรสพ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	17. วันเพ็ญ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	18. สมัคร	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	19. รถโดยสาร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	20. พระพุทธรูป	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	21. ภาคเหนือ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	22. สุขภาพ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	23. พญานาค	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	24. ยุคสมัย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

จุดประสงค์	ข้อสอบ (คำที่)	ระดับความสอดคล้อง			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
สามารถอ่าน ออกเสียงคำ ที่มีตัวสะกด ไม่ตรง มาตราได้ ถูกต้อง	25. เทคนิค	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	26. อาชีพ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	27. มณฑป	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	28. นพมาศ	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	29. โขกลาภ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	30. เคารพ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	31. เชิญ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	32. โบราณ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	33. บุญคุณ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	34. วานร	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	35. อดีตกาล	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	36. นาฏศิลป์	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	37. บัตร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	38. กิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	39. อุทยาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	40. ศรีสังขาลัย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ก
ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่าน
แบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรง
มาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ภาคผนวก ก ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตาม

แนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย

คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

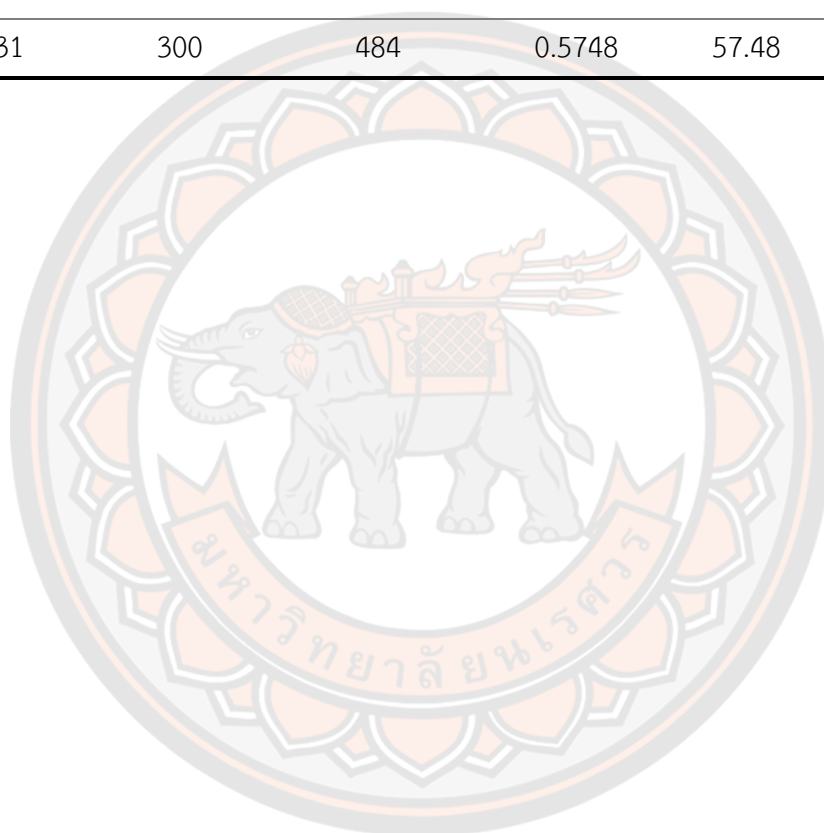
ตาราง 16 แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

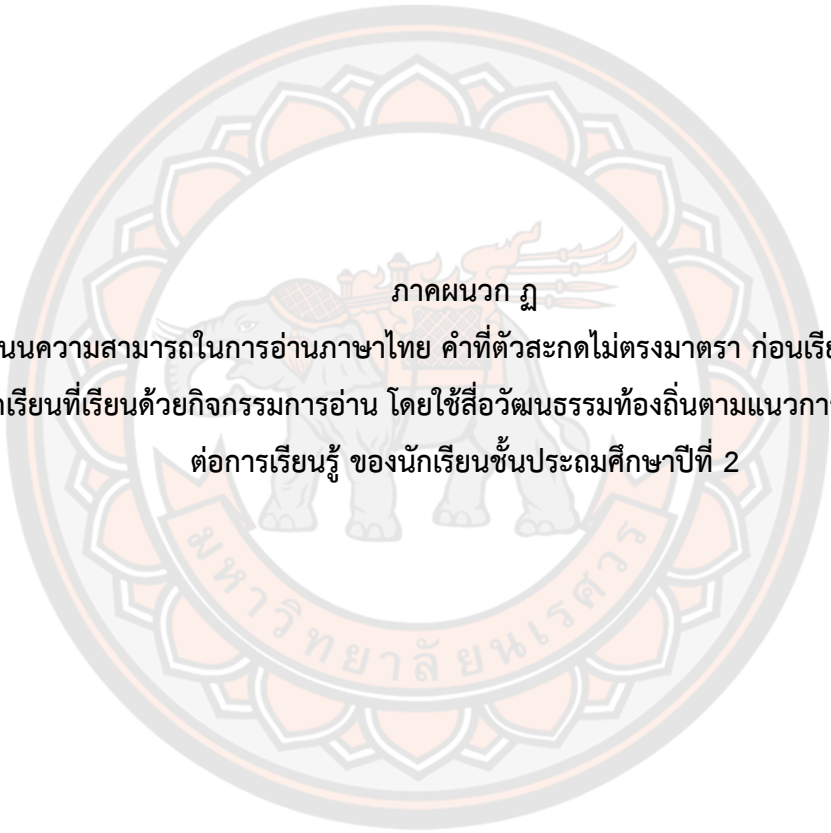
นักเรียนคนที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (20)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (20)
1	6	11
2	6	11
3	12	20
4	8	13
5	12	19
6	9	15
7	7	12
8	8	14
9	13	20
10	8	14
11	6	10
12	5	10
13	5	10

นักเรียนคนที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (20)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (20)
14	13	19
15	14	20
16	8	13
17	13	20
18	6	11
19	7	12
20	10	14
21	13	20
22	8	15
23	13	20
24	9	15
25	8	14
26	13	20
27	12	19
28	12	18
29	10	15
30	13	20
31	13	20
รวม	300	484

ตาราง 17 แสดงผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม (20 คะแนน)		ดัชนี ประสิทธิผล (E.I)	ร้อยละ	แปลผล
	คะแนนรวม ก่อนเรียน	คะแนนรวม หลังเรียน			
31	300	484	0.5748	57.48	ผ่านเกณฑ์

ภาคผนวก ก
ผลคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียน
ของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริม
ต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ภาคผนวก ก ผลคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตาม แนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 18 ผลคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

นักเรียน คนที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (20)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (20)	คะแนนผลต่าง
1	6	10	4
2	10	13	3
3	10	13	3
4	14	20	6
5	11	14	3
6	13	19	6
7	10	16	6
8	11	15	4
9	10	15	5
10	14	20	6
11	15	20	5
12	12	17	5
13	13	18	5
14	14	19	5
15	6	11	5
16	13	19	6
17	11	18	7
18	7	11	4

นักเรียน คนที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (20)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (20)	คะแนนผลต่าง
19	13	18	5
20	6	12	6
21	6	13	7
22	15	20	5
23	7	12	5
24	12	17	5
25	16	20	4
26	12	16	4
27	8	11	3
28	11	15	4
29	13	19	6
30	16	20	4
31	14	19	5
32	10	15	5
33	10	14	4
34	10	15	5
\bar{x}	11.15	16.00	4.85
S.D.	2.96	3.20	1.08

ภาคผนวก รฐ ภาพตัวอย่างสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้

ภาพ 10 ตัวอย่างสื่องานประเพณีแห่ช้าง บวชนาคชาวไทยพวน บ้านหาดเสี้ยว

ภาพ 11 ตัวอย่างสื่ออุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชชาลัย

จดหมายข่าว
ห้องสมุดประชาชนอำเภอศรีสัชชนาลัย
Sri satchanalai Distric Public Library
ฉบับวันอังคาร ที่ 4 เมษายน 2566

PM 2.5
ฝุ่นร้ายอันตรายต่อเด็ก

ฝุ่นละออง PM 2.5
 คือ ฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า 2.5 ไมครอน
 มีขนาดเล็กกว่าเส้นผมมนุษย์ถึง 25 เท่า

ระดับฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM 2.5 ที่เพิ่มสูงขึ้น
 ส่งผลกระทบต่อสุขภาพเด็กเล็ก โดยเฉพาะเด็กที่อายุต่ำกว่า 5 ปี

ปอดแล้วเด็กจะมีอัตราการหายใจต่ำกว่าผู้ใหญ่
 ดังนั้น จะสูดอากาศที่มีมลพิษเข้าไปมากกว่า

เมื่อฝุ่นละอองขนาดเล็ก
 PM 2.5 ผ่านเข้าไปในสมอง
 ของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 เด็กที่อยู่ในครรภ์มารดา

ฝุ่นละอองเหล่านี้จะทำลายเซลล์สมอง
 ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางสติปัญญา
 ซึ่งสามารถส่งผลต่อการเรียนรู้ในระยะยาวด้วย

**การป้องกันลูกน้อยจากความเสี่ยง
 ฝุ่น PM 2.5**

- หลีกเลี่ยงพาเด็กๆ
ไปทำกิจกรรมนอกบ้าน
- สวมหน้ากากอนามัย
ทุกครั้งเมื่อออกจากบ้าน
- ดื่มน้ำสะอาด
6-8 แก้วต่อวัน
- หากพบว่า
มีอาการผิดปกติ
ให้รีบไปพบแพทย์

แหล่งที่มา : <https://www.childrenhospital.go.th/8875/บริการสำหรับประชาชน/infographic/pm-2.5-ฝุ่นร้ายอันตรายต่อเด็ก/>

Facebook Fanpage : ห้องสมุดประชาชนอำเภอศรีสัชชนาลัย

ภาพ 12 ตัวอย่างสื่อป้ายประชาสัมพันธ์ จดหมายข่าวจากห้องสมุดประชาชนอำเภอศรีสัชชนาลัย

ภาพ 13 ตัวอย่างสื่อบัตรภาพและบัตรคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ภาพ 14 ตัวอย่างสื่อสุดเล่มเล็กบัตรภาพและบัตรคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ภาคผนวก ๓

ภาพการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ก่อนเรียนและหลังเรียน
ของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริม
ต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ภาคผนวก ๗ ภาพการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบ

เสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทย คำที่ตัวสะกดไม่ตรง

มาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

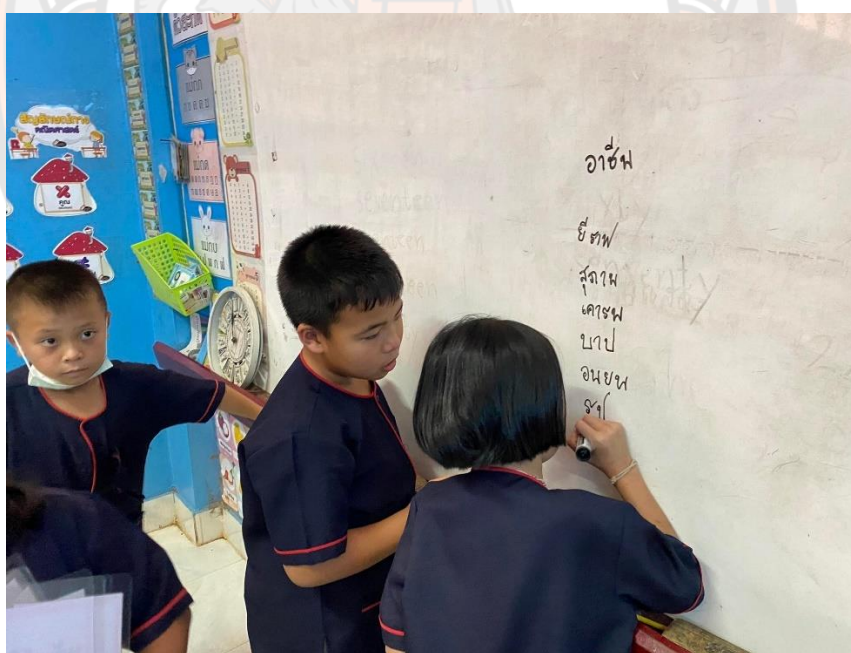
ภาพ 15 แสดงชั้นสร้างความสนใจโดยสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเป้าหมาย

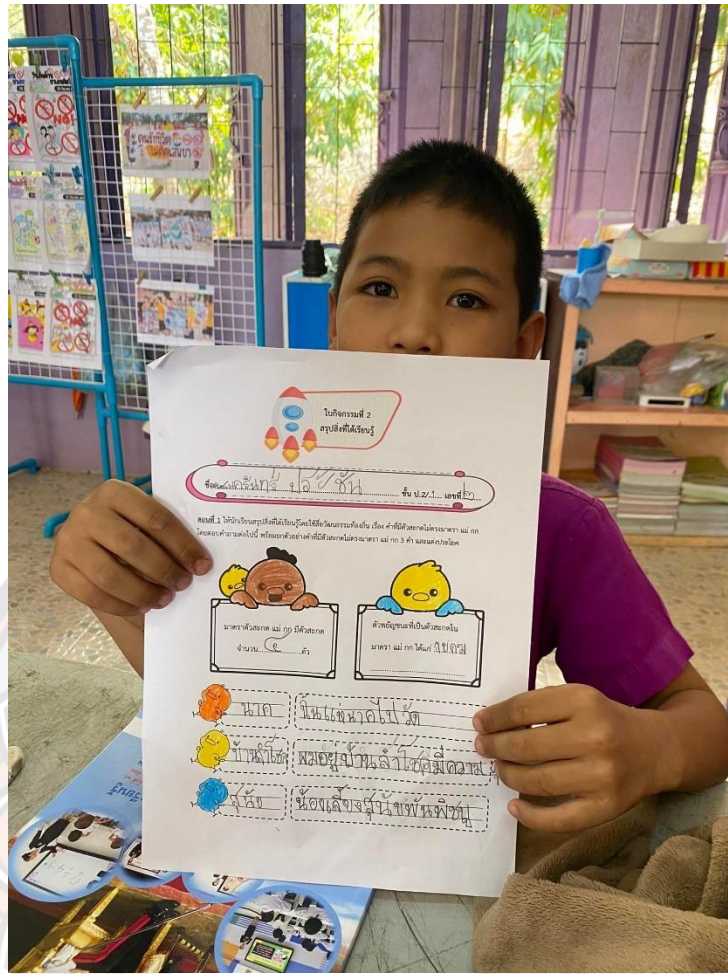
ภาพ 16 แสดงชั้นเลือกสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ

ภาพ 17 แสดงชั้นสร้างองค์ความรู้จากแรงจูงใจผ่านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น

ภาพ 18 แสดงชั้นสรุปและนำเสนอองค์ความรู้

ภาพ 19 แสดงชั้นประยุกต์ใช้องค์ความรู้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวกนกกรัตน์ วงษ์ยะลา
วัน เดือน ปี เกิด	31 กรกฎาคม 2536
ที่อยู่ปัจจุบัน	142/7 หมู่ที่ 9 ตำบลศรีนคร อำเภอศรีนคร จังหวัดสุโขทัย 64180
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านลำโชค หมู่ที่ 7 ตำบลบ้านแก่ง อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 64130
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครู คศ.1 โรงเรียนบ้านลำโชค
ประสบการณ์การทำงาน	พ.ศ.2560 ถึงปัจจุบัน ตำแหน่งครูโรงเรียนบ้านลำโชค สพป. สุโขทัย เขต 2 อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย
ประวัติการศึกษา	ศษ.บ. สาขาวิชาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

